

د ټو کو

خو ر جین

سیرزا علم حمیدی

* د کتاب نوم: د توکو خورچین .

* د سیرزا علم «حمیدی» لیکنه او تو لونه .

* مهتمم ډل . خاسوش .

* د پښتني طرحه : ه . هژبره ښواری .

* د چاپ نېټه : ز سري (۱۳۷۰ هـ ش) . جولای (۱۹۹۱ ع) .

* د چاپ شمیر : دوه زره توکه .

* د چاپ محای : دولتي مطبعه (مانوتايب)

يادونه:

زه د دولتي مطبعي د مانوتايب او نور وېشونکو د توکو لوشريغو کارمندانو څخه
ددوی د ډير ښه چلند او پراخې حوصلې له امله چې ددی کتاب د چاپ
په چارو کې یی زیار گالی دی ، د زړه له کوسی مننه کوم .

ددغه اثر په باره کی

تقریظ :

ټوکی زموږ دنړۍ دټولو اولسونو په اولسي ادب کی ستر ځای لري ، ځکه ټوکی غالباً ددروژني ، استدلال او عبرت خواوې لري اوله همدی کبله په هغو اخلاقي ، اجتماعي او نورو نیمګړتیاو باندی ملنډی وهی ، چس باید دهغو لمنه له ټولنیز ژوند څخه ټوله شی او په دی ډول انسانی ټولنه اوژوند نور هم ښکلی او ښایسته شی .

ټوکی په حقیقت کی دټولنیز ژوند د ځینو نیمګړو اړخونو لکه ظلم ، تیری ، استبداد ، دروغ ، تنبلی ، بخل ، حسادت ، حماقت ، عیاشی ، غلا ، احتکار ، اداری فساد ، چل ول ، فریب او ناروا ګټو پر ضد د انسانانو د مبارزو یو ښه وسیله ده . ځکه ټوکی هغه کوچنی اولنډی خوندوری کیسی دی ، چس له یوی خوا یی په حافظه کی ساتل آسان دی اوله بلې خوا د هر اوريدونکی خوښیږی .

وایی چس اولسي ادب د ټو لنی د ادب هغه برخه تشکیلوی ، چس دخلکو په ژبه جاری وی ، اوله یوی خو لسی نه بلې ته انتقال شی او لومړی جوړوونکی یی اته وی معلوم اوانه څوک دهغه په باب فکر کوی . له همدی کبله ټوکی د اولسي ادب یوه مهمه برخه ده ، چس پورتنی خصوصیت لري اوفولکلور پوهان هغه د فولکور په عمومی خبر نوکی د افسانو سره یوځای مطالعه کوی .

هر اولس او دهری ژبی ویونکی ځانته اولسي سندری ، فکا هیات (ټوکی) ، متلونه او افسانې لري ، چس دهغو دراټوالو او ساتلو او همدارنگه د څیړنی کار په سیستماتیک او عملی ډول لومړی ځل له ۱۸۶۶ع کال راهیسی په لویدیځ کی پیل شو او بیا وروسته دنړۍ په نورو برخو کی هم وخت په وخت پیل شوی دی .

زمون په هیواد کې د اولسي ادبیاتو علمي او نسبتا سیستماتیکي خپرنی ته دلومړي ځل له پاره په ۱۳۱۶ کال کې د کابل د ادبي انجمن له خوا پاملرنه شوی ، او له همدغه وخت څخه وروسته د فولکلوري ، وادو د راټولولو او خپرنو کار پیل شو او تر اوسه پورې په دې برخه کې د یو شمیر پوهانو او محققانو له خوا ځینې دستاینې وړ کارونه سرته رسیدلي دي ، چې په دې ډول یې زمون د اولس او خلکو د اولسي ادبیاتو یوه زیاته برخه راټوله کړې او چاپ ته یې سپارلې ده .

داخل ، د فولکلوري موادو د راټولولو په لړ کې ښاغلي میرزا علم حمیدی ، یو شمیر ټوکی راټولي کړي او هغه یې ((ټوکو خورجین)) په نوم د چاپ له پاره برابرې کړي دي . دا ټوکي زیاتره د پښتو ژبي هغه با ارزښته او قیمتي ملغلري دي ، چې دهغو راټولول او چاپول په اوسني وخت کې ډیر گټور او با ارزښته کار دی . ځکه ، حمیدی صاحب ، چې له هر چا څخه ، هر چیري ټوکه اوریدلي او هغه یې خوښه شوي ده ، نو سمدستي یې یاپه هماغه او یا کوم بل مناسب وخت کې لیکلي او په دې ډول یې له ((ټوکو)) څخه ډک ((خورجین)) زمون مخې ته ایښي دي .

((ټوکو خورجین)) د اثر یو ارزښت په دې کې هم دی ، چې د اولسي ادبیاتو نورې برخې لکه : لنډې ، متلونه ، افسانې او سندرې د ټوکو په نسبت زیاتې راټولې شوي او چاپ شوي دي ، خو ټوکو (فکاهیاتو) په راټولولو او چاپولو کې تر اوسه پورې دومره دیادوانی وړ کارنه دی شوی . زه ددې اثر لیکوال ښاغلی میرزا علم حمیدی ته په دې لاره کې دلانورو بریالیتوبونو هیله کوم ، امید دی چې ددغو موادو په راټولولو او خپرولو کې خپل کار ته نور هم دوام ورکړي .

په درنښت

عارف خزان

کابل - ۱۳۶۹/۱۱/۴

دامشهوره خبره ده وايي : «خاڼده چي غښتلي شي» که چيري ټول خلک دځنډا په گټه پوه شي د ډاکټران-وبپاران به ډير لږ شي، ځنډا د بنیاد م ځانگړي صفت دی چي دا صفت دا انسان ژوند اوږدوي، ځنډا د بدن غړي بندوړوي ځکه اشتها زیاتوي، سږي صافوي، دسترگو رڼا زیاتوي، ماغزه غښتلي کوي، تنفس چټک کوي، دروماتیزم ناروغی درمل کوي، دگیدي په پردو، په زړه او د بدن په نورو غړو باندې گټور تاثیر شیندي او ډوډي زر هضمولي شي.

ځنډا د وینو حرکت چټک کوي او د بدن ټولو غړو ته پاکه وینه رسوي ، ځکه یی ویلي دی : ((خوشالي او ځنډا د زړه ناروغی له پاره ډير گټور دارو ، درمل دی)) ځنډا د روحی او بدنی تندرستی مرستندوی ده ځکه هوښیاران همیشه ځاندي ترڅو خپل غمونه ا واندینښني هیري کړي .

ځنډیدونکي انسانان دښه ژواندځواته ځي او ژړیدونکي ورڅخه لري کیږي. ډوکتور اوالیبور اوندل هواله-زداسی ویلي دی: ((ځنډا او خوشالي خدایي تداوی ده هر څوک کولی شي ددغه تداوی څخه په وړیا توگه گټه واخلي اوهر ډول اندینښني، غم، غوسه او پاروڼي دځنډا له لاری له منځه یوسي.))

دبیوتر روغتون سر طبیب ډوکتور ((ری)) په یوه راپور کی لیکلي دی: ((یوه ښه ځنډا د روحی تندرستی له پاره تر هر څه گټوره ده)).

لورانس سترن یو ناھتو انگریزي ټوکی داسی لیکي : ((زه همیشه د ناروغیو په وړاندې د خوشالي او ځنډا وسله استعمالوم،

هرڅواك چي موسكا كوي او يا په كټ، كټ خاندې خپل ژوند اوږدوي)).
 دغې پوښتنې ته چي څوكلن يې ((سامبو)) داسې ځواب ورکړي دي:
 ((که چيري کالوانه وشميرم (۲۵) کلن ېم څوکه خپلې خوشالي او خنداوي
 وشميرم نو سل کلن ېم)).

ډوکتور جورج ژاکوبي داډيو ننګ پست دمرکي ددې پوښتنې په ځواب
 کي چي : ((غم، اندېښنه او خواشيني د انسان له پاره زيات ځورونکي دي
 که دخنجر او گولي پرهارونه ؟))

داسې ځواب ورکړي دي : ((غم، اندېښنه، غوسه او خواشيني لو مړي
 ډيره زياته موده انسان غـــــــوروي وروسته يې دپښو څخه غورځوي او
 بيبي وژني، دخنجر او گولي پرهارونه انسان زړه منځه وړي، خو په
 اوسني پيړي کي دهغو کسانو پـــــــرتله چي د جنگ په ډگر کي وژل
 شوي دي دغم، اندېښني، غوسي او خواشيني سره د لاس په گريښون
 کسانو د مړيو شمير زيات دي)).

دروماتيزم په هکله ډوکتور فرديک ماکدالف داسې سپارښته کوي :
 ((دروماتيزم ناروغي دمخ نيسوي له پاره بايد زښت ډير و خاندي ځکه
 دخنډاله امله د ناروغي آغيزه کمزوري کيږي، خو آراميږي او ناروغــــــي
 کميږي.))

وايي يو وخت ويلياک. واندر بيلت د ساتيري له پاره قسطنطينه ته تللي
 وده هلته ډير نامتو ټوکمار «کوکلن» وليد. هيله يې وکړه چي د بوسفورس
 اوبو په منځ پيړي کي هنري لوبې ورته وکړي. کوکلن دده خبره ومنله د ري
 ټوتي ډرامې يې والوبولي. څو ورځي وروسته کوکلن ددغه مليونر بسپاي
 څخه يوليک تر لاسه کړ، چي ليکلي و: ((ښاغلي کوکلن ! ستاسو ډرامونو
 له يوې خوا زما سترگي داوښکـوڅخه ډکي کړي او له بلې خوا يـې
 د خندولم لکه څنگه چي ټول فيلسوفان وايي خدا تر ژبا ښه ده ځکه ما هم
 دهمپن ځلي ژبا بيه شپږ سوه ډالراو ددولسو واريو خدا بيه دوه زره

غلور سوه ډالر چي ټول دوی زړه ډالر کيږي (دولېږل).

فيلسوف هانري برگسون ليکي :

((يوازي انسان دی چي خاندی او همدادول يوازي انسان دی چي خدا فتح

ته راوړي)).

ژاکو بې د عقلي او عصبي ناروغيو ډکتور داسي څرگندوي :

((د عقلي او عصبي ناروغيو په هکله طبي څيړنو دغه پته سپړښتنه څرگنده

کړه چي : ((انديښنه وژونکي ده)) دا خبره په بشپړ ډول څرگنده شوه .

چي انديښنه دا وړو د هغه څا څکي په شان ده چي هميشه په يوه څا ي

باندي څڅيږي دماغزو حجرې خوساکوي او له منځه يي وږي . دا انديښني

سره په جنک کي بري او د ځان ساتني دنده يوازي خدا تر سره کولای

شي .))

يوه نامتو جراح شنواواس ويلی دی : ((خدا وړيا دا وړو دی ، مونږ بايد دغه

ډاډو خپلو ماشومانو ته ورکړو خوشال او خندان يي وروڼو چي هميشه گټه ،

گټه خدا وکړي ځکه رښتيني او په لوړ او اواز خدا سپنه پراخه کوي او

دوينو جرکت چټک کوي)).

يوه موروايي : ((هغه مور چي دخپل ماشوم دروزلوله پاره کړ او ، ونه کالې

اوهره ورځ يي څو واړه به لوړ او اوازونه خندوي دغه مور زړه نه لري)).

يوي اکتورسي ويلی دی : ((غم او انديښنه د ښکلا ستر دښمن دی))

دی داسي هم ويلی شول : ((غم او انديښنه دروغتيا او تندوستي ستر

دښمن دی)).

دلورېو ډيرو لږو معلوماتو څخه داسي څرگنديږي چي غم ، انديښنه ،

خواشينی او غوسه دانساني ژواند ډير ستر دښمنان دي دې اوږي ، اتلایيده

او غمجن روح خنځه وېر گټه نه تر لاسه کيږي همدا ډول دهغو خلکو خبرې
 کړه، وېره او غورځي، پرځي چي دکبر په بندي خانه کي يې ځانونه بنديان
 کړي دي په خپله نه خاندي خودنور وځندا هم دځان له پاره سپکاوي گڼي،
 دوی دټولني دردونه، نه شي درمل کوالي. ځکه راځي چي لومړي په خپله
 دځندا وړتيا او قوت تر لاسه کړو، بيا دنورو هيوادوالو سره يو ځای
 ((دټوکو خورجين)) له لاري به ځان باندې دځندا او خوشالي څخه ډکه
 داسي ښکلي کلارا چاپيره کړو چي هلته غم، اندېښنه، غوسه، خواشيني
 نااميدي او هر اوږد ژوند، نه وي. موږ کولای شو چي دځان له پاره دځندا او
 خوشالي څخه ډکه نړي جوړه کړو ځکه نړي هم د هندازي په څير ده که
 چيري په غمجنه او اندېښناکه څير ورته ودريري هغه هم په همغه ډول
 درته گوري، که په ځندا او خوشاله څيره ورته ودريري په همغه ډول دي
 ښکاري کوي.

رښتيا خبره داده چي زه هم پخوا به دي خبره نه پوهيدم، نه يوازې په
 دي خبره بلکې په ډير وختونو خبرو هم نه پوهيدم، تر اوسه هم
 لا په ډير خبرو نه پوه شوی ځکه مي هميشه په دي خبره
 ډير اوسوسه راځي چي دانسان ژوند ډير لنډ دی.

خبر که له ډيرو خبرو تير شو. کله چي زه البرخه دځندا په گټه پوه شوم
 نو بيا دځينو خبرو او وروټوکو په راتلونکو پوخت شوم او دهغو په
 ليکلو مي پيل وکړ ترڅو په دي ډول هم خلک وځنډوم او هم دښتو ژبي دلاغني
 کولو له پاره خدمت وکړم، ځکه ټوکي هم دښتو لنډيو، متلونو او نکلو نو
 به شان دي چي نه يې ويونکي څرگندوي او نه دوپلو نيټه.

ټوکي به خپلو اوچتو او لوړو ارزښتونو نو سر بيره په شفاهي ادبياتو کي

دیوه خانگړی حکایتی ژانر په توګه خاص ارزښت لری، ټوکی په یوه ټولنه
 کې دپسا دونو، ټولنیز ونا خوالو، دټولنی دسیاسی او اقتصادی ګډوډیو
 دښکاره کولو له پاره یوه مهمه وسیله هم ده. ځکه کله کله انسانان دواکدار
 قشر له ویری ځینی خبری او مسایل نه شی ویلای، خو په ټوکی او خندا کې
 هغه جدی مسایل بیانوی. نو ځکه ادیبو هان وایی چی دهری ټوکی دخنده
 وونکی حالت شاته دټولنی پوټریڅ واقعیت پروت دی، له دی کبله ځینی
 ادب پوهان په دی عقیده دی چی په شفاهی ادبیاتو کی دخلکو دپوړګنو
 غوښتنی، ار مانونه، انگیرنی او ارزښتو نه نغښتی دی. که څوک دغه
 شفاهی ادبیات په ژوره توګه وڅیړی دهغی ټولنی څیره به ورته څرګنده شی
 او په سایکالو جی به یی پوهیږی.

له همدی کبله په زغرده ویلای شو چی ټوکی ادبی او ټولنیز ارزښتونه هم
 لری او موږ نشو کولای چی په خپله ساحه کی دټوکوله ارزښت او اهمیت
 څه سترگی پتی کړو.

ما په دی مجموعه کی (۴۸۶) ټوکی راغونډی کړی دی چی دټولو خوږو،
 وروټوکو په پرتله می دسمندر څخه یو څاڅکی اوبه را واخیستی او ګرانو
 لوستونکو ته یی په ډیر درناوی وړاندی کوم چی خپله تنده پری ماته کړی او زما
 دالبره هڅه دپښتو ژبی دلاغنی کولو په لاره کی قبوله کړی.

میرزا علم حمیدی

هر څوک خپله گټه ښه بولي

يوسړی د غاښونو کتنه ته ورغی ، ډاکټر د ده د غاښونو له

کتنو څخه وروسته وويل :

- ډیر ښه، ډیر ښه !

سړی په ډیر قار سره وويل :

«داده څه وايي ؟ ټوله شپه می د ډیرو خوږو څخه سترگی نه

دی پټی کړی او اوس هم نږدی ده چی د ډیرو خوږوله اسله می سترگی

را وویځي او ته وایي چی ډیر ښه ، ډیر ښه !»

ډاکټر مسکي شو او ویی ويل :

«زه او ته دواړه رښتینی یو هر څوک خپله گټه ښه بولي سا

ځکه ډیر ښه، ډیر ښه وويل چی ستا (۱۲) غاښونه ایستل کیږی

او پاتې غاښونه دی ډک کیږی.»

کټه مټه ستاپه شان ده

د زنګ په اوریدو سره سزدو رڼه پیل . دروازه پرانیستله او

زر بیرته راستون شو ، دکور سیرمنی ته یی وويل :

« یوه پښخه راغلی ده ، غواړی چی تا سو ووينی . »

د کور میرمنی پوښتنه وکړه :

« څه ډول شیره لری ، پښکلی پښخه ده ؟ »

— نه بابا ! « کټه مټه مټا په شان ده . »

هغه هم د کوته بانک ټوټو نوپه تور بندی دی

ددی له پاره چی مدافع وکیل د محکمې پام ځانته واړوی ویی ویل :

— دغه سړی چی ستاسی په وړاندی ولاړدی او تاسی یی تورن گڼی

د ډیری ښی او شریفی کورنی سړی دی او په ټول ژوند کسی یسی

خیانت نه دی کړی ، دده پلار په ډیر سپیشلی اوصاف سړی باندی

مشهور دی . ده دخپلو خبرو د پوره ثبوت لسه پاره تسورن ته مسخ

ورواړوه . پوښتنه یی وکړه :

— ستاسو پلار چیری دی ، کاشکی د ځان سره دی راوستلی وای .

دتورن مسخ سور شو او په بغ آوازیی وویل :

« هغه هم د کوته بانک ټوټو نوپه تور بندی دی »

اعدام قبلوم خود خو ابښی سره نه اوسیرم

د محاکمې په ورځ قاضی هغه سړی ته چی خپله خوا بښی یی د ډیرو

وهلو او ټکو لو هڅه وروسته په تناره کی اچولی وه د محکمې حکم

داسی واوراوه :

— څرنگه چی نه ډیرو وهلو او ټکولو سره دی خپله خوا بښی زیانمنه

کړې ده ستا خوږه ده چې اعدام قبلوی او یا د خواښې سره یوځای
او سپړی ؟

توون په زوره ناری کړې :

«اعدام، اعدام، اعدام، زه په ډیری خوشحالی سره اعدام قبلوم خود
خواښې سره نه اوسېږم.»

دډو ډی خورلو څخه د مخه دعا

کله چې میلما نه بهد سترخو ان کیناستل د کوربه سیر منی ددی
لپاره چې دخپل زوی په تر بیه دیلمنو په وړاندې غرگنده کړې
خپل کوچنی زوی ته یی وویل :

- زوی جاننه ! دډو ډی دپیل کیدو دعا وایه !

- کومه دعا ؟

- هغه چې در زده کړې سی وه چې د ډو ډی دپیل کیدو څخه درڅخه

یی ووايي .

ملکک بیا سوبښکته کړ او خوشیښی وروسته یی وویل :

- راڅخه هیره ده !

- ولی دی هیره کړې ده ، هله زرشه وایه !

ملکک سره ښکته کړ څخه ناڅه چرت څخه وروسته یی په تمه آواز

وویل ؟

«خوسره بد کار سی وکړ چې په دی ساره کی سی دغه بی عقله

ملکک میلما نه کړل.»

پرون یی واده وکړ او نن سړشو

یوتن چی په انګلیسی ژبه پوره نه پوهیده او خارج ته تللی و، یوه ورځ یی د واده خوشالۍ ولیده، دیوه لاروی څخه یی پوښتنه وکړه:

- دا واده د چا دی ؟

لاروی محو اب ور کړ:

- آی ډونټ نو (زه نه پوه یم)

د هغی ورځی پر سبایی یوه جنازه ولیده، بیایی د یوه لاروی

څخه پوښتنه وکړه:

- دا جنازه د چا ده ؟

هغه وویل:

- آی ډونټ نو.

مسافر په ډیره حیرانتیا د ځان سره وویل:

«بیچاره آی ډونټ نو، پرون یی واده وکړ او نن مړ شو.»

د خواشینی انصاف

یوه غریب سړی خپلی خواشینی ته ګیله وکړه:

- د پنځو ورځو څخه زیات خواږه نه لرو او په دویمه پوروری

کیده سوږه سی سړینی یوه جوړه ډیره قیمتی لاس ماڅو (د سټکس) خوښ کړی

دی او زیات تهنګار کوی چی ځایه ځای ورته واخلم، پیسی فدرم

او پوره هم څوک نه راګوی، هیله کوم خپلی لورته دی نصیحت

وکړی چی دا محل ددی خبری څخه تیره شی.

خواښی یی گټ ، کټ وځندل او ویی ویل :
«ته هم عجیبه کم عقل سړی یی ، مخه لار شه یوه دالماسو گوتی
ورته واخله چی په ټول ژوند کی د لاس ساغو پوښتنه هم و نه کړی.»

سترگی لرم خویوتن دوه راته ښکاریږی

یو نیشه ای سړی په لار کی د محمود سره ټکر شو ، محمود په
قارجن ډول ورته وویل :
- سترگی نه لری ؟
- سترگی لرم خو یوتن دوه راته ښکاریږی کله چی ستاسو دوو
تنو په ښځ کی تیریدم ستا سره ټکر شوم .

ور ځواب

یوه سړی خپل زوی ښوونځی ته بوت اود سر ښوونکی څخه یی
پوښتنه وکړه :
- سر معلم صاحب ، که چیری خپل زوی په دی ښوونځی کی
فاسل کړم د زده کړی تر پایه یی څومره لگښت کیږی ؟
سر ښوونکی ورته وویل :
- د زده کړی تر پای یی څه ناڅه (۱۲) زره افغانی لگښت
کیږی . سړی کټ ، کټ وځندل او ویی ویل :
- دا د زده کوونکو پلرونه ، څومره یی عقل خلك دی ، په دی
پیسو خو یوه لنگه خوا کیږی ، ولی یوه لنگه هوا نه اخلم ؟
سر معلم ښکی شو او ورته ویی ویل :

«چی داس واکړی نو د دوو غواوو شپېتن به شی چی یو به یی خبری کولی شی او بله به یی خبری نه شی کولی.»

هیله لرم چی زما (۲۰) کلن زیار په نظر کی ونیسی

یوه سړی خپلی میرمنی ته طلاق ور کاوه او کاوندی یی ده ته د نصیحت په ډول وویل :

- وروره، دا ډیره خرابه خبره ده چی (۲۰) کاله دی د محاسی میرمنی سره ژوند کړی دی او ، اوس دغه (۲۰) کلنه کړو نښه د لاسه ور کوی !

سړی سمدستی قاضی ته مخ ورواوه ویی ویل :
- قاضی صاحب وادی اوریدل، ما (۲۰) کاله زیار ایستلی دی په ډیرو سېکو-پورو، وهلو او تېکولو سره می اوس خپله میرمن طلاق ته راضی کړی ده «هیله لرم چی زما دغه شل کلن زیار په نظر کی ونیسی.»

ځکه چی واده موسره وکړ

یو سړی دخپل ملگری سره د زړه خواله کوله، ویی ویل :
- ژوند غوسره لوری، ژوری لری . لس کاله کیه ی چی ما او افسانې په خپلو کی تر لیلی او سجنون هم زیسا ته ماته سره در لوده او ډیر سره گران و، خو اوس د یو او بل څخه پیزاره یو او هر څه پای ته ورسیدل .

ملگری یی پوښتنه وکړه :

په دوه مړه گرانېست سر پېره او من ولی دیو او بل غځه بېزار
یې؟ « له بده سرغه چی غو سیا شتی دمخه یو و اده سره و کړې . »

وراغ او ملانصر الدین

یوه ورځ کله چی د ملا نصرالدین سیرمنی کالی سینخل، وراغ
صا بون ورڅخه یووړ، هنی پر دی خبره باندي ملا نصرالدین خبر
کړ، کله چی ملا نصرالدین وراغ ولید ویی ویل :
پروانه لری دغه وراغ تو ردی، په دی چی خپل ځان په
صا بون وسپځی او سپن شی .

ځان وژنه

یوه سړی غو ټپل چی ځان و وژنی، نوی یوه دودې پر ملا پوری
وتړله او داوړ گاډی په ټپلی کی ځملا ست . دیوه لاروی ورپام
شو او پوهنه یی وکړه :
دلته څه کوی داد ځملا ستو ځای دی ؟
په پوهیږم چی دغه د ځملا ستو ځای نه دی، خوزه ځان وژنم .
چی ځان وژنی نو دا دودې دی ولی پر ملا پوری تړلی ده ؟
نه وارم خلک پوه شی چی ما دخواپی دلاسه ځان وژلی او ووی نه وم .

د وړو هملکا نو منطق

دو و هملکا نو په خپل منځ کی سره خبری کولی، یوه و ویل:

- کله چی زه یو بدرنگک سړی وویښم وارد واره خندا راغی .
بل ورته و ویل :

« ښه اوس هره شوم، دانو محکه چی هر وخت خپل سرخ په هنداره کی
کوری کت، کت خا لدی . »

کله چه غل د سوتر تا پرو نه نوی کړی

یوسړی په ښه خپل دوست ته راغی او ویی ویل :
- ما په یوه گراج کی ستا سوورگک شوی سوتر وایم .
دوست یی په سره ښه وویل :
- رښتیا وایی ما هم لیدلی دی .
- نوولی غل څارندوی ته نه ورپیژنی ؟
- کله چی غل د سوتر تا پرو نه نوی کړی په هغه ورځ به څارندوی
خبر کړم .

گهی و ډی خبری

نگران یوه سړی ته چی په سر ویس کی یی سکر ت شکول ور نه دی
شو ویی ویل :
- وروره، تادغه لوحه چی ور با ندی لیکل شوی دی : « د سکر تو
شکول ښه دی » نه ده لوستلی ؟
سړی لوسړی لوحی ته وکتل او بیا یی ورځپا نه پرانیستله او
نگران ته یی وویل :
« وگوره، دلته یی لیکلی دی چی « هروخت خپلو دوستانو ته سپون

ستار سگرت وړاندې کړې.

سیرمنی سی هم لیدلې وم

احمد خبر شو چې سلگری یې بستر دی، کله چې روغتون ته ورغی ویی
لیدل چې د سلگری مخ، پزه اولاسونه یې ټپي شوی دی احمد پوښتنه
ورڅخه وکړه:

- پرون چې ما د پوی ټکلی سیرمنی سره و لیدلې روغ رست وی،
څه درپیمبه شوه؟

ټپي سپری په ډیر مشکل خپل مخ احمد ته ورواړه او ویی ویل:
«له بده سرغه چې سیرمنی سی لیدلې وم، ځکه داسی راپیمبه شوه»

پرتله له پیسو

څلور تنه سلگری رستوران ته لاړل، کله یې چې دوی وخوړه،
نود پیسو په ور کولو نه سره جوړیدل. ددوی ترمنځ ستړه شخړه ونښته،
یوه ویل:

- راهی چې د پشیخه ست سترگی وټپو، ده چې په هر چالاس کیښود
هغه به پیسو ور کوی، په دې ډول دوی د پشیخه ست سترگی وټپلی
او بې له دې چې پیسی ورکړي له هوټل څخه وتل.

پیسو ته ضرورت

یو سپری ډاکتر ته ورغی او ورته ویی ویل:

- ډاکټر صاحب دو کاله دښخه سی پنځه افغانی تیری کړی وی
اوس می گیلوه خو پیری .

ډاکټر پوښتنه وکړه :

- نو دوه کاله دښخه ولی نه راتلی ؟

ناروغ سمدستی محواب ورکړ :

« څنگه چی هغه وخت می پیسو ته ضرورت نه در لود . »

په دری سوو جملو باندی مې کرښی وکښلی

لیکوال : دسجلی مدیر صاحب ! زما کیسه دی ولوستله او دچاپ

کیدو حق سوور کړ ؟

مدیر : هو ! یو ازی می دهغه په دری سوو بی ارتباطه جملو باندی

کرښی وکښلی .

لیکوال : خوزما تولی کیسی دری سوو جملی درلودی .

مدیر : هو ! «خوپه دادری سوو بی ارتباطه جملو می کرښی وکښلی»

مصنوعی غاښونه

یوه سړی په سینما کی په پرله پسې ډول اورلگیت لگاوه او دخپلو

پښولا ندی بی غمشی لټول ، دغارنی ماسور نږدی ورغی او ورته

ویی ویل :

- وروره ولی د سینما مقررات تر پښولا ندی کوی ؟

صاحبه ، راشه وگوره چی مقررات می تر پښولا ندی کړی دی

او که خپلی ورکی ژاولی لټوم ؟

ماسور دحیرا نتیا په ډول ورته وویل :
 - که دهه ژاولی پیدا هم کړی اوس خو چټلی شوی دی او د ژولو
 وړ نه دی .
 - که ژاولی چټلی شوی دی نو مصنوعي غاښونه خوسی نه دي
 چټل شوی .

تراوسه ویده ده

یوسړی ډاکټر ته ورغی او ورته ویی ویل :
 - ډاکټر صاحب داغو ورځی کیږی چی سیرین سی خبری نه کوی .
 ډاکټر پوښتنه وکړه :
 - څه وړ یا ندی شوی دی ؟
 - په توکوسی په تفنگچه باندي ددی تنده په نښه کړه او په قارجن
 آواز می ورته وویل چی وژنم دی ، ددی خبری په اوریدو سره بی
 سترگی پټی کړی او تراوسه ویده ده .

نه پوهیږم

هره ورځ به چی ښوونکی له احمد څخه د درس پوښتنه کوله سر
 به یی قیټ کړ او دښوونکی سوال ته یی محاب نه شو ور کولی .
 یوه ورځ احمد په ډیره خوشالی سره کورته راغی او خپل پلار ته
 یی وویل :
 - پلار جانه ! ان ورځ زه یوازنی ملک وم چی دښوونکی سوال
 ته می محاب ور کړ .

پلاری پوښتنه وکړه :

- ډیرپه زوی جانه ! داراته ووايه چی ښوونکی څنگه پوښتنه
وکړه اوتامه ډول محواب ورکړ ؟

احمد وویل :

ښوونکی پوښتنه وکړه چی زما په پو کی باندي دغه تخته پاکه
ایښی دی ؟

- ماسم سټی ورته وویل چی «نه پوهیږم » .

داسی کم عقل سړی به پیدانه شی

یو پخوان دخپلی کوژدنی سره په پارک کی گرځیده او دخپلسی
کوژدنی څخه بی هیله وکړه :

- چاته ونه وایی چی مونږ سوه نامزد شوی یو .

جلی په ډیر ناز سره محواب ورکړ :

- اجازه را کړه چی یوازی خپله ترور خبره کړم .

- ولی غواړی چی تروردی خبره کړی ؟

- لهکله هنی تل ماته ویل ، په دی نړی کی به داسی کم عقل

سړی پیدانه شی چی ستاسره واده وکړی .

ما فکر وکړ چی خواښی سی ده

قاضی خپل مخ تورن ته ور وایه و او ویی ویل :

- ته شرمیږی نه ، چی په روښانه ورځ پردیو کورو نوته ور

ننوی ؟

تورن په ډیره عا جزی سره وویل :

- و الله قاضي صاحب مافکر کا وہ چي خپل کورسي دی بل مقصد سي نه درلود .

- چي داسي ده نو کله دی چي زړه پيڅه وليده ولي وتبتهیدی ؟
- مافکرو کړچي خواښي سي ده .

د ده پیسی زما د پښی لاندی وی

زده کوونکی په ټولگی کی په لوست بوخت وو، ناڅاپه احمد
په ډیره بیره سره ټولگی ته ورننوت، ښوونکی ډوډنه ورڅخه وکړه:
- ولی ناوخت راغلی ؟

- څکه چي د یوه کوچني هلك څخه پیسی ور کی شوی وی .
- شاباس ! نو هروږو دی پیسی ورته پیدا کړی دی .
- نه، معلم صاحب، ما څکه ځنډ وکړچي د ده پیسی زما د پښی لاندی وی.

کله چي دی واده وکړ ما خبر کړه

یو ځوان په یوه نیلمستیا کی د یوی جلی سره آشنا شو، دغه
خبرو او اترو څخه وروسته یی ورته وویل :
- وبښی ، کولی شم چي تاسو ښکل کړم ؟
- د واده څخه د یخه د ښکلولو اجازه نه شم در کولی .
- ښه نو پور دی وی کله چي دی واده وکړ ما خبر کړه .

جیبونه می لا پخوا دک کړی دی

محمود دخپل پلار او مور سره سیلمستیا ته لاړ، د دسترخوان په سر
باندي یی په ژړا پیل وکړ. د کور په سړسني پوښتنه مخنی وکړه:
- محمود جان! ولې ژاړی، څه درپیشه شوه؟
- ځکه چی سور شوم.
- خیر دی کولای شی چی په جیبو نو کی بی واچوی.
- جیبونه می لا پخوا دک کړ دی.

که ناروغ نه یم نود او ریجی څنگه راڅخه پاتی شوی

یو غریب سړی د خپلو خپلوانو په کو رکی سیلمه وده دسترخوان
په سربې په ژاړ پیل وکړ کور په پوښتنه مخنی وکړه:
- څه در پیشه شوه خیریت خودی؟
- ډیر سخت ناروغ یم.
- څه شی دی خوږ پیړی؟
- زه هم نه پوهیوم چی څه شی می خوږ پیړی.
- چی پخوا خوږ و نه پوهیږی نودا خو غر گنده خبره ده چی ناروغ
نه یی.
- چی ناروغ نه یم نو دا وریجی څنگه را څخه پاتی شوی؟!

کاشکی لس پلرونه می درلودی

یوه سړی خپاسی کوچنی لورته د لوبو شیان راوړل او لوری

ډیره ورته خوشحاله شوه ، خوشیې وروسته یې لور په چرتونو کې ډوبه شوه ، پلار یې ورڅخه پوښتنه وکړه :
 -رڼا جانی ! څه چرتونه وهی ؟
 -په دی چرت کې شوم چی کاشکی لس پلرونه سی درلو دای .

مجردی یعنی ټیک بختی

سوریې دخپل زوی څه څه پوښتنه وکړه :
 -احمد جانه څه هی لیکي ؟
 -غواړم د مجردی په هکله مقاله ولیکم .
 -په دې پوهیږی چی مجردی یعنی څه ؟
 -هوا پوهیږم ، مجردی یعنی «ټیک بختی او ټیکلی آزاد ژوند»
 سوریې په قار سره ورته و ویل :
 -دا خبره دی له چانه زده کړی ده ؟
 -دا خبره می خپل پلار راته ویلی ده .

هغه زما کرتی اغوستی ده

د کورښتن خپلی نوکری ته وویل :
 -کوژدن دی بیدیا درته معطل دی .
 نوکری په وارخطایی سره پوښتنه وکړه :
 -بیدیا خو ډیر خلک گرځی نوته څنگه پوه شوی چی هغه زما کوژدن دی ؟
 -ځکه چی هغه زما ورکه کرتی اغوستی ده .

پر ون شپه

احمد : له نیکه سرغه تراوسه زما اوسا دسیرمنی ترمنځ هیڅ
ډول شخړه نه ده شوی ، په داسی حال کی چی داشخړی په هره
کورنی کی دسیرمنی او سپره ترمنځ کیږی خو ونیو خدای ترینه
ساتلی یو .

محمود : په رښتیا چی دا ډیره دحیرانتیا خبره ده ، خو کاله کیږی
چی تاسو واده کړیدی ؟
احمد : په ډیره سپره سینه وویل :
« پرون شپه مو واده لوستی شپه وه . »

زهر به وخورم تابه و ته لگوم

یوه بغیل مړی دوی پنځه افغانیکي درلودی غوړخی ښار ته لاړخو
زهره یی نه گڼده چی ویی لگوی ، یوه ورځ ډیروډی شواو پیسی یی
موتی کی کله کی نیولی وی ویی غوښتل چی یوه ډوډی و اخلاسی
کله یی چی خپل موتی پر انیسټ ویی لیدل چی پیسی ژاری (خولی
شووی) نودده سترگی هم له اوښکو څخه ډکی شوی او ویی ویل :
« مه خپه کیږی ، زهر به وخورم او تاسو به ونه لگوم . »

دوه پا تی کیږو

یوه ډوونکی خپل وزده کوونکو ته د حساب سبق ور کاوه او دیوه
زده کوونکی څخه یی پوښتنه وکړه :

د شمال په ډول : تاسو به کور کی څلور کسه یاست (ته، هلاز دی،
سور دی او ستا سوسز دوره) ، که چیری خپله مزدوره دکور څخه
وشری څو کسه هاتی کیږی ؟

زده کوونکی محواب ورکړ :

دوه کسه هاتی کیږو .

ښوونکی ورته وویل :

ښه سوچ وکړه دڅلور وڅخه چی یو کم شی، دري هاتی کیږی او که دوه ؟

زده کوونکی محواب ورکړ :

د معلم صاحب ، دوه هاتی کیږو لکه چی تیره اوونی می هلاز ما

سورته وویل :

« که چیری مزدوره وشری زه هم ددی کور څخه هم . »

زه کور غواړم او ته مستی

احمد، یوه هلك ته وویل :

لس روپی به درکړم د مستودا کتوه زموږ کور ته یوسه .

هلك کتوه په سر کېښوده او په چرتونوکی ډوب شو ، دځان سره

بی وویل :

په دغه لسو افغانیو به څو هگی واخلم ، هغه به چرگی ته وړلاندی

کړم چی چرگوری اشې ، کله چی چرگوری شی هغه به خرڅ کړم په

هیسو به بی وزه واخلم ، وزه به دوه میرلی وزیروی ، هغه به دری

کاله وروسته رښه شی .

لنډه دا چی پکلی کور به جوړ کړم ، څخه به وکړم اوزوی به

سی وشى ، زوى به سی نهه کلن شی زه به په د ږه کی د کلوالو
سره ناست وم اوزوی به سی راشی ماته به راڅر کړی :
- پلار جانہ ! راجه چی ډوډی تیماره ده ، زه به خپل سر وڅوروم
او ورته وږه وایم :

- ورځه لاړشه ! زه اشتها نه لرم .

دده دسره پورید وسره کټوه په ځمکه ولویده او ددی سره دده
خیالونه تیت پرک او هیلې یی ډږی وږی شوی . سړی هلك تینگ
ونیوه او ورته ویی ویل :

- زړکوه زما مستی را کړه دا کټوه دی ولی ماته کړه ؟
- عجب ؟ زه کور غواړم او ته مستی ، لوسړی خو ته ماته زما
کور ، میرمن اوزوی را کړه وروسته به زه متاد مستو کټوه درکړم .

هغه ویل زه به واده وکړم

یوسړی ډیر خواشینی ښکاریده ، سلگری پوښتنه ځنی وکړه :
- نن څپه ښکاریږی خیریت خودی ؟
- نن قایم ته ورغلی وم ، ډیره بده خبره یی راته وکړه .
- څه یی درته وویل :
« هغه راته وویل چی زه به په هور تلو نکو ورځو کی واده وکړم او دما -
شومانو غښتن به شم »

زما سپی سواد نه لری

احمد : دا څو ورځی کیږی چی سپی سی ورک شوی دی ، نه پو هیږم
چی ځنکه یی پیدا کړم ؟

« محمود : ورځپاڼې ته اعلان ورکړه ، دا يې د پيدا کيدو ډيره ښه لار ده .
 احمد : « زما سپي کله سواد لري چي اعلان واولي ! »

دغه انصاف دی

يوه ښوونکي خپلو زده کوو نکو ته درس ورکاوه او د يوه زده کوونکي غځه يې پوښتنه وکړه :
 - څلور او څلور اته کيږي ، ووايه چي پنځه او دري څو کيږي ؟
 زده کوونکي ځواب ورکړ :
 « معلم صاحب ! دغه انصاف دی چي ته آسانو پوښتنو ته ځواب ورکړي اوزه سختو ته ؟ »

زما لپاره دعبرت درس شو

کله چي حکمي په تورن باندي دا اعدام پريکړه وکړه نو د حکمي ريس ورته وويل :
 - که د وروستي محل لپاره کومه هيله لري کولای شي چي و يې وايي .
 - ريس صاحب ستا سو غځه ډيره ښه کوم ، ستا سو پريکړه زما لپاره د پښيمني درس شو ، زه به په راتلونکي کي هيڅکله دغه شان عملو نه ونه کړم .

غينگي مار

يوه سړي قاضي ته شکايت وکړ او ويې ويل :
 - زه د خپل کاو ندي غځه شکايت لرم هيله ده چي جزا ورکړي .

- ولې دڅه لپاره؟
- ځکه چې هغه یوه ورځ ماته عینکې مارو پیلې دی.
- کله هغه تاته دا خبره وکړه؟
- درې کاله او پنځه اونۍ دسره.
- نو ولې دی همه وخت دده څخه شکایت ونه کړ؟
- ځکه چې ماته اوسه عینکې مار نه ولیدلې او نه پوهیدم چې عینکې مار به دوه مره بضر وي.

په یوه ژانیه کې شل گامه

- یوه سړی دخپل زور او قوت لاپې ، شاپی و هلی . یوه ورځ یی دیوه تن سره جنګ وکړ کله چې یی څو سو کان او څپری وخوړی نو دوه پښی یی خپلی اودوه یی پور کړی او په ځغا سته شو.
- یوه سړی ورته وویل:
- هغه لاپې شاپی دی څه شوی ؟ هغه زور او قوت دی څه شو، چې اوس دومره ډار یوی؟
- ډیر کم عقل سړی یی، د زور ور څخه تېښته په کار ده که زور دی خو هم دادی چې په یوه ژانیه کې شل گامه اخلم.

زما اوستا دوستی خولا تینګه شوی هم نه ده

- یوه سړی خپل سلګری ته ورغی او ورته ویی ویل:
- سل افغانی خو پور را کړه.
- زه له دی کار څخه بیغنی کړ که لرم.

- ولی کرکه لری؟
 - لکه چی پورد خلکو تر سینخ د دوستی اړیکې وړانوی.
 - اوه باها! ز ماوستا دوستی خولاتینکه شوی هم نه ده.

کلپه کوم

یوه شپه د ملانصرالدین کورته غل ورغلو، دده په کور کې یې پنه شیان
 د خان سره واخستل، ملانصرالدین هم پاتې کالې شاته وتړل او په غله پسې
 روان شو. غله مخ ورتنه راواړوه او پوښتنه یې وکړه:
 - چیرته روان یی؟

ملاور ته وویل:
 ستا سو کورته کلپه کوم. خدای دی خیردرکړی چې زما سره کالیو
 په وړلو کې مرسته کوی، او من شپه ده مېا به غپله نورین او کوچنیان هم
 راوړم. غله کالې بهرته ورکړل او زاری یې ورتنه وکړې:
 «خدای دپاره دا واری وېښه او ددی خبری څخه تیر شه.»

اصلي گل د گلدان سره

دو وتنو ملگر و د زړه خوا له سره کوله، احمد د محمود څخه پو-
 چتته وکړه:

- محمود جان! ته کله مین شوی یی؟

- هو!

- دچا سره.

- دیوی ښکې پېغلې سره چی ما هغه دلو پرې لعل لپاره ولید.

پری نین شوم او وروسته په هغی پسی د دی تر کوره لاهم .

- بیا څه و شول ؟

- هغی یو ډیر شکلی سورگل راته دهلور پور یزی گرتی څخه

راو غور ځاوه .

- کا غزی گل واوکه اصلی ؟

- کله چی هغی له کړ کی څخه وکتل او ویی لیدل چی زه لاندی

ولایم سمدستی یی سورگل دگلدهان سره را وغور ځاوه .

اوس سی هم گوډی له ورو څخه ډک دی

دیوه سړی میرمن سره شوی وه د کلی خلکو ورته تسلیمیت و ر

کاوه :

- وروره داد ژوند لاره ده، هر څو که سړی اجل یی راغلی وه، په

دی دنیا کی به یی او به اودالی خلاصی شوی وی.

سړی په قار سره وویل :

- زه لکه چی تا سی ته دو سره بی غیو ته ښکاره شوم چی سیرسښی

ته سی ډوډی نه شوه ورکو لی، «ورشی وگوری همدا اوس سی هم

کوډی له اوږونه ډک دی»

پیشو دسپو په منځ کی ځای نه لری

خوسلگری یو ځای سره میلما نه شول، د کور به گوته ډیره کوچنی وه.

یو میلما په متو شکه باندی ځای نه شو نو ځکه په کت کی کیناست

یوه سلگری په تو کو کی ورته وویل :

- داسی پیکاری لکه پېشو چی د دیوال په سر باندی کینی .
 د دی تو کی په اورید و سره ټولو نا ستو ملگر و ور پوړی و-
 خندل. په کت کی تاست ملگری سمدستی خواب ور کړ :
 « سمد ده څکه چی پېشو همیشه د سپو له و یری څخه د دیوال
 په سر کونی اود سپو په پنج کی ځای نه لری . »

دا روژده که ښه؟

یو سړی دروژی په سیاست کی په لاره روان و او ښه یی خوړه .
 خلکه ووبا ندی په قار شول او ورته ویی ویل :
 - دکا فوزیه ، دا روژه ولی خوری؟
 - واه واهه دبی عقلو خلکو سره ښاخ شوم ، زه ښه خورم او
 دوی راته وایی چی روژه ولی خوری « دا روژه ده که ښه ؟ »

هو پښیما نه یم

کله چی سپره او پښخه محکمې ته راځلل، قاضی پڅی ته ښخ ورواړه،
 ویی ویل :
 - دا چی ؟ خپل سپره دی په سر باندی په جار ووهلی دی ، هرو سړوبه اوس
 پښیما نه وی؟
 پڅی خواب ور کړ :
 « هو ! پښیما نه یم ، څکه چی هغه جاروسی په (۲۰) افغانی اخیستی وه . »

اوس پوه شوم

یوه کوچنی دخپلی مور څخه پوښتنه و کړه :
 مورجانی ! ته څه ډول زما دپلار سره آشنا شوی ؟
 دسور مخ یی څه ناڅه سور شواووی ویل :
 په سمندرگي می لاهووهله ددو پید و په وخت کی دی پلار
 وژغورلم ، وروسته موسره وپېژندل او واده موسره وکړ .
 هلمک وویل :

« اوس پوه شوم چی ولی می پلار نه پریردی چی لاسپوزده کړم . »

زېږېدنه

ا حمد دخپل پلار څخه پوښتنه و کړه : پلاره ته څه وخت پوه شوی
 چی زوړ شوی یی ؟
 - هغه وخت چی سایوی بیکلی پیغلی ته سترگه و کړاو هغی را
 ته وویل :
 « بابا جان ! په ستر که کی دی هه شی غورخیدلی دی ؟ »

دی په خپله بی غیر ته و

احمد ونی ته وخت او بیرته نه شورا کوزیدای ، د کلی خلک ټول سره
 را هوله شول ، کله یی چی هیش چاره ونه مونده نودجومات ملایی
 راوغوږت او ورته ویی ویل :
 ملا صاحب امکان لری چی تاسی دد څه کار لپاره چاره پیدا
 کړی ؟

ملا پاس ونی ته وکتل بیای یوهلمک جو سات ته و لیږه چی

رسی را وړی. درسی یوسوی دملک په ملا پوری کملک و تا په اوبل
سری خلکوته ورکړ او ورته وی ویل:
په یوه قوت یی راکش کړی دکش سره جوخت ملک په لکه
وغورخیده او سپر شو.

خلکو ملاته وویل :

ددا دی غه و کړل ؟

دده به اجل راغلی وی که نه زه خوهره ورځ په همدی رسی
له کوهی څخه ددی ملک نه غتی بوکی او به را باسم « دی به
خپله بی غیرته و. »

په یوه ساعت کی به شل و نیسم

یوه سړی په ټول ژوند کی روژه نه وه نیولی ، یوه ورځ یوه
ملگری یی ورته وویل :
ته ولی روژه نه نیسی ؟

سړی په ډیره وار خطایی سره وویل :
روژه ! زه هېڅ خبر نه وم چی روژه ده او کنه په یوه ساعت
کی به شل روژې درته و نیسم .

له تهمی دقیقې څخه

یوسړی چی ډیروړان غوږی درلود او ډېر ډر نک سړی هم و
هاید په یوه کنفرانس کی غوږیدلی وای ، کله چی هغه سنجید

وروخت ټولو خلکو خپل تندي تريو کړل او په خپلو کې يې په خبر و
پيل وکړ ، وينا کونکي چې داستازو په خپګان پوه شوو يې ويل :
- گرانو حاضر ښو ! خپه کيږي سه ، زه يواځې لس دقيقې خبرې کوم
نه پوهيږم چې دکوم لځای نه يې پيل کړم .
د حاضرينو څخه يوتن هاڅيده اوويي ويل :
« لطفاً يې له نهمې دقيقې څخه پيل کړه . »

د پټي (۲۰) ورځي کيږي

يوسړي دخپل پور وړي کورته ورځي چې پيسې لځني واخلي او
هغه ته يې وويل چې ترڅو پيسې رانه کړي زه به ستاسو په کور کې
او سيمه .

کوربه خپلې سیرسني ته وويل :
- ښځې پټي ورته چالان کړه چې پورځني هيرشي !
شل ورځي وروسته کوربه د سيلخه نه پوښتنه وکړه :
- پوهيږي چې نن ددې دياشتې څوسه نيټه ده ؟
« په نيټه نيټه دی نه پوهيږم خود پټي دی ؟ (۲۰) ورځي کيږي . »

د تختي خواته

پوونکي ديوه زده کوونکې څخه پوښتنه وکړه :
- که چيري داسې ودريري چې ښي لاس دی د مشرق ، کيڼ لاس
دی د مغرب ، او ښځ دی د شمال خواته وي نو شاهه دی کومې خوا ته شي ؟
زده کوونکي ځواب ورکړ :

«ها به بی دختی خواته شی.»

لمر په نیمه شپه راختلی دی

اوسپه ! زه نور دخپلو گاونډ یو څخه شرمیرم ټول خلک د لمانځه
لپاره جومات ته ځي او ته تر غرسی پوری پروت یی جگه شه چی
لمو نځ قضا کیږی!

مړی خپل سرله پرمختنی څخه راویوست او ویی لیدل چی لمر ختلی دی
نو خپلی میرمنی ته یی وویل :

«اوښتی ! لیونی شوی خوبه نه وی دالمر خوبه نیمه شپه راختلی دی
او ته ماله خوبه وباسی»

داپر هیز نه شم کولی

د اکتړ صاحب! ډیر ناروغ یم دیوی گولی میسی هم نه لرم
دخدای لپاره یوه گولی را کړه کنی مړ کیږم.
ددر سلتون څښتن گولی ور کړه ، سوالگر د نیمی لاری څخه
بهرته راو گرځیده او ویی ویل :

— بخښنه هوارم دی گولی سره پر هیزم و کړم او که نه ؟

— هو! ددی گولی سره پوره لس ورځی استراحت وکړه!

سوالگر ډیر په قهر شو:

— واه واه دپته گوره، په یوه گولی لس ورځی استراحت! واخله ، زه
داپر هیز نه شم کولای ، زما دلسو ورځو دسوال کټه لس زره افغا-

نی کیږی.

نوی زده کوونکی

پلاری دخپل زوی غځه چی نوی ټوونځی ته شا بل شوی وېو -
پښنه وکړه:

- ټوونځی دی خوښ شو؟

زوی بی وویل:

- ښه دی خو فکر کوم چی دټوو نسکویی غه شی نه دی زده .
پلاری پوښتنه وکړه :

- څنگه پوه شوی چی غه شی بی نه دی زده ؟

زوی بی وویل :

«لځکه چو معلم صاحب زما غځه پوښتنه کوی چی یوا یو غوکیری»

مسخره چی غل

غل بی محکمی ته راوست اوقاضی ورځځه پوښتنه وکړه :

اوس نو وایه چی صند وق دی څنگه خلاص کړ؟

غله هه مسخره آسيز ډول وویل :

«زما تشریحات بی گټی دی ، تا سوله غځه غځه هڅ شی نه شی

زده کولی ، زه دخپل کسب هیچا ته نه ورزده کوم او شا گرد نه نیسم .»

پوره یوه میاشت کیږی چی لټوم بی

یوه سړی خپله میرمن په سم بازار کی وهله ، ډیر لاروی ور

باندی راټول شول او هغه بی ځینی خلاصه کړه .

یوه لاروی ورته وویل :

- راځی چی د پولیسو ساموریت ته ورشو او ورته وو اړو چی
دغه سړی په بازار کی څڅی وهی تر هغه یی بندی کړی تر څو چی
ددغه ناوړه عمل څخه پېشمان شی .

- څه ، څه بابا ! څه له شرعی او قانونی بڼه سیده .

- چی داسی ده نوولی یی په خپل کور کی نه وهی ؟

- په کور کی خوبه یی ووهم خو چی بعدایی کړم ، «پوره یوه

میاشت کیږی چی لټونه یی همدا اوس می و موندله .»

دی زما د سهر بان نیکه نینه ده

دعمومی غفوله مخی یوشمیر بندیان خوشی کیدل یا د شاه وویل :

- ټول بندیان ماته راوولی چی زه یی وگورم ، خبری ورسره وکړم

او بیایی خوشی کړی . ده له هریوه څخه پوښتنی کولی ، یوسه یی -

هیری راځی هغه ته یی وویل :

- ښه بابا ته کله او په کوم جرم بندی شوی ؟

- پادشاه صاحب ! ستا مړنیکه بندی کړی یم او تر اوسه په

خپل جرم باندی نه پوهیږم .

پادشاه وویل :

نور خوشی کړی یواځی دا بودا بهرته بندی کړی لکه چی

«دی زما د سهر بان او عادل نیکه د لاس نینه ده .»

څه کا پر خو ته یم

یوه سړی پېشلمی کډلو ، خو روژه یی نه نیوله ، یو ورځ یی

د میرمنی زړه په تنگی شو ورته ویی وایل :

- دا څنگه کار دی چې روژه دی نه ده معلومه او پېشامی کوی؟
- ډیره کم عقلمه پېچه یی «څه کار خونه یم چې هم روژه وخورم
او هم پېشامی ونه کړم».

اوس می چی پښوته راوغور ځیدلی

یوساده سره اوریدلی وو چی هر څوک د روژی بیاشت وویښی
نومايد روژه ونیسی ده به تل روژه خوړله او آسمان ته به یی هیڅکله
نه کتل یوه ورځ یی خپلی پښی په ویا له کی سینځلی او په اوږو
کی یی بیاشت ولیده ، نودلمان سره یی وویل :
«اوس می چی پښوته راوغور ځیدلی نو هر وروډی نیسم که نه
نو دوسره په آسمانی می نه نیولی .»

سندتی

دوه کسه دهلا لپاره باغ ته ورواو پتل کله یی چی تکی زیږی
سندتی ولیدی ، یوه غبرګر :
- ووا ، سندتی دی ، زیږی دی اوخوږی دی !
باغوان چی په یوه گوټ کی پتو ، ورباندی هږیی کړ :
- سوتی دی ، وهل دی او تګول !
غلام سمدتی محاب ورکړ :
- سندتی دی ، توپونه دی او تراټ !

بل چیری لارنه شی

دیوه سری زوی په څاه کی هورمیدلی و، کوسه یی خپل سر کوهی
ته ورتهیت کړاوی ویل :
- او هلمکه ! بد خودی و کړل ډیر شیطان یی « پام کوه ترڅوچی
زه رسی راوړم بل چیری لارنه شی ! »

دغلاگنی

- گنی دی خویش دی ؟
- هو ! ډیری سی خوشیوی ! خونه چینجن خورم او نه د سوال گنی ،
ډیر هر سیرم چی دغلا گنی وخورم .
- سولی داسی کوی ؟
- دلمکه چی د سوال گنی یا چینجن وی او یا ډیر نری نه لمکه زه
هر وخت په پتی کی په گنی خورم .
- دانوله کومه کوی ، ته خو پتی نه لری ؟
- پتی نه لرم خود غلا لاسونه سی ډیر اوو ده دی هر چیری رسیوی .

مجبور دی چی دا ډول رېږونه وگالی

د سمندر په غاړه یوانخور کر په تابلو باندی د امر لوبیدو منظره
انخوروله ، دهنه شاته یوسپی د خپل زوی سره ولاړ او دڅه وخت
لپاره یی د تابلو ننداره وکړه ، وروسته یی خپل زوی ته وویل :
- هغه څو کی چی د عکاسی کمره ونه لری « مجبور دی چی دا ډول
رېږونه وگالی . »

بدلول

یو چاد موټر څښتن ته چې ډیر بڅمل سپری و، وویل :
 - ډام کوه چې موټروان ده دموټر څخه ساما نونه بدلوي. دموټر
 څښتن وویل :
 - ډیره مټنه چې خبردی کړم.
 یوه ورځ دموټر څښتن په موټر کې ناست و چې موټروان گیر بدل
 کړ او ده پوښتنه ورڅخه وکړه :
 - دادی څه و کړل ؟
 موټروان ځواب ورکړ :
 - هڅه ، یوازی سه گیر بدل کړ .
 دموټر څښتن په قار سره ورته وویل :
 «آی هاینه ، هله ! ساته یی ویل چې تهموټر ساما نونه بدلوی
 اوس باور نه کاوه دادی اوس می په خپلو موټر کوولیدی چې زما په
 وړاندی دی گیر بدل کړ . »

جنتری

یوه زده کوونکی د قرطاسی پلورنځی ته ورننوت او قرطاسیه
 خرڅوونکی ته یی وویل :
 - جنتری لری ؟
 خرڅوونکی پوښتنه وکړه :
 - څه ډول جنتری ؟
 زده کوونکی ځواب ورکړ :
 «داسی جنتری چې ډیری رخصتی ولری . »

سلا اودومره طالع

دیوه هلمک سور په او بوپسی چینی ته تلمی وه، هلمک ولتوله او پیدایی نه کړه، فکر یی وکړ چي جومات ته به نای وي. په سینه جومات ته ورغی دسلانه یی پوښتنه وکړه:

سلا صاحب، ملا صاحب، ادي سی داته نه وه راغلی. سلاوویل:

«ای کاشکی،» «سلا او دومره طالع.»

د سوداگرلار ښوونه

هزار او زوی په دی خبره نه سره جوړیدل چی زوی یی غوښتل دستر گوډا کتر شی او هزاریی په دی خبره ټینګار کاوه چی دغاښو نوډا کتر شی. یوه ورځ زوی دخپل هزارخځه پوښتنه وکړه:

«هزارجانه! ولی سی نه بریودی چی دخپل شوق سره سم دسترگو ډا کتر شم اوته په دی خبره ولی ټینګار کوی چی دغاښونوډا کتر شم.

هزاریی وویل:

«زویه! زه سوداګریم او دسوداګری په کټه ډیرښه پوهیږم هر انسان دوه سترګی لری او دوه ډیرش غاښونه، سوچ وکړه چی دکوم یوه ددرمل کټه زیاته ده؟»

خومره دی چی سر ارزښت لری

محمود، دم (سلمان) ته ورغی او پوښتنه یی وکړه:

سوروره دا زما سر او بریتونه په څو روپو جوړوی؟

- دم دده سرته و کتل اوورته ویی ویل :
 - خوږه دی هر څو چی را کوی پروا نه لری.
 - نه، بیه یی همدا اوس ووايه زه دلسو روپوڅخه زیاتې پیسې نه لرم.
 - واهوا! دی سرته وگوره اولسو روپوته؟ یعنی چی سردی یوازی
 لس رو پی ارزښت لری؟ «خوږه دی چی سرارزښت لری، دوږه
 پیسې را کړه»

زه په کور کی تهوم

- لومړی: ولی دی بڼه نیو لی ټکاري 'په څه شی خپه یی؟
 - دویم: لځکه چی نن سی خواشې له زینو څخه وغورزیده اودو-
 اړه لاسونه یی مات شول.

لومړی: اوس پوه شوم چی ته څوږه سهر بان زوم یی!
 دویم: نه بابا پدی خپه نه یم چی دهنی لاسونه مات شوی دی
 خپه پدی یم چی کله هغه له زینو څخه غورځیده «زه په کور کی نه
 وم چی دادخوشحالی څخه ډکه پېښه سی په خپلو ستر گولیدلی وای.»

د ښځه ترواده

یو سړی دخپل ملگری سره چی سباته یی واده وښاخ هو او
 خپل ملگری ته یی وویل:
 - راهلم چی تاته ستاد ژوند ډیر و ښوښه و مبارکی وو آیم.

- نن لازمه نده زما واده سبا ته دی.
 - به همدی خاطر سی سبار کی نن در کړه مخکې یی بیابانه دا ورځ
 په ټول عمر کې ونه گوری.

نه چرگ شته نه مرگ

یو سړی دوفی سرته وخوت او پیر ته نشو راځکتې کیدای نو
 خدای ته یی په زاریو پیل وکړ:
 - ای خدایه پا که ! که چیری می ددی ونی څخه په خبر سره را
 ښکته کړی ستا په نوم به یو غوا یی خیرات کړم .
 چی لږ څه را کوز شو ، ویی ویل :
 - څپله برگه وزه خوځا مخا خیراتوم .
 - چی لږ څه نور هم راښکته شو بیایی وویل :
 - خدایه ! که لږ می نور هم ښکته کړی نوځا مخا خپل کلنگی چرگ
 خیراتوم . کله چی راښکته شو دونی سرته یی وکتل او ویی
 ویل :

- دوسره جکه ونه خونه ده پخپله ختلی وم او په خپله را کوز
 شوم . ای خدایه ! ته په توکو هم نه پوهیږی « نه چرگ شته او نه مرگ »

ته زما خبره منی که دخړه نار

یوه ورځ یو سړی دخپل کاوندی کورته ورغی او ورته ویی ویل :
 - غواړم سبا خپل پتی ته سره یو سم هیله ده چی خړدی دیوی
 ورځی لپاره راگړی .

ګاونډی ورته وویل:

- که د مېخه راغلی وایې خامېخا مې خپل خوردر ګاوه خو هغه شو
شپې د مېخه زموږ یوه دوست بوتلو.
پدې وخت کې خره ناره وه، سړی خپل ګاونډی ته مېخ ورواړه
وه او ورته ویی ویل:
- ماما، هغه دی د خره غېر خو دی راغی.
- عجیبه سړی یې «ته زما خبره ښی که د خره ناراه؟»

تیل

یوه سړی ډاکتر ته تېلفون وکړ:
- هیله کوم زر زموږ کورته تشریف راوړی چی ورورسی ډیر
ناووغ دی.
ډاکتر پوښتنه وکړه:
- څه ډول ناروغ دی؟
سړی لېوالتیا وکړه:
- ورورسی تیل څښلی دی په کور کې چار چاپېره ښکلې وهی.
ډاکتر وویل:
«مه وارخطا کېږه کله چی تیل خلاص شی پخپله به ودریږی.»

تلوار

پلار دخپل زوی مخه پوښتنه وکړه:
- ولی یو تولگی به دوه کاله کی لولی؟

زوی محراب ورکړه :
«خکه چی تلوار د شیطان کار دی»

خپلې گوتی پي و شمیر لی

- دا سړی چی زموږ سره یی ستړی شی وکړه و دی بیژانده ؟
- وخوښی نه بیژانده خودومره ورباندي پوه شوم چی ډیر خراب
سړی دی او په هیچا باندي باور نه لری .
- گوره ملکه ! ته به خطا شوی وی داسی به نه وی ، ته ددی
خبری د ثبوت لپاره څه دلیل لری ؟
- دلیل خویی دادی چی زما سره یی ستړی شی وکړه «نوزیږی
خپلې گوتی و شمیرای چی کومه یوه سی ورڅخه غلا کړی نه وی»

دواړه دیوی دروازی څخه وو تو

پوه سړی د خپل ملگری څخه پوښتنه وکړه :
- تر اوسه داسی شوی دی چی کوم وخت ستا او ستا دسیرمنی
تر منځ د نظر یو والی راغلی وی ؟
- هو ، داسی شوی دی ! کله چی زموږ کور اور واخیست
«موږ دواړو دیوی ددوازی څخه د نمایان په ایستلو پیل وکړ
او دواړه دیوی دروازی څخه ووتو .»

هغی دپاگی سره واده کړیدی

- سفر دی ښه تیر شو ؟
- هو ، ډیر ښه .

- نو ولی داسی خواشیننی ښکاری ؟
- نامزدی می دېر خوابدی کړم .
- هغه ناروغه ده، که څنګه ؟
- نه بابا ! زه په بهر کی وم هره ورځ په می هغی ته لیک لېږلو
- اوس خبر شوم چی «هغی دډاګی سره واده کړیدی»

اوس تاسی را سره ښه وکړی

- یوڅه پیسی را کړه ځکه ما بیګا خوب لید لی دی چی تاسی
- په جنت کی یوه ستره او ښکلې ښکله لری .
- په داسی داری وویل:
- که چیری زه جنت ته لاړه شم نو په دی ښکلې ښکلی با ندی به څه وکړم ؟
- په دی توګه هغه په اجاره ورکړه دا جاری پیسی به په دوزخ کی
- درته رسیږی .
- نو دا دا جاری پیسی به څوک راته راوړی ؟
- زه دڅه شی لپاره یم «اوس تاسی را سره ښه وکړی په هغه
- دنیاګی به زه در سره ښه کوم .»

زه دکوردمیرمنی میره احمد یم

- احمد خپلی میرمنی ته وویل:
- زه او تهنن باز دیکر وا ده ته څو ترڅو چی زه را ځم ته خپل
- ځان څپار کړه .
- میرمن یی تو باز دیکر پوری په ځان لګیاوه خپلو وینیتوته

بی شکل ور کړ،، خود و له رنگونه یی به سترگواو څه ناڅه یو پاوسره اوسپن
رنگو نه یی په مخ باندی وو هل. کله چی احمد را غلو او
میرمنی یی دروازه ورته پر انیسته خپلی میرمنی ته لږڅه خبرشواو
یوایی وویل :

- سترگی به شی میلمنی! زه دکور دسیرمنی موږه احمد یم او تاسو؟

لینده

پلار: مانه ودرته ویلی چی لینده به نه اخلی؟

زوی: پلار دهغه لینده مانه ده اخیستی.

پلار: چوپ شته بی ادبه! لینده دی په لاس کی ده او وایی چی مانه

ده اخیستی، زرو وایه چی بیسی دی له کومه کړی او به خودی

واخیسته؟

زوی: «بیسی نه درلودی دا لینده د کوشی بیبشې پلور ونکی

ما مارا ته واخیسته.»

نیم نو رچرگ څوک اخلی

دیو یی دلمی یو کلنکی چرک خوین شو، دچرک پلورونکی غځه یی

پوښتنه وکړه :

- ور ور. ددی چرک بیه خوده؟

-(۷۰۰) افغانی .

- زه بی دهکیو لپاره نه را لیسم، یوازی یی دآذان لپاره او

داچې په کور کې ښکته، پورته راته وگرځي، که خوږه دی وی نیمایي
یوه به یې در کړم.

نه خوری، ایسکان نه لری، که نیم چرگ په تا باندی خرڅ کړم
نو نیما یې نور به یې څوک واخلي؟»

یتیم سلو نر

یو سلو نر په ټکسي سوټر کې سپور شو کله چې کوزشونو
ټکسي در یور ته یې (۲۰) افغانی ور کړي.

در یور پیسې په لاس کې لاندی باندی کړې په زیو لی غږ
یې وویل:

صاحب! پرون چې ستا سی لور زما په ټکسي کې سپره شوه (۵۰)
افغانی یې را کړی خو تا سی یواځې (۲۰) افغانی؟

سته هم ډیر ساده سړی یې دو سره، نه پوهیږی چې «هغه دیوه
سلو نر لوړه اوزه خود یوی کونډی ښځی زوی یم.»

(۱۲) ساعته په دوو ساعتونو کې

یو سړی ساعت پلورونکی ته ورغلو چې یوه ښه او په نوی سود کړی
ځان ته واخلي. کله یې چې یوه ښا یسته کړی واخیسته او په لاس یې
وتړله نو د پلورونکي څخه یې بیا پوښتنه وکړه.

«بښنه غواړم تا سو وویل چې دا کړی ډیره ښه کړی ده او
ډه کار کوی که چیرې داسې نه وه نو بیا څه وکړم؟»

- هو! با لکل دغه ډیره ښه اوږه نړۍ کی لو مړنی درجه کړی ده
 «دو مړه ښه او گړندی ده چی (۱۲) ساعته وخت په دوو ساعتونو کی
 پوره کوی.»

زما په نظر باید هغه هیره کړی

یو محوان یو پلورونکی ته ورننوت او ویی ویل :
 - وېښی ملگر په اغواړم دخپلی نا مزدی لپاره یو سوغات واخلم
 ستاسی په نظر به هغی ته څه شی منا سب وی؟
 پلوروونکی پوښتنه وکړه :
 - ستاسی نا مزده ډیره محوانه ده؟
 - نه چندان.
 - ښکلی ده؟
 - نه دوسره ښکلی هم نه ده .
 - لومړنی زده کړی یی کړی دی ؟
 - نه سوادنه لری .
 - پیسه داره جلی ده ؟
 - نه، خوولی ته داډول پوښتنی کوی ؟ یوازې دوسره راته
 وواهی چی زه هغی ته څه ډول سوغات واخلم ؟
 پلوروونکی ورته ووتل :
 « وروره زه دادرته وایم چی هغه هیره کړه او دداسی جلی سره
 واده وکړه چی څه ناڅه خو دغه یادشوی صفتونه ولری . »

د زړه خواله

دووسلگرو په خپل منځ کې خبرې سره کولې ، یوه وویل :
 - دهنی ورځې مخه چې زما ټول شته له منځه تلې دي تراوسه
 به نیمایي دوستانو زما سره راشه ، درشم به کړي ده .
 بل ملگری یې وویل :

داسې غورگندېږي چې نیمایي درهاتې شوی دوستان دي به
 خلک دي .

لوسې ملگری داسې ځواب ورکړ :

« نه داسې نه ده ، دوی په دې خبره نه دي خبر چې ما ټول
 شته دلاسه ورکړي دي . »

هیرول

یو سړی چې په هیرجن مشهور و ، یوه ورځ کورته راغی او په
 خوشالۍ سره یې میرمنې ته وویل :

- نن ورځ مې ډیر عقل په ځای دی په داتوله ورځ کې مې هېڅ
 شی نه دی هیر کړی ، آن چې خپله چتری مې هم بیرته راوړه .
 میرمنې یې په حیرانتیا ورته وکتل او ویی ويل :

« نن خواسمان شین دی او تاچتری د ځان سره نه وه وړې . »

آس کنجاره پیژنی او که نه

داسانو غښتن داسانو د لیدلو لپاره غوڅلې ته لار او ویی لیدل
 چې نو کړی ډیره خبره کنجاره ماخستې ده په ډیر قهر یې نوکرته وویل :

ولی دی دادومره خرابه کنجاره اخیستی ده ؟

نوکر بواب ورکړ :

صاحب ! دا ډیر ډه کنجاره ده !

دآسانو غښتن وویل :

- نه دغه ډیر وړانه کنجاره ده .

نوکر سمدستی کنجاره راواخیسته او دآس خولی ته یې ورنه .

دی کړه ، څرنګه چې آس ډیر وږی و او کنجاره یې ډه ډیر خوندي سره

وخوړله ، نوکر خپل سخ دآسانو غښتن ته ورواړوه او ویی ویل :

« وګوره چې آس کنجاره ډه پېژنی او ګه ته ؟ »

یا به پرشم او یا . . .

یوه بخیل سړی د پخسود یوال جوړاوه او خپلې میرمنې ته یې وویل :

- نن به خپلې ګیډې چې سوو ، هر یوه پخه دوی ، دوی هګی

پخې کړو .

لاغر به نه وه چې د دیوال څخه راو لویده پداسې حال کې چې

دخولی او پزی څخه یې په لږو ، لږو وینې را تلې خپلې مور منې ته

یې وویل :

- پام کوه چې هګی پخې نکړی ، « ځکه زه ډیر ژوبل یم یا به

پرشم او یا به دغرمې دودې په روغتون کې را کړی . »

بنه دی چې ورپېر دی نه دی سات شوی

یو ساده سړی « خپل ناروغ ملګری پوښتنې ته ورغی اوله هغه

څخه یې پوښتنه وکړه :

- ځنگه ده ناروغی دی اوس خوبه ښه یی ؟
 - فضل د خدای دی تبه می ماته ده خو ور سپړی لاخو ډیږی .
 ساده سپړی ورته وویل :
 « ډیر شکړدی چی د تبه سره دی ور سپړنه دی مات شوی . »

شوځ هلمک

یوسپړی دخپل دوست کورته ورتلود در وازی په خوا کی یی
 د یوه هلمک څخه پوښتنه وکړه :
 - پلار دی په کور کی دی ؟
 - هوا په کور کی دی .
 سپړی دروازه وټکوله چا ځواب ور نه کړ ، بهایی مخ هلمک ته
 ورواړه وه ویی ویل :
 - ولې دی درواغ وویل ؟ پلار خودی په کور کی نشته . هلمک
 ځواب ور کړ :
 - ریښتیا وایم پلار یی په کور کی دی ، «خودا زه ونیو کور نه دی .»

• شاه کیند و نکي

یوه سپړی شاه کیندله یوه بل سپړی پوښتنه وکړه :
 - وروره چی د شاه کینی نوځلوری یی چیرته اچوی ؟
 شاه کیند و نکي ځواب ور کړ :

- یوه بله ځای کښم ددې شاه خاوری په هغه کی اچوم .
سړی وار دواړه ورته وویل :
«پسې شکه چی تکره شاه کیندو نکې بی، ټول ژو ند به همکاره نه شی.»

دخان اوزوم له پاره ژړا

دوو توبه خپلوسنځو کی نوی دوستی پیل کېږی وه اود زړه
خواه یی سره کوله ، یوه له بل څخه پوښتنه وکړه :
- څواړم یوه شم چی وروسته تر واده داعی حالت درته پېښ
شویدی چی ته یی ژړولی وی ؟
دویم سړی لویه سوچ وکړ او ویی ویل :
- تراوسه پوری داسی موضوع راته ند پېښه شوی ، هه نو ته
څنکه ؟

اوسړی سړی خپل سرو خوزاوه او ویی ویل :
- ماله ماشوم توب څخه تر اوسه پوری دوه ځلې ژړلی دی .
- څنکه دوه ځلې ؟

- کله می چی واده وکړوسی ژړل او دویم ځل می دخپل زوم
لپاره چی زما دلور سره یی واده وکړ وژړل .

دروته خوب

یو مسافر دلوسړی ځل لپاره بشارته لاړ ، په هوتل کی یی کوته
وښوله او هوشیاری وروسته یی دهوتل خد ستگار را وهوشت ، ورته
ویی ویل :

- زه يوه ډير کلکې کټ ته ضرور اړم، دغه کټ ډير کمزوری دی.
دهوتل خدمتگار وويل :

- دغه کټ ډير کلکې دی چې دوه هاتمان هم پکښې بیده شي
نه ماتېږي .

- نه باها ازه ډير دروند خوب اړم په گورکي سي هم محالته
دختو څخه کټ جوړ کېږي دی .

- ښې داسې ده نو کوسي څو جلي ته لاړ شه او په آخور کې
په بیده شي .

ډاکټر کتنځی

ډاکټر پخپل کتنځی کې در ولسي ناروغ څخه پوښتنه وکړه :

- کوم مایونه دی څوړیږي او څه شي دی څوړی ؟

ناروغ ځواب ورکړ :

- ډاکټر صاحب ! زه هره څه په خوب کې سیده کېږم او

دا خبره مې ډير څوړی .

- دانوڅه پر واکړی دا څوړی څوړو لوڅېره نه ده .

- ولې د څوړو لوڅېره نه ده. زه هر څه په خوب کې واچم څوړم.

د قاضي تيرنا وان لری

يوه سړی د قاضي ارکي ماتول او تير لځنی مات شو، ده له قاضي

څخه پوښتنه وکړه :

- قاضي صاحب ! که له چا څخه دکار په لړ کې تير مات شي نو

تاوان لری او که نه ؟

-نه بابا، تبرخه شی دی چی تاوان ولره .
 -چی داسی ده، نو ستاسی کبرله ماغنه سات شو .
 -ته صبر و کړه چی زه دغه خبره په کتاب کی وگورم .
 قاضی یو کتاب پرانیسته او ویی ویل :
 -دغه دی دلته بی لیکلی دی چی : «التبرین التاوانو لوگان
 دو قاطه» یعنی دقاضی تبر دو قاطه تاوان لری .

دسپې خر خول

احمد او محمود پخوا نیو دوستانو دیروخت وروسته سره ولیدل،
 دروغبر غځه وروسته احمد پوښتنه وکړه :
 -دیروخت شوم چی ژوندی سی ولیدی اوس نوداراته ووايه چی
 ژوندی څنگه دی ؟
 محمود ویل :

-پوښتنه بی مه کوه ډیره خرابه ورځ را باندی راغلی ده کسه
 چیری زما گران سپی نه وای اوس به دلووی غځه مړ شوی وای .
 -کراڼه محمود جانه به سد خوینی سپی ستا به ژوند کی څه رول
 لو بولی شی ؟
 -ولی بی نه شی لو بولی ، زه هر سهار خپل سپی په بازار کی
 خر غوم او هغه دسپې بیرته خپل کور ته راځی .

ښکاره ده چی ډیر وعده خلاف و

یوسری به لار کی د خپل ملگری سره مخامخ شو او ویی ویل :
 -دگری جوړونکی غځه خبری ؟

- له هغه خبره ده، د کوم گړي جوړونکي څخه ؟
 - د گړي جوړونکي شريف و صناعه د يره خرابه ده ، زن يا سباته
 حتمی سړی .
 - ملگري يی د يره قار شو .
 - عجبه درواغه جنه زمانه ده .
 - ولی څوک درواغه جن دی ؟
 - هغه دری ورځي د څخه په ما باندي یو ساعت په دری کاله گرانتي
 خرڅ کړيدی اوس ته وايی چی مری ، ښکاره ده چی دیر وده
 خلایک سړی و .

که غواړی چی ملیون نشی

یوه سړی په ورځپاڼه کی داسی اعلان نشر کړ : « هر څوک چی
 ماته په لاندی پته سل افغانی راوړی زه به هغوی ته د ملیونر
 کیدو لاری ، چاری ور وپیم . »
 د ورځپاڼی د یو لوستونکو نویسړی سړی ته سل افغانی ورو لیدلی
 او دیره سوده دده لار چوونوته سترگی په لاره وو او کله ، کله به یی
 دده په پته د زر لار چوونی لپاره لیکونه هم وریږول .
 یوه ورځ نویسړی سړی په ورځپاڼه کی داسی مضمون خپور کړ :
 « د یو گرانو بسپنه را لیدو نکو ! متاسود باور څخه دیره مننه کوم
 همدا لاره چی ما غوره کړی ده د پیسو د راتو لولو او ملیونر کیدو دیره
 چه او وړیا لاره ده . »

سندرا نه مه غواړه

يوه سپرې دخپل ملگري څخه پوښتنه وکړه:

- په ټول ژوند کې به دى خوځلى درواغ ويلى وي؟

- خوځلى؟

- هو!

- بيا چې شل ځلې سې درواغ ويلى وي!

- شل ځلې؟ همدوسره؟

هغه زر خپله ژبه واړوله ويى ويل:

- نه، نه يوو يشت ځلې.

- داڅه ريشخند دى لوسپړى دى شل ځلې وويل او اوس يو

و يشت ځلې؟

- اوه بابا! آخر سندرا څخه غواړي، خويو درواغ خوشي همدا

اوس وويل.

دوه ديگي خو به نه لري

يو سپرې دخپل ملگري کره سيلمه شو او کوربه ور څخه

پوښتنه وکړه:

- چرگ درته جلال کړم که حلوا درته پخه کړم؟

سيلمه وويل:

«دوه ديگونه، نه لري!»

د پلار نصیحت

پلار خپل کوچنی زوی ته نصیحت کاوه:

- زویه که ښه کارونه وکړی هم به سونډر څخه خوشحال وو او
هم به جنت ته لاړشی او که خراب کارونه وکړی هم به سونډر څخه
خپه وو او هم به دوزخ ته لاړشی.

زوی یی په وار خطایی سره وویل:

«پلار جان! دا هم راته ووايه چې زه څه کار وکړم چې سینما ته

لاړم»

الله هو

یوه سړی خپل ملگری ته وویل چې زوی سی د شوی له خوا بیر

ژاری.

ملگری یی وویل: دا خود ویره هغه خبره نه ده د ورته یی ووايه

چې الا هو ورته ووايي.

سړی وویل: دا کار سوو کړخو نتیجه یی ورنکړه او ددی ایله

دیوی بلای ستوازی سره هم ښخاښخ شوو.

- څه ډول ستونزه؟

دالا هو ویلو څخه هوشی وروسته گا ونډیان راغلل او

ویي ویل چې د باښوم ژړا تر سهاره پوری ښای شوو، خو نور دی

نور لا هونه وایی.

زما سپر پښتنه ده

يوه سوداگر د ژوندانه په ورستيو شپو کې خپل شريك ته وويل:
 - څرنگه چې اوس زما د ژوندانه وروستۍ شپې دي نو ځکه
 څواړم دا خبره په ډاگه کړم چې ما ستا سره شپږ ميليونه افغانۍ
 غلطې کړي ده او همدا ډول مې د شرکت پټ رازونه ستا په سيال
 باندې پلورلي دي او ستا د پخې د طلاق اصلي علت هم زه وم او
 داسې نور.

شريك يې ورته وويل:

- ته به خپه کيږه، ما هم ستا سره ډيرې زياتې غلطې کړي
 دي «آن تردې چې ستا مرکه هم زما د ټکي نوي سپر پښتنه ده»

د راتگ په خاطر

د رياضي پوښونکي په روغتون کې بسترو او تنبل زده کوونکي
 يې پوښتنې ته ورغې، او دروغتونو څخه ډير غمجن راووت. کله
 چې نور زده کوونکي دده سره مخامخ شول او دده غمجن حالت يې
 وليد په ډيره وار خطايي سره يې دده څخه پوښتنه وکړه:

- خيريت دی، لکه چې د معلم صاحب ناروغی مېخته ده؟

- نه بابا، معلم صاحب روغ رست دی.

- نوته ولی دوسره خپه يې؟

- ولی نه يم خپه، معلم صاحب سبا له روغتون څخه راوځي او

بله ورځ خپلو لوستو ته دوام ورکوي.

بيتا رته ورشه

دا کتر د خپلو پوښتنو په لړ کې له ناروغ څخه پوښتنه وکړه :

- اشته لري ؟

ناروغ ځواب ورکړ :

- د يوی غوا هو مړه خورم .

- خوب دی څنگه دی ؟

- د يوه خوگ په شان بیده کیرم .

- ښه ده چی يو ځل بيتا رته ورشی .

د سکر تر بر طرف کول

يوه ريس خپل ملگری ته وويل :

- نن می خپل سکر تر بر طرف کړ .

- ولی کوم خراب کار یی کړی و او که څنگه ؟

- هغه دوسره بی سواده و چی هره کړی به یی زما څخه پوښتنه

کوله چی دغه توری څنگه ایکل کیږی . اوزه مجبوروم چی په تېلفون کی

دهغی تو ری دلیکلو او معنی پوښتنه له خپلی میرمنی څخه وکړم .

شپږس. ډب. بع

يوه و رخ ملا نصر الدين په چپر تو نوکی ډوب په لاره روان

و، چی ناڅای یی یوه عالم ورباندی غبرکړ ، له رو غبر څخه وروسته

یی خبره دېته ورسیده چی دیوه او بل څخه یی پوښتنی پیل کړی .

ملانصرالدین چی د عالم خو پرله پسی پوښتنو ته یسی مخواب ونه شو ویلی عالم ته یی وویل :

- داخو جوته خبره ده چی پوښتنی آسانی دی او مخوابونه یی سخت دی ، که چیری زه ستا څخه پوښتنه وکړم نو مخواب یی ویلی شی ؟

- هو ! پوښتنه وکړه چی زه یی سمدستی مخواب درکړم .

- نو وایه چی « شپس ، ډب ، بع » څه ماړنا لری ؟

عالم چی هر څوسره چرت وو هلو او دهر څوسره کتابونو پانی یی واړولی د ملانصرالدین د پوښتنی مخواب یی پیدانه کړ او په ډیر درناوی یی ورته وویل :

- ډیره ښه غواړم چی ستاسو د پوښتنی لپاره یی مخواب ونه موند .

ملانصرالدین سمدستی په غور وپیل وکړ .

- مخانته عام هم وایی او یوی ساده پوښتنی ته هم مخواب نه شی ویلی ، ښه ده چی نور مخانته عالم ونه وایی .

- سمه ده ستا خبری منم خو هیله ده چی تاسود « شپس ، ډب ، بع »

په ماښانندی ما پوه کړی .

ملانصرالدین وویل :

- یوه ورځ دونی لاندی پروت وم وی لید چی د کدو بوتی دونی

تر وروستی څانگی پوری پورته شوی دی او د سر څخه یی لږ

څه ښکته کدو راخوړند دی چی نا څاپه د باد په الوتو سره کدو

له بوتی څخه راپیل شو او دونی پاتو « شپس » وکړ او لاندی دوزی

په ماښانندی « ډب » ولگیده او وزی « بع » وکړ ، داده د « شپس ، ډب

بع » ماښان !

سوټر په خپله تملو

یو سوټر چی دوات په منځ کی دبرېښنا دمتی سره ټکر شوی و ،
کله چی ترافیک راځی ، گوری چی سوټر ډیر چیت پیت شوی دی
خودری تنه سست شراپیان په کی ژوندی دی ، دوی بی له سوټر
څخه راویستل او پوپتنه بی ځینی وکړه :

-وایاست چی له تاسی دریوڅخه کوم یو ډریور دی ؟

دری واروپه یو غبروویل :

-یوهم ډریورنه یو .

-داڅنگه کیدای شی ؟

-باور وکړی چی سوټر دری واره دسوټر په شا ته سپت کی

ناست وو او سوټر په خپله تملو .

زه (۹) بجی درځم

یوه سړی په دفتر کی خپل سلگری ته و ویل :

-نن هغه زمو کور ته راشه ما ډام رها ب غیوم بها در ته

خو سمدری وایم او پوره به نهو بجو به له څیره سره ډوډی وخورو .

همکا ریی و ویل :

«ډیره زیاته مننه زه دشوی به نهو بجو ستا سی کورته در ، رسیږم

خپل نور کارونه دی خلاص کړه»

په سستی کی

د سوتر خښتن په خپل سوتر وان باندې چيغې کړې او ویی ویل :
 - ځوانیمرگه شی بیادی پرون شپه شراب خپلمی وو؟
 - نه صاحب، تاسی خطاوتی یاست ما پرون شپه شراب ندی خپلمی.
 سړی ډیر په قهر شواو چيغې بی کړې :
 - آخر تا په خپله پرون شپه اعتراف وکړ او، اوس وایی چی شراب
 دی نه و خپلمی؟
 - دانو څه خبره ده سړی د نهشی په وخت کی هر ډول خبری کوی.

تاسو غچ راڅخه اخیستی دی

دا حمد د سجا کمی ورځ وه دغو نډی در سمیت څخه ور ومسته
 د محکمې ریس ورته و ویل :
 - ځان ته وکیل نیسی؟
 - نه صاحب! نه هوایم چی وکیل و نیسم .
 - ولې؟
 - ځکه چی هروخت سی وکیل نیولی دی زه یی بندی کړی یم
 او تاسی قاضیا نو غچ راڅخه اخیستی دی .

د سچي په ځای پی زه

دوه تنه پخوانی ملگری په لار کی سره مخامخ شول یو پی ډیر
 په بد حال و، نیما یی بدن یی پلستر و او په لاره هم گود گود تلو،
 ملگری ځینې پوښتنه وکړه؟

—خیر یت خودی، داڅه در پېښه ده؟

—خیر یت دی خو یوی وړی اشتباه داسی راهېښه کړه.
—څنگه؟

—دخپلې کوژدنې سره رستو رانت ته تلې وم دسيز لاندې یوغټ
سپې پروت و کله چی زما دکوژدنې سترگی په سپې ولگیدې دیره
وویریده او چیغې یې کړې: «کوسک وکړې، ماله دی سپې څخه
وژلوری»

—نور و سرو سپې په تا باندې برید وکړ؟

—نه با! دجلې دچیغو سره خلک راتول شول او داسی کومان
یې وکړ چی گڼی زه ددی جلی مزاحم شوی یم نوزه یې دلا سوا و
پښو څخه ونيولم او دڅلور پوړیزې ودانۍ څخه یې لاندې وغورځولم.

واخله یوه روپی دی

یوه سړی چی پښه یې لږه ژوبله وه خپل لاس یې خبرات غوڅتني
ته اوړ دکړ، یوه بل سړی یوه روپی ورکړه او ورته ویی ویل:
—کار وکړه! یوه پښه دی لږه ژوبله ده نورڅو روغ رښت یی.

سوالگر دیر په تهر شو او ویی ویل:

—نوپه دی توکه ته هوا یې چی په ده یوه روپی دی هم پوندوای

هم کون او هم سیلا سونه نه وای، «واخله یوه روپی دی، کوم
وړی ته یې ورکړ.»

و راغ او سیره

کارغه په سیره باندي کنځمايت او سيري سمدستي په چکر پيل
و کړې وراغ يوی اوبلی خواته یوسي، سیره په تلو او راتلونکې شوه
خو کارغه وانه لوت، سيري ورته و ويل :
- که چيري تاد سږي سره دا ډول چلند کړي واي اوس به يې
پخپلو تېرو غاځونو باندي ټوټي ټوټي کړي واي .
کارغه لمخواب ورکړ:

- زه به پو هيرم چې د زور ورو او کمز وريو سره څه ډول چال چلند
وکړم . همداسې دې چې ژو ندی اوږ ددی . « لتمان حکيم »

ښکاري او زرک

يوه ښکاري زرک ونيو، زرک په ډيري عاجزي اوزار يو
سره ښکاري ته و ويل :
- هيله کوم چې سږي نه کړي که چيري ما ژو ندی پرېږدي زه
به هميشه نوري زرکي در غلطوم او ته به يې ښکار کوي .
ښکاري ورته و ويل:

- همدا خبره ده چې ته بايد هرومرو و وژل شي ځکه چې ته دخپل
مخان د ژغورلو لپاره خپلو ورو ته دوستانه بازي ورکوي:

زير هسي کشره ده

يوسړی چی هره ورځ د سرويس په تم ځای کی در يده ديرو خلکو
په ده ته کتل ، دد یوی پښی څخه چی ده ته یی په ځیر، ځیر وکتل
پوښتنه وکړه:

- خوری دا ولی ټول خلک ماته کوری ، زه خو په خپل ځان کی
کوم بدلون نه وینم ؟

- ځکه چی ستا د يره تکه توره ده او سر دی تکه سپين دی.
- دا خو نو د حیرانه يا ځېړه نه ده ! داسی ښکاری چی دا خلک نه یوازی
لیونی دی بلکه نا پوه هم دی « دو سره نه پوهی چی د یوی ویښتان می
د سر له ویښتا نو څخه (۱۵) کاله کشر دی »

ورته والی

- احمده ! پرون می په ښار کی یوسړی ولید چی کت | مې تا سوته
ورته و ، ما سلام ورکړ خو هغه وانه څیست وروسته پوه شوم چی ته نه یی.
- ښه ده چی زما زرافغانی پور دی هغه ته نه دی ورکړی .

په واده می نه خرابوله

یوه ما مور خپل رئیس ته وویل :
- غواړم واده وکړم خو ورځی رخصتی غواړم .
رئیس وویل :

- تاسی خو څپله (۲۰) ورځنی تفریحی رخصتی پرون خلاصه کړه
ولی یوهغه وخت واده ونه کړ ؟

- رئیس صاحب! به باباندی دی ددوسره بی عقل سپی گو مان
کپی دی؟
- ولی داخبره به بی عقلی پوری هه اړه لری؟
- ولی بی نه لری، دزه دوسره بی عقل نه یم چی خپله تفریحی
رخصتی به خپل واده باندی خرا به کړم.

هره ورځ هلته ډوډی خوری

یو سړی دخپل سلگری کورته لاړ او پوه شو چی دده دسلگری
میرمن په کور کی نشته، پوښتنه یی ورغځه وکړه:
- میرمن دی چیری ده؟
- هه بی کوی سوږ به ډوډی وخوروهغه راغی.
- داغه وایی، هغه وروسته له ډوډی راغی؟
- هو، داخود حیرانتیا خبره نه ده هغه هره ورځ په بازار کی
ډوډی خوری او زه یی په کور کی خورم.
- نو دا ولی؟
- ځکه چی هغه ډیره بدخونده ډوډی پخوی.

ځکه چی زه پېښخداست یم

دپهارناستو پروفیسر هره ورځ یوه رستوران ته ډوډی خوړلو
لپاره تللو.
څرنگه چی حافظه یی ډیره کمزور وه نو یوه ورځ یی په
رستوران ته کی یوسړی ولید او آشنا ورته معلوم شو، په ډیره مینه یی
دهغه سره روښې وکړ او ورته ویی ویل:

سراخه نن زما سره ډوډي وخورم دا ډيره موده كيږي چي په پوځاي سوډوډي
نه ده سره غوړلي .

سړي په خنده اخواووي ويل :

-صاحب ، نه شم کولای .

-ولي نه شي کولای ؟

لځکه چي زه پيشه د مټ یم .

زړه سوي

دوو بلگرو سره خبري کولای ، يوه وويل :

-زړه می ډير در باندی سوزی .

-ولي ، دخه شي لپاره ؟

-لځکه پرون می سیرستی مجبور کړم چي يوه دسر ورزو کوته ورته

واخلم .

-نوپه مادی ولي زړه سوزی ؟

-لځکه چي هغه نن ستا می کورته درځي .

شکر چي انسان ته یم

يوه ځوان اوږي جلی واده سره وکړ ، ميرمن يی په پخلی نه پوهيله هره

ورځ به يی ډوډی سوی وه یا به يی مالگه ډيره وه او یا به يی مالگي

وه . يوه غرمه ډوډی په خوړ لوږوخت وو ، يوه کارغه قاغ ، قاغ

وکړ ، ددی لپاره چي د سپره ټام يی بلې خوا ته اړولي وی مير منی يی

دخپل سپره خټه پوهتنه وکړه :

- گرانه! ددی کارغه په خبر وپوهېږي؟
 - هو گرانې، هغه وايي شته چې زه انسان نه یم که نه نواوس به
 تاسو راته ویل چې راجه دولی وخوره او زه به مجبور وای چې دغه
 بد خوښه او بدر ننگ کتنغ وخورم شکر چې انسان نه یم، شکر چې
 انسان نه یم، شکر چې انسان نه یم.

گیدره او پروتی

د پروتی بوتی په یوه وچ بوتی پوری پخوان و نښلوه او پورته شو. یوه گیدره
 د پروتی په څنگ کې تیریده چې ناڅاپه یې پښه و ډوډیده او د پخوان تم
 کولو لپاره یې د پروتی بوتی و نیو او هغه هم د گیدرې سره یوځای
 په ځمکه پر یوت، گیدرې د پروتی څخه گیله وکړه چې هغه یې داډ-
 تیا په وخت کې ونه ژغورله.

پروتی محواب ورکړ:
 - ساهېخ فکر نه کاوه چې په گیلې وکې به هم ساده او بی عقله
 گیلې پیدا شي، « ته غرنیکه د داسې چانه دیرستی هیله کوي چې
 هغه د بل چاپه کوسکه سره په خپلو وېشودرېږي. «لقمان حکیم»

سپی او صدف

وایی چې یوه سپی همیشه دخپل ګاونډي د چر ګوڅکي په پټه
 خوړلې، یوه ورځ یې په صدف باندې دهکي ګوسان وکړ او هغه یې
 وخوره،

غوشه‌یی وروسته یی کیده وځوږیده او په خپله غلطی باندی پوه شو ،
 [په داسی حال کی چی سړی د ډیرو خوږ وڅخه ناری ، سوری وهلی
 وی ویل :

«په رښتیا چی ما ته دخپلی کناه سزارار سپری ، زه باید په هر کردی
 شی باندی دهکی کویان ونه کوم» ، «پوره دهوچیارانو کار نه دی ،
 «لما ډ حکیم»

دشیدو غوا

دپوه سړی دشید وپه کیلاس کی یو سچ وغورځیده ، سړی ډیر
 په تهر شو وی ویل :

«چی شیدی دی دووړه خوښیږی نو هلا رته دی ووايه چی پوه
 لنگه هواد رته واخلي .

که ژوندی پاتې شوم

یو سړی دهارپوه پخپل مسلکه کی نابله سلمانې ته ورغی ، سلمانې
 دده سره یوځایه خوځ کړ او وینی ور باندی را غلی په داسی حال کی
 چی سلمانې دده وینی زر ، زوړا کولی دسړی څخه یی پوښتنه وکړه :
 ستاسی غوړ وونه یاست ؟

سړی چی خپلو وینوته وکتل وی ویل : ما ښا که خدای ستاسی
 له چری څخه ژوندی وویستم نو لاس وروڼه یواو کنه نو . . .

بزرگراو غوماشه

يو بزرگراو غوماشي دچيچلو غنځه ډير په تكلليف وکله يې غوما-
شه ونيوله ورته وي ويل:

-ته غوک يې چي زما ويني شيني او په تكلليف کوي سي؟

غوماشي په ډيري عاجزي سره ورته وويل:

-هاغليږه، هيله کوم چي وسي نه وژني، زه يوه کوچني غوماشي

يم او بدسي هم دويمره ډيرنه دي چي دوژلو وروم.

بزرگراو يې وويل:

«ته بايد هرو مرو ووژل شي لکه بدی که ډيره وي او يا لږه

دېشلو ورنه ده» «لتمان حکيم»

شهرمييا شتي بنديتوب

لومړني غل: واه واه غومره چکلي کړي ده، دادی په غورو يې

اخستې ده؟

دويم: پرېرده چي خپل غم په خپله وخورم دو مړه گرانده سي.

اهيستې ده چي اوس يې ويلی نه شم.

-نوبه غومره دي اخستې ده؟

-ډيره گرانده شهرو مياشتوبند يتوب په ارزښت.

په دريومييا شتو کي دري ورځي مهلت

پور ور کوونکي: خجالته نه باسي، دري ميا شتي کيږي چي

هره ورځ خپل پور هوا دم اوته يې را کوي؟

پور وړی : ته په خپله خجالت نه باسي ، درې سيا شتي کېږي
چې دوی ورځې سهلت در نه غواړم او نه یی را گوی .

یوسپڅ واخله

یو سړی دنجاری دکان ته ورغی او تر کانې ته یی وویل :

- غواړم چې یوه ډیره ارزانه کپه کڼی واخلم .

تر کانې : ددې کپه کڼی بیه سل افغانی ده .

- نه ، دا ډیره گرانه ده .

- دا بله کپه کڼی په (٥٠) افغانی ده .

- دا هم گرانه ده .

- چې داسی دوی نو زموږ دهنګ دکان څخه د کپه کڼی په لږه

یوسپڅ واخله .

غوما شه او غوايي

یوه غوما شه د غوايي په ډګر باندي کینا سته کله چې تله ،

دغوايي څخه یی بېشه وغوښته او غوايي پوښتنه ورڅخه وکړه :

- دغه شی لپاره دی بېشه وغوښته ؟

- زه ستا په ډګر باندي نا سته وم ځکه سی ستا د تکلیف په هکله

په پښه وغوښته .

- زه نه ستا په را تګ خبر وم او نه دی په تګ ، نو تکلیف

په مې څه وي ؟

پزه څه گټه لري؟

ښوونکي د زده کونکي څخه پوښتنه وکړه:

- پزه څه گټه لري؟

زده کونکي ځواب ورکړ:

- د پزې گټه ټول دي او ليدل دي.

- ليدل څنگه؟

« ځکه چې لوستي عينکې په پزه باندې کيښودل کېږي او

بيا خپل شا او خوا وينو. »

دغه ستا گوته ده

ښوونکي خپله گوته په نقشه باندې کيښوده او وييل:

- دغه کوم ځای دی؟

زده کونکي ځواب ورکړ:

- «دغه ستا گوته ده.»

يو اخي زما پور وړي يا ست

اوړنک: سيد گل! چې تا وينم، شيندي را يادېږي!

سيد گل: عجبېه ده زه شيندي ته څه ورته والي لرم؟

اوړنک: ستا سوورته والي په ساپوري اړه نه لري يواخي دا چې

ته او هغه دواړه زما پور وړي يا ست.

زه په سرويس کې درځم

مسافر: استاذ ترواحل آباد پوری سی په څوړ وپی وری ؟
 ټکسی ډریور: له تانه مل افغانی اخلم او کالی دی بی بی ورم.
 - چی داسی ده نو بکسونه او کالی سی یوسه زه په سرويس
 کی درځم .

زه پیسی نه لرم

یوه سپری خپل کتاب یوی نشراتی موسسی ته یو وړ او د چاپ آسرتنه
 بی وویل :

- آسره صاحب ! ډیر سهم او علمی اثر سی لیکلی دی ، زه په دی
 ډاډه یم چی که دا کتاب خپور شونوپه اوله ورځ به ټول وپلورلی شی .
 - ددی ارز څتنا که کتاب نوم څه شی دی ؟

- څرنگه چی په دی کتاب کی سی خلکو ته د پیسود پید ا کولو
 ډیری گټوری لاری ښوولی دی نو ځکه سی «دملیونر کید و یوازنی
 لاره» نوم ورباندی ایښی دی .

خپرونکی وویل : نو تاسی ولی په خپله دا کتاب نه خپروی ؟

لیکونکی : «ځکه چی زه پیسی نه لرم»

د ازړ کده که کوتره

یوه ښکاری خپلی میرمنی ته دخپل فعالیت د څرگند او په لږ کی وویل :

- وگوره چی څو مړه غټه زړه کی ښکار کړیده .

- دا څو زړه که نه ده ، کوتره ده .

سړی ډیر په قهر شواووبی ویل :
- ته لکه چی دهغی دسور واده ته تللی وی .

ډیر کا رونه به درته وښیم

یوسړی دسردارو، اوبو په ډله کی غورځیدلی و، ډیری ناری
یی وهلی اوویل یی :

- دخدای لپاره ماله اوبو څخه و باسی که نه سرم . هر شو مړه
چیغی او ناری سوری یی چی وو هلی چا ورسره سرسته ونه کړه
بجایی وویل :

- اوځمکو ! دخدای لپاره زما سره سرسته وکړی، که ماله او-
بوڅخه راوباسی زما ډیر ښه کاروله زده دی، زه به دتاسو سره
برسته وکړم . په دی وخت کی یوسړی چی دمستو کتو هیله مراوځو
ډوډی یی په لاس کی وی ورته ودرید او سړی یی له اوبوڅخه
راویست، بیایی په سره سینه ورته وویل :

- ښه نواوس راته ووايه چی کوم ډول کار راته ښی؟

- ډیر کارونه درته ډوډلی شم .

- دیبلگی په ډول کوم کارونه ؟

- همدادوډی چی ستا په لاس کی ده کاچوڅه ورڅخه جوړه کړه
اوله گتوی څخه زر، زربا مشی ورباندی وځوړه.

ښه یا چی روتل دی

یوه ښځه او سیره یی له واک څخه تیریدل، په دی وخت کی

یوه ډوله سړی سرسته مخنی وغوښتله .

- گرانه! داڅو څوسره څه سپړی و.

- څنگه؟

- ماته یی وویل: «ښکلی سپړنی لطفا مرسته راسره وکړه»

- په رښتیا چی داسپړی ووند دی ځکه چی تاته یی ښکلی ویلی دی.

د غره ونی

یوه سپړی یوانڅور گرته وویل چی داسی تابلو راته جوړه کړه
چی دجگړی ونه وښی!

- هغه ورته وویل: چی شپږ نیاشتی وروسته راشه، شپږ نیاشتی
وروسته چی سپړی راغی گوری چی په تابلو کی یوانهی تش تور غر
دی، نوموړی ډیر خپه شو، ویی ویل:

داڅنگه تابلوده، ماویل چی جنګه په کی انڅور کړه، بر سپړه
پردی چی جنګه نشته په غره کی حتی یوه نه هم نه لیدل کپړی.
انڅور گروویل: ته خپه کپړه مه، جګړه حتما شته خوددی غره
شاته او داچی وایی ونی نه لری، ددی غره ونی ټولی په جګړه کی
له مینځه تللی دی.

بوټو ته می پیدا کړل اوس ځم

دیوه سپړی کورته دډوډی په وخت کی څو تنه میلمانو ورغلل،
دوی کتغ نه وهوڅ کړی، نوڅپل نو کر رجب ته یی پیسی ورکړی
چی له بازار څخه کباب راوړی. رجب لار، یوساعت وروسته
کوربه میلمانو ته وویل اوس به رجب هارته رسیدلی وی، وار په واری

ویل چی دغدغدی رجب راغی او هغه دی رجب راغی، دوه ساعت وروسته
درجب دپشو آواز شو.

کوربه خپلو میلمه موته مخ واړاوه او ویی ویل: ما ویل چی راغی.
- رجب! راغلی خویره دی خنله وکړ؟

- صبر وکړی، بو تونه می پیدا کړل، او سیمه دوسره وړخطایی
به کوی.

هغه زما خواشینی ده

یوه وزیر خپل رئیس ته وویل:

- اوریدل کیږی چی ستاسو میرمن هره ورځ په دولتی موټر کی
سپریږی.

- زما میرمن؟

- دوستاسی میرمن! پرون هرڅه هم ستاسی میرمن په دولتی
موټر کی لیدل شوی ده.

- وزیر صاحب! په خدای، خلک زما سره دپهمنی لری، هواوی
چی زما نوم په دی توگه بد کړی.

- په دی وخت کی وزیر له کړی کی هڅه د باندی وکتل او ویی
لیدل چی درئیس په موټر کی یوه پنځه سپره ده، سمدستی بی رئیس ته
ووویل:

- راشه وگوره، ستا په موټر کی دا پنځه څوک ده؟

- وزیر صاحب! ما خوتاسو ته عرض وکړ چی خلک راسره دپهمنی
لری هواوی چی ما بد نام کړی.

صبر و کپه ز به بی را و غوارم او بخوبیله پوچتنه ور خجته و کپه چی هغه
زما خواهی ده او که میرمن ؟

مصنوعی ستر گد

دیوہ جہزی یوہ سترگہ مصنوعی وہ ، د شپی لی خپله مصنوعی
سترگہ دھوتلی شاگرد تہور کرہ اوور تہ ویی ویل :

دداسترگه واخله، سباته بی پورته راوړه، ویر یز مچی لدا ما څخه ورکه نه شوی .

دهوتلی شاگرد شاه ناهه هل دقیقه ددروازی سره ولاړ ، بیا له ورته وویل :

۱۔ اچھا چرت و ہی ؟

- هیچ ، فکر می کنایه چی دایله ستر که دی هم راکری اوسهار به
دواره یوهای درته راووم .

تود دخی

دېولي په سر يوځوان هملک اوپلاريسي د تودوځي اوسر وځي په
هکله خبري سره کولي . پلاربي د هملک څخه پوښتنه وکړه :

- کل وزیرہ! متاہ نظر ز سوہ پہ سہجہ کی دیر سوہاں ہاں

دی ؟ گل وزیر لہ سوچ و کر بیایی وویل :

- پلاره پلحمای خوئی نه دی لیدی گمان کوم چی زموږ دغو-

جلی خنده به بل تو دخیل به نری سکی پهدا نه شی .

دخوا تا نوڅخه څه گپله ده

د ووتنو نجونو پخپل منځ کی خبری سره کولی یوی بلی ته وویل:

- پوهیږی زمانیا او نیکه څه کړی دی؟

- نه! څه یی کړی دی؟

- سور سی وایی چی دوی سینه سره وکړه، بیاسی دنیا پلار او

سور زمانیکه ته نه ورکوله، سچور شول چی په محکمه کی سره

نکاح وتری. جلی کت کت وڅنډل او ویی ویل:

- ډیره عجیبه ده چی زاره داسی کارونه وکړی نو دخوا نانو

څخه څه گپله ده؟

سرچ نه دی

یوسړی دکان ته ورغی او پلورو نکي ته یی وویل:

- وروره! یوقطی قند غواړم.

پلورونکی دقند کوتی راواخیسته چی پری لیکل شوی و: «سرچ».

- بیا، دا خو سرچ دی زه قند غواړم.

- وروره! دا قند دی دچانو لپاره سی پری «سرچ» لیکلی دی.

دسپوړ ځای ډبري

یوسړی دکلی په منځ کی روان و، ناڅاپه سپوږم باندی غوټه

وکړه او سړی د سپو په منځ کی راگیرشو، هغه هڅه وکړه چی ډبره

واخلي او ځان دسپوڅخه وژغوري، خو هرڅومره زوری چی وواهه ډبره

له ځایه یی ځایه نه شوه، ده یو سولې سویلی وکین او ویی ویل:

- ددی کلي خلک هم عجب خلک دی ، سپی یی خوشی کړی دی
او د سپو په لځای یی ډېری تړلی دی .

زه کار لرم

یوسړی چی داعدام په سزا محکوم شوی و کله چی ده ته د محکمی
حکم واورول شو په خواب کی یی وویل :

- منم یی ، خپل اعدام «عدام» سوزر خلاص کړی چی زه هم په
کورگی کار لرم .

زما خواشینی

د بهار یی سوترو په تم لځای کی دیوی زړی ، شیخی جیب کیسه یرواوه
او وتښتید . دهغه لځای گمارلی څار ندوی زړی بودی ته په برگو برگو
وکتل او د کیسه بر په وړاندی یی هیش ډول عکس العمل ونه پود .
خلکو په حیرانتیا پوهنه وکړه :

ولی دی کیسه بر ته څه ونه ویل ؟

- محکه چی دا زړه بودی زما خواشینی ده .

تلوار

ډیره سوده کیده چی احمد خپل مننون سلگری غلام جان نه و لیدلی
ناڅاپه یی یوه ورځ دسیوند په جاده کی په غلام جان بانسلی مترگی
ولکیدی په منډه یی لمان ورور ساوه ، ددی پر لځای چی هغه تهوواپی

چی غلام جاننه سلام علیکم ، ورته ویی ویی :
 «سلام جاننه غلام علیکم .»

تابلدی

پوهه شپه چایوه بزگرته د فلم کیسه وکړه اودده دغه کیسه ډیره
 خوښه شوه ، سبا سمدستی د فلم لیدلو لپاره ډارته لاړ ، او اووه مخلی
 یی په پرله پسې ډول تکت واخیست کله یی چی داتم محل لپاره تکت
 اخیست ، تکت پلورو نکي پوښتنه ورڅخه وکړه :
 - تاسو څو شپې د ښځه تکت وانه خيست ؟
 - هو اووه مخلی . سی تکت واخیست خود ښه ما په در وازه کی یوتن
 ولاړدی اوهر مخلی زما تکت څیري کوی .

لنگتی ولی را ته اچوی

پوه ورځ چی سوالگر ډیر ستو مانه شوی و، د دیوال د سیسوری
 خواته روان شو او ویی ویل :
 - لویه خدایه! ډیر ستو مانه یم یوازی (۰۰۰) افغانی راته
 را کړه ، نور نو به چی سوال نه کوم .
 په دی وخت کی یی پشه د تیری سره و لگیده او په ویا له کی
 رغور لید ، کله چی له ویالی څخه را پورته شونوپه ژرغونی او ازیی
 ویل :
 - چی پیسی نه را کوی ، به یی را کوه ، نو دا لنگتی ولی راته اچوی ؟

سپینو وینستوته څه شی لری ؟

یوه سپری دردملانون ته ورننوت یوه شېبه پټه خوله و درید، ور څخه
هیرشول چی څه ووايي .

درمل پلورونکی پوښتنه ورڅخه وکړه :

څه خبره ده ، څه شی دی په کار دی ؟

سوخښه وروره ... سپینو وینستوته څه شی لری ؟

درمل پلورونکی چی ډیر شوخ طبع سپی و ، ځواب یی ورکړ :

وروره ! ډیر احترام ، ډیر درناوی ، سپینو وینستوته څنگه شی

نه لرو ! ؟

دازماسترگی دی

یوه سپین ډیری سپی چی غینکی یی په مټرگو وی او اسماسی

په لاس کی وه په ښاری بس کی سپورو ، کله چی موټر تم ځای ته

ورسید کلیئر څپړ وکړ چی تم ځای دی ، وروڼو که څوک کوز یزی !

سپین ډیری خپله اسماء د کلیئر مټرگو ته وړاندی کړه او ویی ویل :

- کلیئر ! دا کوم ځای دی ؟

- بابا دا زما مټرگی دی .

دهغه په ځای یی تهلوی ونه وژلی

یوه جلی او هلم رستوران ته د ډوډی خوړلو لپاره تللی وو.

د ډوډی سره تازه مرچ هم و ، هلم د لوسپی سپی سره یوه دانه

سرج و خور ، سرج ډیر تریخ و اودده ستونی و سوزیده او له سترگو
څخه یی اوبڅکی روانی شوی جلی وړ څخه پوښتنه وکړه :
- وای ، ولی ژاړی ؟

هلم چی لای ستونی سوزیده اوله خپلو اوبڅکو څخه یی مخنیوی
نه شو کولی او نه یی غوښتل چی جلی هم وپوهیږی نوو یی و یل :
- هیڅ هغه تره می را یاد شو چی څه موده د مخه چا په توپک
ووېشت او مړ شو .

په همدغه وخت کی جلی هم یوه دانه سرج و خور ، د دی له
سترگو څخه هم اوبڅکی روانی شوی ، هلم ورته وویل :

- وکی ، ته ولی ژاړی ، ریښتیا چی زما تره ډیر محترم سړی و
خو ته مه ژاړه .

- احمقه ! زه دوسره لیونی نه یم چی ستا په تره پسې وژاړم ،
په دی ژاړم چی د هغه په محای یی ته ولی نه وژلی ؟

لیونیان

دوه لیونیان د ورځی او شپی تیرولو لپاره باغ ته لابل کله
چی د شپی ویده شول سیریانو ډیر په تکلیف کړل ، یوه وویل :
- راځه چی له دی محای څخه لار شو ځکه چی دلته مو سیریان
په کراره نه پریږدی . دوی بل محای ته لابل ، خوشیږی وروسته یوه
لیونی اوربلکی (خلیدونکی چینجی) ولیده خپل ملگری ته یی وویل :
«دا خوسره مچین سترگی سیریان دی چی اوس سوپه بل څراغ لتوی .»

تیره په خپل ځای درنه پېده ده

شیندی، یوه پکلی جلی خوښه کړې وه. سوریې خوځلی د هغوی کورته په سرکه و ر غله، خو د جلی کورنی ورسره ونه منله، ددوی د ډیر تکی له کبله د جلی کورنی په هملک باندې ډیر درانه بارونه کیشودل، هملک خپلی مورته وویل:

- سوری یوازی یوځل بیا زما لپاره لاړشه او ما هم درسره بوځه.

شیندی او سوریې سر کی ته لاړل، د جلی کورنی ورته وویل:

- موږ تاسی ته وویل چی لورنه درکوو!

شیندی وویل:

- غواړم ستاسی لور یوځل پکلی کړم او بیا د تل لپاره ستاسو

سره ځای پامانی وکړم.

- څه شی؟ بی شرمه، داته څه وایی؟

- تروری اداخو دبی شرمی خبره نه ده، زه غواړم د خپل نیکه

نصیحت په ځای کړم چی همیشه بی راته ویل:

- د کوسی تیری د پورته کولو توان چی نه لری، یوځل بی پکلی کړه

او بیا یی درنده په خپل ځای پرېږده، « تیره په خپل ځای درنده پېده ده. »

د هغه اګین گوره اوزما!

وزیر گل، بهرنی هیواد ته تللی و او په څار جی ژبه نه پوهیده،

یوه رستورانت ته د ودی خور او لپاره لاړ، پېشخوند ست مینو ورته

را وړه، مترگی یی پتسی کړی او په یوه لمبریی گسوته کیشوده،

کله چی پوشخند ست بشقاب راوړ، کوری چی سپینی وریجی دی، دده تر
څنگ سبز ته یوه سړی دچرک کباب وخور او بیای پېشخند ست ته وویل:
-اگین (دوباره)

وزیر گل فکر و کړ چی سپینی وریجی خوسی ډیری خوړلی دی
داخل به «اگین» وخورم، ده هم د رستوران ت شاگرد ته وویل:
-اگین!

بیای هغه سپینی وریجی ورته راوړی، سړی ډیر په قهر شو، بشقاب
په محکمکه وويشته وین ویل:

-دکوم حیوان گومان دی را باندی کړی دی که څه؟ زه هم
پیسی در کوم او هغه هم پیسی در کوی، دهغه «اگین» ته وگوره او
زما «اگین» ته وگوره.

خپل خوب دورځی پوره کړه

یوه مین خپلی سینی ته وویل:

-کرانی، پوهیږی چی ټوله شپه ستا د جدایی له امله خوب نه راځی
او ټوله شپه وینیم.

سینی یی په ډیره بی پروایی ورته وویل:

«شه پروا لری خپل خوب دورځی پوره کړه»

تله

نازوی خپلی سیرمنی ته وویل:

-وروسته له دی د گاونډی له دکان څخه سودا، مه اخله. سیرمنی

یی پوښتنه وکړه:

- ولی غمخیزه ده ؟

شکله چي فن ماخوځوله تېله په گاونډي د کان دار باندې خرڅه کړه.

کہ تہ یی و خور لی توز مہ کوم سرویس کی لارشم

يوڭوچنى ھەلەك دىخپىل پىلار سىرە ژوبىن تە لار ، تولى ژوى يىسى
ولەيدىل ، كەلە چى دىزىرى پىنجىرى تە نىردى شول ، ھەلەك چىخى كېرى اوويى
ويل :

- پلاره! هاته مه محمد چي مائخوري .

پلارڊ خپل زوی دډاډ کي رڼی لپاره وویل :

- بېيە ازىرى شوڭ نەخورى كە خورى بى نوغت مىرى خورى

ٲڪه چي به ڪوچن يا نوانه سڀري .

-پلاره ! که ته یی و خوری نوزه په کوم سرویس کی کورته لارشم؟

داکار خوشحالی کو لاشی

يوه جلی د لیلیسی بو تونو هقی ته ورزنو ته یوه جوړه پوتونه یی

مخوش کمرل او په کڅوړه کې یې واچول، بیا یې پلورونکي ته وویل:

—وېبښی، مورسی ډیره جنجالی مېخه ده که دا بوټونه یې خوښ نه

شول نوپيا به يی را ته بدلوی ؟

پلور ونکی جلی ته په مینه ناک نظر وکتل اوبیای په ډیره مینه

ورته وویل :

ولی نه، یوه جوړه بوټونه څه شی دی، زه ستاسې په خاطر دځا نه هم

تعمیریم •

جلی : دیره دیره سننه یوازی غواړم پوه شم چی دا کار غوللی
کولی شی ؟ :

سل غله ، زر غله !

جلی د بوتونو پیسی بیرته خپل جیب ته واچولی او پلورونکی
ته یی وویل :

« دیره سننه ! هم چی دایلا سی بوتونو د خړ غولولپاره دوکان
پرانیزم یوزراوسل غلی به بیا هم راشم . »

په څلورلاری کی ودریره

دیوی میرمنی میړه سوتر و وهلو او په روغتون کی بستر شو ،
میرمنی یی غوښتل چی روغتون ته لاړه شی هغه بلده نه وه نو ځکه
یی دواپ له ترافیکه څخه پوښتنه وکړه :

— بېنډه غواړم دروغتون لاره کومی خواته ده ؟

— همدا ښاغلی واپ دروغتون واپ دی هلته چی ورسیږی بیا چی
خواته وگرځه چی څو گامه لاړه شی روغتون به وینی .

— زه نا بلده یم یوه لنډه لار راته وښایاست .

— چی نا بلده یی نو په څلورلاری کی ودریره سترگی دی پتی کړه
وروسته له خود قیقه څخه امبولانس راځی اوتابه روغتون ته یوسی .

چی بدل لری گیلانه لری

دیوی چی پنی پنه سپی وچی پله ددی میړه دسپی څښتن ته ورشي

اوپه دیر قار سره یی ورته وویل :

سداڅه ريشخندی ده چی سپی کلک نه شی ترلی نومه یی ساته هغه
 ده ژساده میرمنی پښه یی ژوبله کړی ده.
 دسپی خښتن ځواب ورکړ:

«خه بابا هغه شی چی بدل لری گیله نه لری ، که زه دی ډیر
 خوږیږی ته هم سپی وساته او بیایي راو له چی زما د میرمنی پښه
 خولاغه، آن سردی ورته وچه چی .»

زه د خان نو کریم او که د باد نجان

یوه ورځ د کلی خان دخپلو میلمنو لپاره باد نجان پاڅه کړی وو،
 او د دسترخوان په سر باندی یی د باد نجانو په صفت پیل وکړ :
 - برسیره په دی چی باد نجان ډیر خوند لری د بدن لپاره هم گټور
 دی ، په بدن کی وینه پاکوی او همدا ډول وینه زیاتوی ، دخیتي
 دردونه درمل کوی ، کولمې پستی ساتی او داسی نور او نور . د
 خان نو کرده هره خبره تاییدوله او ویل یی :

- ډیر ښه وایی ، دا خبری رښتیا دی ، یی له ښکه باد نجان
 ډیر گټور دی او دټولو ناروغیو لپاره دارواو درمل دی ، هرڅوک
 چی باد نجان خوری د هر ډول ناروغي څخه به خوندي وی .

بله ورځ خان دبل چا کره میلمه و او دکور به د زوی سره یی
 باد نجان ولیدل چی کورته یی یو وړل ، ددی لپاره چی باد نجان
 ورته پاڅه، نه کړی نو د باد نجانو په شیعیت یی خوله پرانستله او نو کر
 یی هم دده خبری په همغه ډول تایید کړی ویل یی :

- دیر بښه دی وویل : ستا ټولې خبرې رښتیا دي ، بانجان دسلو ناروغیوسر چینه ده ، که څوک په کال کې یو محل بادانجان وڅوری ، ټول ژوند به د ناروغیوسره لاس په گریوان وي .

یوه د نوکر څخه پوښتنه وکړه چې هغه ورځ کله چه خان صاحب دبادانجانوصفت کولو ، تا هم دبادانجانوپه صفت خوله پر انستلی وه او اوس چی خان صاحب د بادانجانو غیبت کوی ته هم دده خبرې تایید وی ، نو دا ولی ؟

نوکر ځواب ورکړ :

«ته هم عجیبه سړی یی ، زه دخان نوکریم او که دبادانجان ؟ هر څه چی خان وایی هغه رښتیا دی .»

زموږ په بړستۍ سره شخړه وه

نیمه شپه وه چی دزړلښتی دکورنر څنگک گنگسی شو ، زړ لښتی خپل سپړه له خواوه خوبه راځک کړ او ورته ویی ویل :

- احمد جانه ! جگک شه چی زموږ د دروازی تر څنگک گنگسی دی چی کوسه پینه نه وی شوی . احمدجان جگک شو خپله بړستن یی په اوږوو اچوله ، کله یی چی دروازه پرانیستله نو گنگسه چپانو دده بړستن واخیستله او وتښتیدل ، چی پورې لال ورتنه راغړی کړ : «موږ یوه بړستن غلا کړی وه او په هغی مو سره جنګک و ،

پور ستنه تاسو زموږ جنګک وهکاوه .»

عدالت؟

کله چی دانگورو دېن غښتن راغی ، گوری چی یوسړی او یو چرگ دانگورو په خوړلو بوخت دی . سړی بی په ونه پوری وتاړه او چرگ بی له بې څخه دبا ندی ویست .
نملہ ورته وویل :

- ای ماما ! داڅه ډول عدالت دی چی چرگ دی وشاره اوزه دی وټولم ، اوس سی وهی او ټکوی هم .
سخکه چی چرگ یوازی انگور خوری او ستا په شان ظالم نه دی چی هم بی خوری او هم بی د ځان سره وری .

دجایزې گټه

احمد د څلور نیمو میاشتو په ازموینه کی لوړی لمبر بریالی شو پلاری یو شایسته بایسکل ورته واخیست خو کله یی چی څو میاشتی وروسته دکلمی آزموینی پاڼه راوړه په هغه کی دوولسم لمبر بریالی شوی و ، پلاری ډیر خپله شو او داحمد څخه یی پوښتنه وکړه :
- ته ورځ په ورځ په خپلو درسو ټوکی ورسته پاتی کیږی دا څو میاشتی دی څه کول چی دوسره وروسته پاتی شوی ؟
- پلارجان ! زه په څو تیرو میاشتو کی ټوله ورځ په بایسکل سپرېدم ددرسونو لپاره می هیڅ وخت نه درلود .

دوی ټول زما د لاسه سره شوی دی

یوه ډا ګټر چسپي هر وخت د همدې پسه غښګۍ کې تیریده
خپل منځ به یې پتواوه . یوه ورځ یې سلګری پوښتنه ورڅخه وکړه :
- ډا ګټر صاحب ! هر وخت چسپي د همدې پسه غښګۍ تیر یږي
منځ ولې پټوی ؟
- ځکه چې دوی ټول زما د لاسه سره شوی دی .

پیل درته پوخ کړم ؟

یوه سړی له بازار څخه دودۍ واخیسته په لاره روان و او یو، یو
شخوند یې خوره ، د دودۍ په منځ کې یې سچ ولید ، په ډیر قهر
سره دودۍ خرغونکې ته بیرته ورغی او ورته ویی ويل :
- سردار خوره ! په دې دودۍ کې دې سچ پوخ کړی دی !
دودۍ خرغونکې ورته وویل : « زوښتا هیله د اده چې دشپږو
افغانو په بدل کې په دودۍ کې پیل درته پوخ کړم ؟ »

خیر دی دومره شور وانه شی خښلی

یو سړی رستوران ته لاړ او پېشخدمت ته یې د دودۍ فرمایش ورکړ،
کله چې پېشخدمت سوپ (شوروا) ورته راوړه، دودۍ خورو نکي
ولید چې یو سچ په هوروا کې لاسپووهي ، سړی پېشخدمت راو غوښت
او ورته ویی ويل :
- داسې دی په هوروا کې لیدلی دی ؟

پیشخدمت خواب وړ کړ:

«هو! لیدلی یی دی خیر دی دوسره شورو، نه شی خښلی که ډیر
خپه کیږی په «بل» کی به دده پرځه کمه ولیکم»

په شیدو کی وریجی زما دگیدي لپاره ګټوری دی

یوه سپری ډیره ډوډی خوړلې وه او گیلایې خوړیدله، د کلمی خلکو په
کت کی واخیست او دروغتون په لور روان شول چی روغتون ته ډدی
شول، شنډی گل خپل ملگری ته وویل:
احمد جان! چی کا کارو غتون ته ور سوی زرا څه چی زما
میلنه یی.

- څه شی پڅوی؟

- شیر برنج!

ددی خبری په اوریدو سره ناروغ په کت کی کیناست او په شنډی
گل پسې یی غبرکړ!
«شنډی گل! راتم شه، ما هم ستاسو کورته یوسی، په شیدو کی
وریجی زما دگیدي لپاره ډیری ګټوری دی، روغتون ته حاجت شته»

حاجی تورگل خان

دوه تنه چی دیوی سودی لپاره بهرته تللی وو سهار په دوی
د بخامش کوټی میلنه دوی ته ویل:
- ګوډ سارنیک (سهارو نیکرغه). د سافرنو مشر په ورته ویل:
- حاجی تورگل خان!
بله ورځ خپل ملگری د حاجی تورگل غځه پوښتنه وکړه:

- حاجی صاحب ته دهغه سړی دخبری په ما نا پوهیږی؟
 - هو! هغه خپل نوم اخلی او زه هم خپل نوم!
 - نه بابا هغه وایی سهار سونو کمر غه.
 سبا سهار کله چی دواړه سره ښخاښخ شول نو حاجی تور گل
 ورته وویل:
 - سهار سونو کمر غه!
 - بهرنی سړی په پراخه تنده وویل:
 «حاجی تور گل خان»

عجب تصادف

دوه تنه ملگری دسر ویس په تم لځای کسې سره ښخاښخ شول کلهکه
 سترپی ششوی یی سره وکړه ، یوه له بل څخه پوښتنه وکړه:
 - محمود جاننه! څنگه ولاړ یی؟
 - دخپلای میرمنی سره می دلته وعده کړی ده او ته څنگه راغلی یی؟
 - زه او میرمن سی یو ډرو گرام لرو .
 په دی وخت کی دوه میرمنی را ښکاره شوی او محمود وویل:
 - حیدر جاننه! هغه دوه ښځی چی دی خواته راځی دتورو
 وښتانه لرونکی یی زما سهرمن ده اود زیږو وښتانه غښتانه سی
 ملگری ده .
 - عجب تصادف دی هغه زیږ وښتانه یی چی دی زما میرمن ده
 او دتورو وښتانه لرونکی سی معشوقه ده .

سپړ وېښه ده

محمود جان ته خپل سانسگری وویل :

- محمود جان په یوه داسې پنځه راتنه پیدا کړه چې په ټوله نړۍ کې یې د هکلا ساری نه وی .
محمود جان په ډیرو کامیو کې وگرځیده او د زړو پنځو په مرسته یې ډیره ښکلی پنځه پیدا کړه ، سانسگری یې راوغوښت او ورته ویی وتل :

- داسې ښکلی پنځه مې ورته پیدا کړه چې په ټولنه نړۍ کې یې ساری نشته «خو یوازې یو عیب لري او هغه دا چې سپړ وېښه ده»

دخوانیدو گولی

یوه پنځوس کلن سړی په ورځپاڼه کې ولوستل : «دا محمد درملخی پنځه هغه نوی را رسیدلی گو لسی واخلې چې دیوی دانی په خوړلو سره لس کاله محوانیږي .»

نوموړی سمدستي دهغه درملخی پنځه گولسی واخیستی او په یوواړیې وخوړی .

میرمنې یې سهار ورباندې غبرکېچې پورته شه د کار درباندي ناوخت گیری .

نوموړی ورته وویل :

«لومړی تې را کړه اوبیا مې ورکټون ته یوسه !»

ز ره بښی عینکی

یو سپی عینک پلورنځی ته ورننوت او عینک پلورونکی ته یی
وویل :

- وروره! یوه جوړه داسی عینکی را کړه چی کوچنی شوان غټ
وږی .

پلورونکی زره بښی عینکی ورکړی، کله چی سپی دپلورنځی
څخه ووت یوه انگور پلورونکی ته یی وویل :

«وروره ! دایوه دانه هو کانه په خو خرغوی ؟»

د نصور و کوتی

یوه سپی دپامیر سینما دڅو اراسم پورڅخه راگوز هو کله چی
په دی، یوه هوچی د نصور و کوتی ورڅخه پاتې ده لوله پکته څخه یی
دخپل دفتر پیاده ته ناری پیل کړی :

- احمد جان! او احمد جان! زساد نصور و کوتی راواچوه، د
نصور و کوتی!

چی تود شم بیا کور ته ځم

یوسپی دغلا لپاره دچاکورته ورغی خود کور څښتن دخپلی کوتی
څراغ ترسهار پوری روځانه پریشود، غل تر سهاره پوری
دکړکی لاندې په سړه هوا کی منتظر پاتې شو. کله چی سهار شود کور

څښتن ته يې کړې وروټکوله اود کور څښتن ورباندې غږ کړې:

سخوک يې اوڅه څواري؟

غله ورته وويل:

«رښتيا چي دبلايانو زړه دکا نې څخه جوړ شوي دي، زه تر
سهاره ستاد کړکي لاندې انتظار باسم اوته په توده اور وښانه
کوټه کې خوبونه کوي، دا کړکي پرانيزه چي لږتو دشم، بيا کور ته مخم.

زه نه پوهيدم چي بلبل دبازينگري له پاره اخلی

يوه سړي يو بلبل واخيست، کله يې چي بلبل خپل کور ته راوړ
او په قفس کې يې واچاوه ويي ليد چي بلبل په يوه پښه گوډ دي،
سمد سټي يې بلبل پلورو نکي ته وروراو ورته ويي ويل:
«ولي دي دغه گوډ بلبل په ما باندې خرڅ کړي دي، ټگي خوهم
يوحد لري؟»

پلو رونکي ورته وويل:

«سافکر کاهه چي بلبل دآواز له پاره اخلی، په دي نه پوهيدم
چي د گداو بازينگري له پاره يې اخلی.»

زه هم څلويښت پښي نه لرم

يو سړي دسوترو لاندې شواو پښه يې ماته شوه چي څه ناڅه روغ
شو په سوتروان باندې يې په محکمه کې دلسوزرو افغانو د
تاوان د عوه وگره سوتروان ورته وويل:

لېوښه تخفیف را کړه زه خوځه سيلو نر نه يم .

سړی ځواب ور کړ:

«زه هم څلویښت پېښې نه لرم چي په بله پښه باندي په لارلا رشم.»

په یوه لاس می کشتي د سمندر په غاړه کیښوده

یوه سړی په یوه غونډه کی دخپلو سفرونو څخه یاد ونه کوله او ویل

بی :

«دجاپان سفر می نه شو خوږش ځکه چي هلته سخته زلزله وشوه،
دهوتل پټ راوغور ځپه او ټول د بام په سر شیان به ما باندي
راولویدل»

بل سړی دده خبری غوڅی کړی او ویی ویل :

«ما ته دی هم را په یاد کړه چي شو . له پخواړه په جاپان
کی د سمندر په غاړه ناست وم یوه کشتی چي څه ناڅه سل تنه په
کښی ناست و ود دوید و په حال کی وه ، دکشتی سپر لی زما څخه
دبرستی شو پټنه و کړه سمندستی می لاس وراوږد کړ او کشتی می
د سمندر په غاړه کیښوده . »

یوی پیغلې هم راته ونه ویل چي زه دی ښځه يم

کله چه احمد خپله سیرمن ښځه کړه او بیرته کور ته راغی
ددوستانو داد گیرنی ته سترگی په لاره شو چي گوندی شو کله پیدا
شی دده د زړه خبره ورته وکړی ، خوچی دخپلی خوږی خبره یی وانه
وریده په کیله آسيز ډول یی وویل :

«په ډیره خواشینی سره باید ووایم چې دخپلو دوستانو څخه
 می دداسی بی پروایی هیڅه نه در لوده ځکه کله سی چی و رور
 و شو، هر چا راته ویل چی زه دی و رور یم، چه خورسی سره شوه
 نوهر چا راته ویل چی زه دی خوریم . هملایا ډول کله سی چی سور
 سره شوه ټولو زرو بڼو ډاډ کسیرنه را کوله او راته ویل بی چی
 سونږ ټولی ستا سیندی یو، خو اوس چی سی څخه سره شوه، یوی پیغلی
 هم راته ونه ویل چی زه دی څخه یم .»

ځواب

هملک دخپل پلار څخه پوښتنه وکړه : «پلار جا نه کبان ولی
 خبری نه شی کولای ؟»
 پلاریی خپل ولی وغورځول او ویی ویل : «ستا خوله چی د
 اوبو څخه ډکه وی خبری کولی شی ؟»

دا ډیر ظلم دی

ښځی په ډیر ناز او نزاکت سره خپل میره ته وویل : «کرانه
 پوهیږی چی سبا سود واده هلمه کالیزه ده ؟»
 - هو! پوهیږم!

- راتخه چی سبا ته زما او ستاد واده دشلمی کالیزى په ویاړ
 پسېه حلال کړو .
 - نه، داسی نه کیږی .
 - ولی نه کیږی ؟

— ټټکه دا ډیر ظالم دی چی یو بی گناه پسه زما او ستاد شل
کالنی غلطی له امله ووژنو .

چی بېجلی مړه شی

یوه لیونی بل لیونی ته وویل : « که چری ته په رښتیا چالاک
وی نوزه به لاسی بېجلی روښانه کړم او ته دهنی په روښنایی باندی
پورته شه . »

دوهم لیونی لېوالتیا وکړه : « ډیر پالاک یی ، غواړی چی
کله زه دبېجلی په رڼا باندی پورته شم نو ته څراغ مړ کړی او زه
په ټټکه باندی راوغورم . »

دخدای پمانی کسپت

یو بی با که لېوان دخپل غیرتمند دوست په کور کی سېلمه شو
کله یی چی دکور په ښکلی لور ولیده دخپلو لاهو شاو په ترڅ کی
یی وویل : « ای کاشکی چی خپل بست کسپتونه سی دلمان سره
راوړی وای . »

ده دکور په مخه په تاپ باندی دیوه بست کسپت غوښتنه وکړه .
کوا به خپل لاس بیرته کړ او بی با که لېوان یی یوه سخته غوږه
وواهه بیایی ورته وویل : « دغه دی دخدای پمانی یو بست کسپت ! »

دزده کونکی لېوان

ډیوونکی پوښتنه وکړه : « دانسان تن په څه شی بانه ی پوښل
شوی دی ؟ »

زده کونکي بحواب ورکړ: «په کابلپوه، جراېو او بوټونو پالنډي.»

دسلاناروغی

ملا ناروغ شو، خپلوان یې پوښتنې ته راغلل او غوښتي یې دده په کور کې تیرې کړې څرنگه چې ملا ډیر په تنگه شو دخپلې بسترې مخه راپورته شو او ویی ویل: «څښتن تعالی ستاسو دعا گاني قبولي کړي، دادي زه روغ رست شوم غي خپل وکورو فوته لارشي!»

ډیره گټه

یو ډاکټر چې دخپل کتنځي خواته روان وخپل ملگری ته یې وویل: «احمد جان! کله چې زما دنسځي دارو دسری مخه تیر شي په دوو دقیقو کې خپل تاثیر څرگندوي»
احمد وویل: «سمه ده، هر څوک چې ستا دکتښځي تر څنگ د کفنو پلورنځي پرانیزي ډیره گټه به وکړي.»

په یوه سوک یې درې وړي کړ

دوو تنو انځورگرانو دخپلو سپر هټنو په هکله خبرې کولې یوه وویل: «ډیر ښکلی اوبی ساری انځورسې جوړ کړي وخو...»
څنگه دی خپلې خبرې په «خو» پای ته ورسولي نو هغه انځور

چیرې دی؟

د خپلې سیرسني انځورسې جوړ کړي و. کله چې هغه زمبا

سهرسني وليده زما دسورد انځور گومان يی وربا ندي وکړ او په يوه
سولگي دې وړی کړ.

د بيلانسو نو پلټونکي

په تياتر کې يوه سړی هره ورځ يوه دانه ليموداسی زېښه چې
او به په کښي نه پاتې کيدی وروسته به يی ويل: «هرڅوک چې ددی
ليمو څخه يو څاڅکی او په وباسی زرافغانی جايزه ورکول کيږي»
ده په دی لوبه په مياشتو او کلونو خپل نندارچيان بوخت ساتل.
يوه ورځ يوه نگر سړی دسټيج سرته پورته شو او د ليمو څخه يی
د يوه څاڅکي په ځای دوه څاڅکي او په ويست.

ټول نندارچيان هک ټک شول او نوسوړی يی په هر له پسې چکچکو
سره بدرگه کړ.

کله چې ننداری ټوډونکي ده ته د زرو افغانو جايزه وړاندې کړه
پوښتنه يی ورڅخه وکړه: «تاسو څه کار کوئ؟»
- زه د بيلانسو نو پلټونکي يم.

«چې داسی ده نو ته کولای شې چې ددی پوستگي څخه د پوره ليمو
او په وباسی.»

د ده بکس می اخیستی دی

يو جيب و هوټلکي د سوتر سره ټکر شو او ترافیک څخه روغتون ته
يوه کله چې نوسوړی په خود شو ترافیک پوښتنه ځنې وکړه: «دسو -
تر لمر دی واخیست؟»

سهرسني وليده زما دسورد انځور گومان يی وربا ندي وکړ او په يوه
سولکي دږي وږي کړ.

د بيلانسو نو پلټونکي

په تياتر کي يوه سږي هره ورځ يوه دانه ليموداسي زبښه چي
او به په کښي نه پاتي کيدی وروسته به يی ويل: «هرڅوک چي ددی
ليمو څخه يو څاڅکي اوبه وباسي زرا افغاني جايزه ورکول کيږي»
ده په دی لوبه په پاشتو او کلونو خپل نندارچيان بوخت ساتل.
يوه ورځ يوه نگر سږي دسټيج سرته پورته شو او دليمو څخه يی
د يوه څاڅکي په محاي دوه څاڅکي اوبه وپستې.
ټول نندارچيان هک هک شول او نو سږي يی په پرله پسې چکچکو
سره بدرگه کړ.

کله چي ننداري ټوډونکي ده ته د زرو افغانيو جايزه وړاندې کړه
پوښتنه يی ورڅخه وکړه: «تاسو څه کار کوي؟»
- زه دبيلانسو نو پلټونکي يم.

«چي داسي ده نوته کولای شئ چي ددی پوستکي څخه د پوره ليمو
اوبه وباسي.»

د ده بکس مې اخيستی دی

يوجيب وهونکي دسوتر سره ټکر شو او ترافیک څخه روغتون ته
يوړ، کله چي نو سږي په خړد شو ترافیک پوښتنه ځنې وکړه: «دسو -
تر لېږ دی واخيست؟»

سړی په ډیره عاجزی سره وویل : «غه وکړم ټوله نړۍ مسی
ولټوله هیچا ښځه نه راکوله ترڅو می ستا سره لیک ووهل شو.»

سپې ناروغ شوی دی

سیره د خپلې ښځې څخه پوښتنه وکړه : «کرانی نن داغابونه څنگه
ناپاک دي ؟»

ښځې یې لږوب ورکړه : «لځکه چې سپې ناروغ شوی دی .»

د صابون بوی

- داسې ښکارېږي چې ستاسې هوتل ډیر پاک دی !

- څو سړه ښه وشول چې تاسې هم په دې موضوع پاندې وپوهیدئ
خو وسونه ویل چې څنگه پوه شوی ؟

- «لځکه چې دلته ټول شيان د صابون ، بوې کوي .»

د لېسرینو دښمنی

یوه سړی ددې لږه پاره چې خپلې سیرمنۍ ته وفاداري ثابته کړي

هغې ته یې وویل : «کله چې د کور څخه وولیم هیڅکله پردی ښځې
ته نه گورم .»

ښځې چې لاپخوا د خپل سیره په بغ د پردی ښځې د لېسرینونښی

لېدلۍ وی په سړه سینه یې وویل : «زما وفاداره او ساده خاوندده !

که پردی ښځو ته نه گوري نو کله چې کورته رالمې په هنداره کې

خو خپل ځان ته گوره خود پردی پښخې د لبسرينو داغ دی له بسخ
 څخه لری کړی .»

د رواغ دی

ښوونکی دخپلی زده کونکي څخه پوښتنه وکړه : « که چیري
 ووايم چي زه ډير ښکلمی يم . دغه حالت حال دی او که ښايي؟
 زده کونکي سمدستي لمخواب ورکړ : « دا حالت نه حال دی او نه
 ماضي، بلکه در واغ دی .»

ليونیان

دری لیونیان نو په خپل ښځ کی خبری سره کولی، یوه
 پوښتنه وکړه : « کله چي در یاب وچ شي کبان چر ته دروسی؟
 دوهم لمخواب ورکړ : « ونی ته پورته کیږي» دریم وویلي : « زه
 دا خبره نه ښم، ځه او جان خو نه دی چي ونی ته پورته شي .»

زه په هوډي پسي سرگردان يم

یوه گد ادبای څخه پوښتنه وکړه : « سلام علیکم، خیریت خو
 دی چي نن په ښوروان ئی؟
 یلای وویل : « خیر، خیر یت دی اشتها نه لرم ځکه چکر وهم
 چي اشتهای می پیدا شي .»
 زه ته ځه کوي، چیر ته روان یی؟

-زه اشتها لرم خو دخورا كه له پاره شه شی نه لرم په دودی
پسی سرگردان یم .

سونږدوی کاشوغی لرو

ناروغ ډاکتر ته ورغی او ورته ویی ویل : «ډاکتر صاحب
سینه می ډیره خوږیږی .
ډاکتر ورته وویل : «زه یو بوتل شربت درته لیکم ، دو رخی دری
کاشوغی وخوره ، جوړیږی . «ناروغ وویل : «دا خبره امکان نه لری .
-ولی امکان نه لری ؟
-مخکه چی مونږ په کورکې یوازی دوی کاشوغی لرو .

خیردی سورجانی

یوه هلمک خپله وړه خور له لاسه نیولی وه اوله سرکه هڅه تیریدل
نږدی و، چی دواړه سوټر وو هی . یوی میرمنی ورته وویل «ای
هلمکه ! دا خوردی وژنی اوس نږدی سوټر وهلی وه .
هلمک وویل : «خیردی سورجانی هیڅ پروا، نه لری زه شپږنوری
خویندی هم په کورکې لرم .

دوسره به وخت دم

• میرمن : گرانه که زه ورکه شم او یا سره شم نوته به څه وکړی ؟
- که ته ورکه شی او یا سره شی زمانه به هم ودریږی .
- رښتیا وایی ؟ او خدايه هیڅ باورسی نه کیږی .

سزه سو گند یا دوم چی رښتیا وایم که ته سره شی او یا ور که شی
نوزه به ددیری خوشحالی څخه دوسره وځاندم چی زړه سی ودر یوی او
مړشم .

هنداری ته مخامخ

سمر گل : کله چی شراب وخورم ټولې څیری دبیزو کانو په شان
راقه ښکار یوی .

پسرلی : ای احمدقه زړځلی سی درته ویلی دی چی کله شراب
څښی او نیشه کپړی نو هنداری ته مخامخ مه دریږه .

زما زیږه غوا هم وگوره

دوه مینان د سیند په غاړه ناست وو او د زړه خواله یی سره کوله
دوی په خپلو مینه نا کوڅو رو کی دوسره سره دوب شوی وو چی څیڅ
څوک یی نه لیدل . یو سړی چی زیږه غوا ور څخه ور که شوی وه
ددوی خواته ورو گرځیده چی دخپلې غوا پوښتنه ور څخه وکړی ،
په دی وخت کی جلی دهلمک څخه پوښتنه وکړه : « گرانه ! زما په
ستر گوڅه شی گوری ؟ »

ستا په سترگود خپل ژوند پانگه کورم ، ستا په سترگو زما د ژوند
نهی ، ستا په سترگو کی دخپلو غمو نو له گرداب څخه دخو پیو
هپوته راوتل کورم .

په دی وخت کی دغوا څښتن دهلمک خبری شوڅی کړی او غږی

کې : « جاردی سم زلمیه ! په همدې سترگو زمانه زېره غوا هم
وگوره چې چېرته ده ؟ »

ځوان شاعر

يوه نامتو شاعر يو ځوان شاعري ته وهڅاوه ، ده دوی ورځي
وروسته يوه سل پاڼي کتا بچه دشعر ونو څخه ډکه کړه او نامتو
شاعري يې و ويل «استاذ صاحب که زحمت نه وي زمانه تول شعرونه
وگوره اود کمزور وشعرونو په وړاندې صليب وباسه . »

څو ورځي وروسته ځوان شاعر خپل استاذ ته ورځي ، دشعرونو
کتا بچه يې ورڅخه واخيسته ويې ليدل چې په کتا بچه کې هيڅ ډول
صليب نه دی ايستل شوی نو وپوښتي ډير خوشحال شو فکر يې وکړ چې
کښې دده ټول شعر ونه سم دی ، دامتاذ څخه يې پوښتنه وکړه :
«استاذ صاحب لکه چې زمانه تول شعرونه سم دی ځکه چې تاسو په هغه کې
يو صليب هم نه دی ايستلی . »

- که چيرې ما ستا خبره منلې وای نو د کتا بچي څخه به دی دعيسو
يانو هديره جوړه شوی وای .

دوه شل کلنې پرستاري

يوناروڅ ډاکتر ته ورځي ډاکتر وکوت او ورته ويې ويل :
« پلاره ! ته بايد وروسته له دې استراحت وکړي او هم يوی هلويښت کلنې
پرستار ته اړتيا لري »

- ډاکټر صاحب ! داسې نه کېږي چې دیوی څلو بېټت کلنۍ پرستاري په محای دوه شل کلنۍ پرستاري راته وټاکي !

سونږ پلې درځو

یوسفی دخپلې سیرسني اوسا شو مانوسره واصل آبادته تلو، ټکسي سوتر ته یی لاس ورکړ او ورته ویی ویل : « سونږ واصل آبادته په خوړی ؟ »

سوتر وان داسې ځواب ورکړ : « تاسې په دری سوه افغانۍ وړم اود ماشومانو څخه سوکرا یه نه اخلم . »

سړی ډیر څو شحال شواو سوتر وان ته یی وویل : « ډیره مننه ! تا سودغه ماشومان ورسوی ، سونږ پلې درځو . »

هغه زما بڼځی ته ورته وه

قاضی دتورن څخه هوښتانه وکړه : « ولې ته په خپل سرپردي کورته ورننوتلې یی ؟ »

تورن وویل : « فکر سی وکړ چې خپل کور سی دی »

- کله دی چې بڼځه ولیده نوولې وتښتیدي ؟

- ځکه چې هغه کټه مته زما بڼځی ته ورته وه .

په چوکات کی دښه خبری

یوه ښوونکی خپلوزده کونکیو ته نصیحت کاوه ویی ویل : « تاسو

قول باید خپل کارونه دچوکات په داخل کی وکړی . »

یوه زده کوونکی وویل : « چې داسې ده نوښور باید هریو محالته

چوکات جوړکړو . »

زه هم په بستره کې زه ویده کېږم

دوو ملگرو په خپلو منځو کې خبرې سره کولې یوه وویل: « زه هیڅکله په سفر نه ځم ځکه چې پلار او تره یې دواړه په سفر کې سړه شول. »

دوهم وویل: « زه هم هیڅکله په بستره کې نه ویده کېږم ځکه چې پلار او تره یې دواړه په بستره کې سړه شوي. »

چپه کېږي

په هلمک دخپل پلار څخه پوښتنه وکړه: « پلارجان! دغه خلک ولې په جاده کې څوک بوی خواته او څوک بلی خواته روان دي؟ » پلاری وویل: « که چېرې ټول خلک بوی خواته روان شي نو ځمکې موازینه خرابېږي، او چپه کېږي. »

تاته یې هم صفردرکېږي

په ونکی دخپل زده کونکي څخه پوښتنه وکړه: « شير شاه څوک و؟ »

زده کونکي وویل: « ډير زورور سړی و. »

څه کارونه یې کړي وو؟

ډير زورور کارونه یې کړي وو.

په ونکی په قار سره پوښتنه وکړه: « کوم لځایونه یې نیولي وو؟ »

ډير زورور لځایونه یې نیولي وو.

په ونکی ورته وویل: « دادي تاته یې هم زورور صفردرکېږي. »

لوسړی زما فیس را کړه

یوناروغ د ډاکټر کتنځی ته ورغی او په زوره یی ناری کړی :
 « ډاکټر صاحب لرم ، هله زرا ته ووايه چی څه وکړم ؟ . »
 ډاکټر ورته وویل : « هله ، هله زړکوه لوسړی زما فیس را کړه
 چی ددی نړی څخه پوروی لاړنه شي . »

د ژيگولوزړه

یوه ژيگول او ډاکټر زړ ډاکټر ته وویل : « هیله لرم چی زما د
 زړه یو ستر عکس واخلي . »
 ډاکټر پوښتنه وکړه : « څوسره وخت کیږی چی د زړه ناروغی
 لری ؟ »
 د زړه ناروغی نه لرم ، غواړم چی دغه عکس خپلی کوژدنی
 ته ورولیږم . »

د ویښتاناو خوړیدل

یو سړی ډاکټر ته ورغی او ورته ویی ویل : « ډاکټر صاحب
 د سر ویښتان می خوړی یږی . »
 ډاکټر پوښتنه وکړه : « څه شی دی خوړلی دی ؟ . »
 - دود دی او شوتله .
 - څه ورکې شه چی نه دی خوراک د سړی په شان دی او نه دی خوړ .

افسوس

دیوه ساده سړی مورو دیوې اوږدی ناروغی له امله مړه شوه ، ددی

شوبه او خیرات لاتیر شوی نه وچی میرمن بی هم په کټه، مټه نا
روغی اخته شوه یوه ورځ ده خپل ورور ته وویل: «زه په تاويزېسې
هم، زما تر ټنگه پوری دخپلې ورینداری سرپرستی وکړه.»
کله چی هغه دکور څخه ووت، ورینداری دخپل ليو ره څخه
هيله وکړه چی پنهلی و ریا نندی ټینگی کړی چی د پناه یو ټینگو لو په
په کی دواړه سره جوړ شول او... ددی نه وروسته پنځه په پشوودریده
او روغه رسته شوه. لیوری سمدستی دکوتی سرته پورته شو او په
خپل ورور پسی بی غبرکړ: «اولالا! اولالا! وریند اره جوړ شوه بیر ته
راوگرځه.»

د پنځی سیره بیرته کورته راغی چی خپله میرمن بی روغه، رسته
وایده، دخپل کوچنی ورور څخه بی پوښتنه وکړه: «دا څنگه په دوسره
لنډوخت کی روغه شوه؟»
وروری په پوره صداقت سره خپله ریښتی کیسه ورته وکړه.
ددی کیسی دا ورید و څخه وروسته د پنځی سیره خپل لاسونه وسولول
او ویی ویل: «افسوس چی سور مو نه فته را څخه سره شوه.»

نه سی خوب پیری چی وړیا تنخواه واخلم

یو ماوربه هره ورځ په خپل دفتر کی ویده کیده یوه ورځ
د موسی رئیس راوین کړ او ورته ویی ویل: «نه شر میری، چی هر
خل زه ستاسو کوتی ته راځم، ته ویده یی؟»
ماور خپلی مترگی و مېلې او ویی ویل: «دا ځکه چی زه دوړیا تنخواه
څخه کرکه کوم اونه سی خوب پیری چی وړیا تنخواه واخلم.»

نودسترگو خاوند اتو کله ماته را پرېښوی

یوه بدرنگه پېچه درانده سړی میرمن شوه، دی به هره ورځ دخپلې
پشکلا ستاينه کوله او ویل یې: «گرا نه ازه په دی خبره ډیره خواشیني
یم چی غښتن تعالی ته پوند کړی، یی اوزما دد یری یی حده پشکلا
خڅه خوند نه شی اخیستی، ان تردی چی پشکلا په ما نا باندي هم
نپوهېږی!»

پوند دخپلې میرمنې ددی هر له پسې ستاينوخڅه په تنگ شو او ورته
و یی ویل: «بس چی نور دغه خبری ونه کړی، خیردی چی زه پوند یم
خو عقل می په مخای دی، که چیری ته دوسره پشکلی وای نودسترگو
خاوند انوساته را پرېښوی؟»

زه هم ډیر خوړ یرم

یوه ورځ پېڅی اوسیره دخپلو ځوانیو و دکوژدنکېد ویا دونه را
تازه کړه، میرمنی یی وویل: «دا خبره می ډیره محوړوی چی زما او
ستاد کوژدنکېد و ټولی خبری نه دی راهه یاد.»
سیره یی وویل: «زه هم ډیر خوړ یرم چی هیڅکله هڅه اوسړی کتنه
هی وروسته زما او ستاد کوژد نکېد و سبب شوه نه شم هیرولی.»

د ډیرو خلکو تخلصونه سرچپه دی

یوسړی دسړک په ژی تلو دوسترد ناڅاپی هارن خڅه داسی و
ډار شو چی دخپل محان د پکولو په ترڅ کی یی یو بل سړی دوستر خوا ته

ورتهيله كړاوهغه تپي شو، تپي سړي په نوموړي باندي دعو او كړه اوڅومره
بي محكمي ته ورسیده .

د محكمي رئيس دتپي سړي څخه پوښتنه وكړه : «نوم دی څه شی
دی اوپلا ردی څه نوم سړی ؟ »

زما نوم ريښمين دی تخلص می رښتني دی او دپلار نوم می
اندیوال دی .

- دغه سړي چی دعوادی ور باقدي كړی ده پیژنی او ستاسو
ترمنځ كومه پخوانی دښمني شته ؟

-صایب دالومړي محل دی چی دغه سړي وینم ، خوښو نیرترمنځ
پخوانی دښمني ده لځكه بی په لوی لاس دسوتر خواته ورتهيله كړم ،
كه پام می نه وی كړی اوس به په دی نړی کی نه وم .

د محكمي رئيس بیا دبل سړي څخه پوښتنه وكړه : «تد هم لومړي
خپل نوم ، بیا دپلار نوم او، وروسته راته ووايه چی دغه تپي
سړی دی پخوا پیژنده او پخوانی دښمني دی ورسره درلوده ؟ »

-صایب! زما نوم زیرگل دی ، تخلص می «زړور» دی دپلار
نوم می شیندی گل دی او تخلص بی توریالی و . دغه تپي سړي
می هیڅكله دښخه نه دی لیدلی او پخوانی دښمني هم حره نه لرو
رښتني خبره داسی ده چی زه دسړك په څنډه روان وم په ناڅاپي
ډول سوتر هارن وكړ ، زه سخت وډار شوم د لځان د ډیر زړبچ
كولو په لړكی سی ښاغلی رښتني دسوتر خواته ورتهيله كړاوتپي شو.
د محكمي رئيس په لور آواز وڅنډل او دښاغلی زړور څخه بی
پوښتنه وكړه : « ته چی دتوریالی زوی بی او تخلص دی هم زړور

دی نوڅنگه د سوتر دهارن څخه دو سره وډار شوی چی نېر دی وه
ښاغلی رښتینی دمرگ منگولوته وروسپاری ؟

صایب! زه هم اوس پوه شوم چی «د پیرو خلکو تخلصونه سرچپه
دی» ځکه چی زما پلار هم کله چی زمونږ د گاوندی کورته غله
ورغلی وو او دکور څښتن ډزی ورباندی وکړی زاره ترک شو .

دامی غوسه بد کار وکړ

یوی ښځی په خوب کی چینی وکړی او ډیره سخته په تکلیف وه
میره یی راوېښه کړه او پوښتنه یی ورڅخه وکړه : «خیریت خودی
څه دربانندی وشول ؟»

- ډیره مننه کوم چی راوېښه دی کړم ، خوب می لیده چی زه
مړه شوی یم اوسر یستانه ته می ورکښته کوی .
- واخل دامی غوسه بد کار وکړ هی راوېښه می کړی .

دلته دی راهی

یو سړی دخپل آشنا کورته ورغی اودوی اوونۍ یی پرله پسۍ
کیری کړی .

آشنایی ورڅخه په تنگه شواووزته ویی ویل : «نن ستا موسیر منی
تیلیفون وکړ، ډیر په بیر په کورته غوښتی یی»
سړی سمدستی محواب ورکړ : «هیله کوم تیلیفون ورته وکړی
چی هغه هم دلته راهی.»

بښه دی چی رنگمال دی

کله چی ډاکټر ناروغ وکوت ، دده بڼی ته یی وویل : « ستا سیره ډیره خطرناکه ناروغی لري ، و کوره چی لاسونه یی شته شوی دی »

د ناروغ سیرمنی سمستنی خواب ورکړ : زما سیره رنگمال دی ځکه یی همېشه لاسونه شته وی . « ډاکټر ورته وویل : « بښه دی چی رنگمال دی او کنه ډیر پخوابه سړ شوی وای . »

زه ډو ډی پیژنم

یولیونی باغ ته لاړ ، غوټنه نور هم دسیلی او ساعت تیری له پاره باغ ته تللی وو . کله چی دوی په ډوډی کیناستل لیونسی هم ورغی او دډوډی په خوړلوی پیل وکړ .
سپله کوونکو پوښتنه ورهڅه وکړه : « ته څوک یی اودلته څوک پیژنی ؟ »

لیونی لوسې پوښت شخوند په خو له کړاې بل یی په لاس کی جوړکړ بیایي وویل : « زه ؟ زه هم ، دلته یوازی ډوډی پیژنم . »

پرون او ورځ چیری وی

یوسړی هره شپه ناوخت ویده کیده او سهار به ناوخت ویشیده نوځکه به هره ورځ خپل ماسوریت ته ناوخت ورتلو ، یوه ورځ یسې وظیفی څخه دراتگ په لاره کی ددرملجی څخه دخوب گولی واخیستی اودشپې یی دری گولی وخورئ ، ددریمی شپې په سهار دلاپه آذان

راوین شو او تر ټولو د سخته دفتر ته ورغلو، او سمه ستمی در نئیس د فترته
ورننوت او ورته ویی ویل: «رئیس صایب! دا دی ستاد نصیحت
سره سم د ټولو ما یورینو څخه د یخه راغلی یم.»
رئیس په برکو، برکو ورته وکتل او پوښتنه یی ور څخه وکړه:
لوسړی داراته ووايه چی ته پرون او ورته ورځ چیری وی؟»

سبابی لیکي

پوه غله پیسی غلا کړی وی او هغه یی غوځلی وشمیرلی، خوشمیردی
غلط کاوه. سیر سن یی بی حوصلی شوه او ورته ویی ویل: «او من پیده
هه، سبابه پوه شی چی څو سره پیسی دی غلا کړی دی.»
سیر یی پوښتنه وکړه: «سبابه ښکته پوه شم؟»
سبابه یی هرو سروه ورجینانو کی لیکي چی څو سره پیسی دی
غلا کړی دی.

د سلاخر

پوه ورځ د ملانصرالدین خروړک شو، پیر پسی وگرځیده خو بهایی
نه بوند. وروسته یی سوړا مو ویلی ویوست او ویی ویل «غو، ره شه
ده چی زه ور با ندی سپور نه یم او کنه نوزه به هم ورسره رک شوی وای.»

شپیلی غېړول

پوه هلمک د خپل پلار څخه هیله وکړه چی شپیلی ور ته واهلی
پلاری وی ویل: «شپیلی به بی درته اخيستی وای خودا رېو مچی په ډېرو

غورو لوبه سوغورو نه را کانه کړی . «

ملکه وویل : « پلار جاننه ! زه وعده در کوم چی یوازی یی
هغه وخت فروم چی ته بیده وی . »

بی غوربه پلټونکی

درسل دخپل پلار څخه پوښتنه وکړه : « دا دا جاننه ! هغه
سړی ولی غور نه لری ؟ »
پلار یی ځواب ور کړ : « که غور یی در لودی نو په پټاروا لی
کی پلټونکی نه مقرر ریده . »

د دوسيو د توليد فابريکه

یوه ورځ دوه ملگری واده ته خبر ووتلکه په لاره کی یوه ملگری
د بل څخه هیله وکړه : « زه په دی موسسه کی لږ څه ضروری کار
لرم هیله کوم چی ته تم شی . »
سړی په زه به درته تم شم خو کوښښ وکړه چی څنډه نه کړی .
ملگری یی لوی څارنوالی ته ورننوت او د پرمختللو څخه وروسته
چی به دیا راځی ، ملگری یی په قار ورته وویل : « دا کوم ځای دی
اوولی دومره وځنډیدی ؟ »

د ددو سبو د تولید فابریکه ده چی همیشه دخپل پلان څخه
زیاتې دوسې تولید کوی . ما هم نه غوښتل خورا باندې ځنډی کړ ،
پوره بشپړه غواړم .

زما خواشې بی سواده وه

د یوه سړي خواشې سړه شوه، نوموړی تابوت پلورونکی ته ورغی او ورته ویی ویل: «وروره دریمه درجه تابوت لری؟»
 - هو! ارم بی خودبل چا نوم ورباندې لیکل شوی دی.
 - خیر دی، پر وانه لری، زما خواشې بی سواده، وده پده دی نه پوهیږی
 چی په تابوت باندی دبل چا نوم لیکل شوی دی.

چی ویش یی نه کړی

یوه میلمه دهوتل منیجرته و ویل: «زما په کوټه کی غل پټ دی!»
 - څنگه پوه شوی؟
 - څنگه چی زما دچپرکت لاندی دهغه د خریدو شپوریدل کیږی
 - گوره چی ویش یی نه کړی سباته به د کوټی کرایه ور څخه واخلو.

چاره

قاضی تورن ته په وینو لږلی چاره ورښکاره کړه او پوښتنه یی وکړه: «دغه چاره پیژنی؟»
 تورن محواب ورکړ: «نا»
 قاضی څارند ویاڼو ته وویل: «بندیځانی ته یی بوزی.»
 سبا ته یی بیا تورن محکمې ته راوست او قاضی پوښتنه ځنې وکړه: «رښتیا ووايه دغه چاره پیژنی؟»
 - هو! پیژنم یی، دا هغه چاره ده چی تا سوېرون راښکاره کړه.

ناغه

يو موټروان د موټر د گړندي چلواو له امله، ترافیکو د مسوريت ته
 بوټ او پنځه موه افغانی بی جریمه کړ. کله چی بیرته تلو پنځه
 سوه نوری افغانی بی د ترافیکو د مسوور د سیز په سره باندي کیشودی
 او ورته ویی ویل: «زه ډیر ضروری کار لرم، غواړم چی په ډیره بیرته
 لاړشم، دادی دا می هم د گړندي چلولو ناغه.»

سړه پتی

یوه ورځ ملا نصرالدین په یوه غونډه کی وویل: «عربی ژبه سی
 دخپلی سورنی ژبی په شان زده، ده»
 یو چاپو ښتینه و رڅخه وکړه: «په غربی ژبه کی سړی پتی ته
 هه وایی؟»

ملا نصرالدین خپل سروشوراوه او ویی ویل: «ډیر کم عقل سړی
 بی ته تراوسه په دی نه بی خبر چی عرب هیچکله پتی سړه نه خوری؟»

مجبوریم

دیوه سل کلن سړی کورته د سر کی له پاره خبر یال ورغی
 او پوښتنه یی کخی وکړه: «بابا جان نه داره ټیاده چی څو رځی د ښخه
 سل کلن شوی؟»

— هو! دا خبره رښتیا ده.

— ستا سود ژوند داوې دوالی سبب څه شیی دی؟

- زما دژوند دا وړ د والی سبب د لوس پر نهو موادو د بیولوژی والی اود سبز وړاندو تنخواه زیاتوالی دی .

- دا څنگه ؟ هیله کوم چی په خپلو خبرو باندی یوڅه رڼا واچوی . سل کلن سړی مسکمی شو او ویی ویل : « ځکه چی سړیستون گیند ونکی زیاتی پیسی اخلی ، دخوراکی مو اډو بیه تر آسمانه پورته شوی ده او د مسون مواد خو په خپلو پیسو هم نه پیدا کیږی ، ته په خپله سوچ وکړه چی د سقات او خیرات لگښت څوک پوره کولی شی ؟ » نو ځکه سچو ږیرم چی ژوندی پا تی شم .

زورور

یوه سړی خپل کوچنی زوی چی سگریټ بی ځکول ولید ، د ږیر قار له اسله یی پوږ وند سوک وواهه . کله چی د ده قار سوړ شو ، زوی ته یی وویل : « په دی خبره پوه شوی چی ولی سی ووهلی ؟ »
- هو ! پوه شوم چی ته ژباړه زوروری ځکه دی ووهلم .

گټور کار

یوه هلک څپل پلار ته وویل : « بابا جا نه ، هره ورځ به دی را ته ویل چی گټور کارونه وکړه ځکه نن په سرویس سوتر پسی تر خپل کوره پوری څوړند شوم او په دی ډول سی دوی افغانی وگټلی . »
پلاری ورته وویل : « تراوسه هم نه یی پوه ، ولی په تکیسی سوتر پسی نه څوړند کیږی چی څلور سوه افغانی دی گټلی وای ؟ »

د آسانو غوجلی ته خم

یوه لارښود دشعر ویلو په ټولنه کې گډون و کړ او د پته و هڅیده
چې شا عرشي ، د ډیرو پرله پسې هڅو وروسته یې یو شعرو لیکه او
دخپر یو له پاره یې ورځپاڼې ته ورو لیږلو ، کله یې چې سهار ور
ځپانه ولوسته او خپل شعري پکې ونه لیده نو دور ځپاڼې مدیر یې
را وغوښت او په قارجن غږ یې ورته وویل : « زما شعردی ولی په
ورځپاڼه کې نه دی خپور کړی ؟ »

- صایب : ډیره بشپړه غواړم هغه شعرته ورته نه وځکه خو خپور
نه کړ .

لارښود ددی خبرې په او ریدو ډیر په قارشواو ابریی و کړ :
ترغو زما شعرته ښه شعر ، ونه وایې ترهغی یې د آسانو په غوجل
کې بندې کړی «

لارښود د ډیرو هڅو په لږ کې بیا یو شعر ولیکه او دور ځپاڼې
مدیر یې راوغوښت او ورته ویی وېل : « دادی داخلي سی دنږی
تر ټولو شاعرانو ښه شعر لیکلی دی زریې ولوله او راته ووايه چې
ډیر ښه شعردی لیکلی دی »

دور ځپاڼې مدیر چې ډیر عالم او پخپله هم شاعرو کله یې چې
شعرو لوست یې له دی چې څه ووايي پټه خوله روان شو .

لار ښود پوښتنه ورڅخه وکړه : « خبریت دی ، چیرې شی ؟ »

- د آسانو غوجلی ته خم .

نیم تکت

په یوه سترګه وړند سړی سینماته ورغی او تکت خرغونکی ته یې وویل: «وروره ساته نیم تکت واکړه.»

- ولی نیم تکت؟

- لهکله چی نور خلک د فلم ننداره په دوو سترګو کونی اوزه په یوه سترګه.

زه به خو کوم؟

پلار پخپل کوچنی زوی دغلا په سانا باندی پوه کاوه، خوزوی یې نه پوهیده، لهکله یې د شمال په ډول ورته وویل: «که چیوی زه دیوه سړی له جیب څخه پیسې وکارم، نوزه به څوکه وم؟»

زوی یې سمدستی ځواب ورکړ: «ته به دهغه سړی پېژنه وی.»

دېهمنان می مړه دی

یوه سړی څلور پېچۍ کړی وی او څلور واړه سړی وی. یوه ورځ دېهمنی په هکله خبری رامنځ ته شوی، ده خپلی لورته وویل: «زه اوس سل کلنی ته نږدی یم، خو به دی نری کی یو دېهمن هم نه لرم.»

لوری وویل: «په رېتیا چی دا خبره دیره داریا نښا ورده خوودی نه ویل چی ولی دېهمن نه لری؟»

دا لهکله چی زما دېهمنان لاپخوا مړه شوی دی.

واښه و خوره

يوه ساده سړی د سيند په غاړه د پسه سر او پښی سينځلی ناڅاپه يی
سردلاس څخه خطا شو او سيند ته ورو لويده ، ده منډه کړه شنه واښه
یې راوړل او ورته غږیې کړ : «ای دپسه سره ! راشه دغه شنه واښه
وخوره ! »

کله چی دپسه سر رانه غی نو پښی يی هم سيند ته ورواچولی او ورته
ویي ويل : «دادی پښی دی واخله او ورباندی راشه واښه وخوره !»

که هوښیاروی

په هاگلخی کی یوه لیونی د بل څخه سرغوخ کړ او په سوری کی یی
کیښود ، ساتونکو وليده او دها گلخی رئیس ته یی خبر ورکړ .
رئیس لیونی راوغوښت او هوښتنه یی ور څخه وکړه : «د دی سړی
څخه دې ولی سرغوخ کړی دی ؟»

لیونی بحواب ور کړ : «ده به خپل محان ډیر هوښیار باله ،
خو اړم پوه هم چی کله راوینښی خپل سر پيدا کولی شی او کنه ؟»

د سربنورول

يوه هلكه د سبق وياو په وخت کی خپل سړیوی او بلی خواته اوږه
پکته ، پورته چور اوه .

ښوونکی هوښتنه ور څخه وکړه : «دزده کړی په رخت کی خپل
سړولی چوروی ؟»

- مخکې چې ماغزه سې پټه ډکې هې .
 - د سر پورول په ماغزو د کولو پورې څه اړه لري ؟
 - ولې بې نه لري ؟ پلار سې چې غلې ، دانې په بوجې کې اچوي ،
 راته وايي : ويې پوروه چې پټه ډکه شي .

پيسې سې پخپل لوسې واده کې مصرف کړې

يو مخوان ديوه بخيل او پخپلو خبرو مين سړي د لور سره کوژده وکړه ، بخيل سړي دخپلې لور واده ، په ډول ، ډول پلموو لخواوه . دده د لور د پيرو هڅو په لړ کې بخيل سړي شو کاله وروسته واده ته راضي شو او زوم ته يې وويل : «زه د پټه راځي شوم چې واده وکړي خو به دې شرط چې لس لکه افغاني نغدي را کړي ، لور ته سې د سرو زرو گانه او لوسې درجه کالې واخلي ، واده په کانتې ننتل هوټل کې وکړي ، لوسې درجه سازيان راوړي ، په واده کې د گسټون کوونکو شمير تر زرو تنو زيات وي او داسې نور ... »

زوم يې په ډيره بې پروايي لخواه ورکړ : «زه اوس د دوسره تاوان زور نه لرم ، څه نا څه پيسې سې در لودي هغه سې هم قيره او ونې پخپل لوسې واده کې مصرف کړې »

اوس پوه شوم چې هغه دارو

يو مشهور نجوسي چې کله د قتل په گناه دخلکو په وړاندې د دار مرته پورته کړې شو ، پوه خبريال دده هڅه پوښتنه وکړه :
 « تاسو چې ديوه ستر نجوسي په توگه د نورو خلکو له پاره د دوی

در اتلونکی ژوند وړاندې لېدوېلی شو او هميشه دې نورو ته نصيحت کاوه . نوولې دې داسې ستره گناه وکړه؟ تاسو پهلېل نجوم کې دغه دار دلمان له پاره نه و ليدلې ؟ »

نجومی یوسوړا سولی و کيښ اوویې ویل: «اڅ ! دنورو له پاره نصيحت کول خوږه آسان کاردی خو په لمان باندې دغه تطبیق کول خوږه گران دی ، ما د نجوم په کتاب کې دلمان له پاره یو لوړ لمان لیدلې و خو اوس پوه شوم چې هغه همدا دارو . »

دگړی کوک کول

دوه سگړی په لاره روان وو ، دخبر و ، اترو په لړ کې یوه وویل :
 « زما دمور گړې په شاه کې غور لیدلې و . یوه اوونۍ وروسته مورا وایسته اولاهمغسی گر لیده . »
 بل وویل : « زما پلار هم په شاه کې غور لیدلې و ، یوه اوونۍ وروسته مورا یو است اوروخ رست و . »
 لوسړې پوښتنه وکړه : « ستا پلار په شاه کې څه کول ؟ »
 - ستا دمور گړې یې کوک کوله .

خرډ نگردي

یوه لیونۍ د جوارو بوجی په شا کړې وه ، په خرډه باندي سپورو .
 دژړندې په لاره کې یوه پوښتنه ور څخه وکړه : « دغه بوجی ولې په خرډه باندي نه اړوي ؟ »
 - له ځکه چې خرډ نگردي مو نړودواړه نه شی وړی .

بده خبره

قاضی د تورن څخه پوښتنه و کړه «رښتیا ووايه چې دغه
 مړی دی ولی ووهلو؟»
 - دري کاله پخوايي ماته ویلي و چې «خوکه»
 - نودري کاله وروسته دی ولی ووهلو؟
 - ځکه چې ما هرون خوګ ولیده او یوه شوم چي غوښه
 بده خبره یی راته کړی وه .

ټول پښځینه کارونه زده دی

پوهان دیوې جملې سره کوژده وکړه خو ورځی وروسته یی
 خسواچي ددوی کسورته راغله او دخپلو خبرو په لیکي یی د زوم
 څخه پوښتنه وکړه: «زما لور په وسلوال جنگ کې ډیره تکړه ده، ډیره پښه
 نښه ولی، په غیږی ایستلو کې یی پنځه مېالونه اخیستی دی، دنیزو ووهلو
 په لوبه کې لومړی درجه ده، ډیری پښې بندری وایی، د سټلې ووهلو په
 لوبه کې همیشه دنور و په مرکي ده، ډیره په ارسونه غږوی،
 رباب ته یی پښې گوټی ورځی، شهوره انځورګر ده،
 په فرانسوی، انګلیسي، پشتو او دری ژبو د بلبل په شان خبری
 کوی، اوس ته راته ووايه چې څه شیی دی زده دی؟»

زوم په ډیره سړه سینه داسی ځواب ورکړ: «زما هم ډیره پښه آشپزی
 زده ده، هر ډول خواړه پخولی شم، کالی سینځلی شم او په یی

اوتو کوم ، کور جا رو کولی شم ، ماشومان غلی کولی شم ، د
خولی میرمنی بوتونه رنگولی شم . لنه دا چی ټول پڅینه کارونه
می زده دی»

شکایت

مسافر دهوتل منیجرته شکایت وکړ ویی ویل: «متاسو پیشخدمت
زما بوتونه درنګه کولو له پاره وړی و، اوسنی یوسپن اوبل تور
بوتونه راته راوړل .
منجر محواب ور کړ: «دا خبره دباور وړنه ده ، ځکه چی یو بل
مسافر هم کت ست شکایت لری .»

درملځی تپلی وی

دا کتر یوه لیونی ته چی د بشپړی روغتیا دعوایی کوله وویل :
«که چیرې زما پوښتنی ته سم محواب ووايي دروغتون څخه دی باسم
- سل پوښتنی خو وکړه .

- دجمعی په ورځ یوسوټرد موټر سایکل سره تکرشواو دموټر سایکل
چلونکی سړی شو، ده خپل سر په تخرګ کي ونیو درملځی ته ورغی
سړی ورپوری میخ کړ او پخپله لارلار . اوس نوو وا یسه چی ددی
خبری کوم های هلاط دی؟

لیونی کت کت وخنډل او ویی ویل: «په دی هرڅوک پوهیږی
چی دجمعی په ورځ ټول درملځی تپلی وی .»

یوازی ولایې

یوه ورځ پوونکي خپلو زده کوونکو ته وویل: « دهر چا چې سبق نه دی زده ودي دريږي. »

څو هېښ وروسته زېرگل ودریده او ټولوزده کوونکو په حیرانتیا ورته وکتل. پوونکي پوښتنه وکړه: « ستا سبق نه دی زده؟ »
- سبق مې زده دی خو ستاد درناوی له پاره چې یوازی ولایې زه هم ودرېدم.

ته شرمېږي؟

د ملانصرالدین زوی دنده غاړه ناست و، دودې یې خوړله ناڅاپه یې دودې او بوته وروڅور هیده. هملک دخپل پلار څخه کومک وغوښت. ملانصرالدین چې او بوته وکتل خپل عکس یې پکې ولیده ورته ویی ویل: « تهنه شر مېږي چې د کوچني هملک څخه دودې اخلي؟ »

میرمن مې د ښکلو جلاکيو سره وړانده ده

یوسړی دخپلې میرمنې سره باز ارته لار د خلکو په کټه کونه کي یې میرمن ورڅخه ورکه شوه، نوموړی یو او بلې خواته پسې وگرځید خو پیدا یې نه کړه، بیا یې یو جلاکي جلی ته لومړی سلام وکړ او وروسته یې دخپلې میرمنې پوښتنه ورڅخه وکړه. جلاکي هکه پکه ودریده هوشیې وروسته یې دسړي څخه پوښتنه وکړه: « ته بیا بیژني او پخوا سوچېږي سره لیدلې دي؟ »

- نه زه اوته سره نه پیژنو او پخوا موهم نه دی سره لیدلی .
 - نوولی دی ددومره خلکو په منځ کی زما څخه د خپلې سیرسني
 پوښتنه وکړه؟ اوزه ستا څخه څه پیژنم ؟ په ما باندی ر شخند
 و هی که څنگه ؟

- ډیره بېښه غواړم در شخند خبره نه ده ، زه هوارم چی په دی ډول
 خپله سیرمن پیدا کړم ځکه هغه د ځمکو جلکيو سره ډیره وړانه ده .
 هر ځله چی زه د ځمکلی جللی سره خبری کوم ، سیرمن مې د پیری په
 شان را پیدا کیږی .

تاسو ځی

یوه ډوونکی خپلوزده کوونکوته نعل ورزده کاوه ویل یی: «زه مخم
 قد ځی ، هغه ځی ، سونځو .»
 ډیای یی دیوه زده کوونکی څخه پوښتنه وکړه: «په دی لوست با ندی
 پوه شوی ؟»
 زده کوونکی ځواب ورکړ: «هوا پوه شوم چی تاسو ټول ځی اوزه
 یوازی پاتی کیږم .»

ستا سو برکت دی

یو ډاکتر په چی هر وخت د نازو غانو کور ته ورته لو سپی به
 یی آهېز په کلاوه او ډیایه یی غوځلی مینه ورڅخه کوله . یوه ورځ یوه اشپز
 پوښتنه ورڅخه وکړه: «تاسو د اشپز انو څخه ولی مینه کوی ؟»
 ډاکتر ځواب ورکړ: «ځکه دا ستا سود ډو دی برکت دی چی
 ځمکه ناروغ کیږی اوزه ورباندی دارو ، درمل کوم .»

دخسکو دارو

يوه سپرې دخسکو دارو واخيستل او دداروڅر څونکې څخه يې
پوښتنه وکړه: «ښه، اوس نور اته ووايه چې دغه دارو په خسکو باندې
څه ډول او په کوم وخت کې استعمال کړم؟»
دارو څر څونکې ځواب ورکړ: «لومړې دروازي وټپه، بيا
په پرله پسې ډول ټوکې وکړه، کله چې خسک وځاندي، سمدستي
دارو په ځولو کې وروچاوه چې ښه شي.»

اوس پوه شوم

يوه هلک دځپلې سور څخه پوښتنه وکړه: «ستا په سر کې څنې
ويښتان ولې سپين دي؟»
- ځکه چې ته ډير شوخ يې او ما محوروی .
- اوس پوه شوم چې ته زما څخه زياته شو ځه يې ځکه چې زما
دنیا سر ټول سپين ده .

په دفتر کې يوازي زه وم

يوه سپرې د (...) شرکت دځانه سامان څخه پوښتنه وکړه:
«ستاسو په شرکت کې څو تنه کار کوي؟»
- درئيسي په شمول اته تنه .
- ښه نوله رئيس څخه پرته او دتنه ستاسو په دفتر کې کار کوي .
- نه بابا چې رئيس نه وي په دفتر کې يوازي زه وم .

قسم نه شم خوری

قاضي تورن ته وويل : « لوسړی قسم وخوره چسې دروغ نه وايي او بيا دخپلې گناه په هکله خبرې وکړه . »
 تورن محواب ور کړ : « قاضي صاحب ! په گيلاه کې مې ديوه شخړوند مخاي هم نه شته ، قسم نه شم خورای ، نور چي هرڅه راته وايي ، منم يې »

پيل ورک کيدای نه شي

دکلني از مويني په وخت کې پوونکي ديوه زده کونکي څخه پوښتنه وکړه : « ووايه چي پيل په کوم مخاي کې پيدا کېږي ؟ »
 زده کونکي دلبو چرت څخه وروسته وويل : « معلم صاحب ! پيل خو دوسره متردي چي هغه هيڅکله ورک کيدای نه شي . »

گدايگر

يوه سړی روند گدايگر ولید چي ورځپاڼه يې لوستله ، سمه ستی يې خلک وړباندی را ټول کړل او ورته ویی ويل : « دغه گدا يگر ټول ژوند په دې پلمه خيرات غوښت چي روند يم ، کارنه شم کولی . خو غوښتي دښخه ما ولید چي ورځپاڼه يې لوستله . »
 گدايگر وارخطا شو ویی ويل : « والله که ورځپاڼه مې لوستلی وي ، يوازی مې د هغی عسکونه کتل . »

که غوبه وای

یوه ورځ ملا نصرالدین خپل دوستان سلیمان ته کپل او دوی به
خپل منځ کی لانجه ننی خبری سره را منځ ته کپری او په غال مغال
بی پیل وکړ .

ملانصرالدین سمدستی یو ستر دیک د دوی منځ ته راوړ او ورته
وېی ویل : « که چیری غوږه ، غوړی او پیاز وای نوهر و وروسی
په دغه دیک کی شوروا درته پخوله . »

کشمش نخود

گدا یکر یوه کوچنی ملک ته وویل : « ورته دموړ دجیب غځه
دی ماته پیسی غلا کړه . »

ملک ورته وویل : « که دموړ بهر جیب کی سی پیسی وای نولا
د غځه به سی کشمش نخود خوړلی وای . »

داوین گیله

یوه سړی یو اوین در لود ، همیشه یی درندی تمپی (چتراش)
لری لمایونو ته ورباندی وړل ، در بند ته یی کروندی ورباندی
راوړلی ، دیوه لمای غځه بل لمای ته یی هلی ، دانی ورباندی باوړلی
لنډه دا چسی کسه کسال به اباد و او که وچکالی به وه خسوده
به بیچاره اوین به کرار نه بهرینوده .

یو وخت سړی ناروغ شو او ناروغۍ یې ورځ په ورځ زیاتیده
 داسې ورته څرگنده شوه چې ښایي ددی ناروغی څخه جوړ نه شی ځکه
 یې د خپلې کورنۍ د ټولو غړیو څخه بښنه وغوښته او خپل وصیت یې
 وکړ ، هوشی وروسته د اوښ زحمتونه ور په یاد شول او خپل
 اوښ ته یې وویل : « ښه مې په یاد دی چې ډیر درانده بارونه مې
 درباندي وړي دي ، په نیمه سړه او کله ، کله هم په وږي گیده
 مې دلورواو ژورو څخه ډیرې دړندې تښې او بارونه درباندي پکته
 پورته کړي دي ، کله ، کله مې په خپل وخت دهورو ، اوبودر کول
 هیرشوی دی او داسې نور . خواوس چې زما د ژوندانه وروستی
 شپې دی هیله کوم چې وسی بښي . »

اوښ په ډیره پسته ژبه ورته وویل : « لومړی دی خدای تندرست
 کړه ، که چیرې داسې پیښه شوه زه ستا ټول کړه وړه بښم او در بښنده یم
 خو... »

په دی وخت کې یې له ستر گوڅڅه غټې ، غټې اوڅکې راغلي
 او خبرې یې په ستونۍ کې بندې شوی .

سړی په ډیره اریاښتیا سره پوښتنه وکړه : « په خودی ونه پوهیدم ؟ »
 اوښ د ژبا او سلگیو څخه په ډک آواز ورته وویل : « خو په
 دا خبره دی هېڅکله نه بښم چې زما سر (جلو) دی دڅره په لکۍ پورې
 تړلی و »

و یی باسه

دیو سړی سترګې خوړیدي ، خپل دوست ته یې وویل : ورځ
 په ورځ مې دسترګو خوړیدل زیاتېږي ، څه وکړم ؟

دوست یی ورته وویل : «دشني خوښی ایستل په کاردی زما هم
غاڅونه خوږیدل چیوسی ایستل روغ رست شوم .»

ستا پښی اوږدی دی

یوه سړی ته کالی گڼدونکی کالی وگڼل کله یی چی واغوستل
پرتوگ یی لنډ و، سړی په ډیرقار کالی گڼدونکی ته وویل : «درته
ویلی می ووچی په پښه پام سره یی وگڼده ، اوس نوو گوره چی دغه پر-
توگ هوسره لنډ دی ؟»

کالی گڼدونکی په سړه مینه ځواب ورکړ : «ته په خپله انصاف
وکره چی پرتوگ لنډدی اوکه ستا پښی اوږدی دی ؟»

د سیلماستییا کارت

یوه سړی د قصاب څخه غوږه وپیرودله ، ملگری یی ورته وویل :
«لکه چی نن شپه دی د کوڅی سچی سیلما نه کړی دی ؟»
سړی ځواب ورکړ : «هوارښتیاده تاته می هم د سیلماستییا کارت
درایرلی دی .»

غږی او رم

دوه ملگری په لار روان وو ، یوه وویل : «زما دستر کو نظر ډیر
تیز دی ، وگوره زه هغه د غره په سرونه کی غوساشی وینم او ته څنگه ؟»
بل ځواب ورکړ : «زه غوساشی نه وینم خو غږی او رم .»

زما حقوق را کړه

مزدور دکور غښتن ته وویل : «ډاکټر صاحب ازړه می

خوږیږی»

—زه خود طب ډاکټر نه یم .

—نودښه شی ډاکټر یی ؟

—زه د حقوقو ډاکټر یم .

چی داسی ده نو زما د شپږ و میاشتو حقوق خورا کړه .

ته د اکار نه کوی

د کیمیا پوونکی د زده کونکی څخه پوښتنه وکړه : «که چیري

زه د پنځه سوه افغانیو نوټ د تیزابو په اوښی کي واچوم حل به شی ؟»

زده کونکی ځواب ورکړ : «نه، هیڅکله ، نه .»

—ولی نه حل کېږی ؟

—ځکه چی ته هیڅکله د پنځه سوه افغانیو نوټ په تیزابو کي

نه اچوی .

د بوتونو پلورونکی

—دا ته څنګه د بوتونو پلورونکی زوی یی، چی په پښو کی دی بوتونه، نه شته ؟

—همداسی لکه چی ته د څاڅو نود ډاکټر زوی یی او د کوچنی

ورور په ځولید کی دی یو ځاین هم نه شته .

گیډه می کولپ کړه

ډاکټر ناروغ عملیات کړ او دده په گیډه کې یې پنس اهرشو،
لمحه یې بیا عملیات کړ، داخل یې بیاتې (قیچی) پکې هیره شوه، کله
یې چې ددریم محل له پاره عملیات کاوه، ناروغ حال منځل وکړ
ویي ویل: «ډاکټر صاحب! دا ډیره ډېره ده چې گیډه می د صندوق په
شان کولپ کړی او هروخت دی چې خوښه وی خلاصوی او بنده
وی به یې.»

پنځه افغانی

یوه ملک ژړل لاروی پوښتنه ورڅخه وکړه: «وه ملک! ولی ژاړی؟»

- پنځه افغانی راڅخه ورکې شوی.

- دادی دا پنځه افغانی واخله، نور نوبه ژاړه! لاروی لاڅو کاښه
نه وتلی چې ملک بیا په ژړاپیل وکړ، ده دملک څخه پوښتنه وکړه:
«وه ملک بیا ولی ژاړی؟»

ملک ځواب ورکړ: «لمحه ژاړم چې که پنځه افغانی به نه وای ورکې
کړې اوس به به لس افغانی درلودی.»

یو بل خور چین

دیوه سړی خور چین ورک شوه په حال منځل پیل و کړو بل یې:
«که خورچین می پیدا نه وی داسې کار به وکړم لکه چې پلار یې
کړي و.» دگلي خلک دده دڅورو، پرو څخه و ډاریدل او خورچین یې

ورته راوړ ، بیا یې پوښتنه ورغځه وکړه: « که چیرې ستا خورچین پېدا

شوی نه وای نوڅه دی کول ؟ »

- هیڅ شی نه کول یوازی شی دخپل گامیم غځه یو بل خورچین جوړاوه .

کم عقلان

یوه سړی دخپل ملگری غځه پوښتنه وکړه: « ولسی دی

په خپل سپی باندې دکم عقل نوم ایښی دی ؟ »

ملگری یی وویل: « ددی له هاره چی کم عقلان و پېژنم ، لهکله

هروخت چی په کوڅه او بازار کی په خپل سپی پسې غبرو کړم پنځه

شپږ کسان ودریږی او ماته په رډو، رډو، وگوری. »

داسی محوان چی گری نه لری

په سر ویس، وتر کی یو محوان او یو سپن ډیری غنگه په غنگه سره

ناسه وو . محوان دسپن ډیری غځه پوښتنه وکړه: « با باهو بجی

دی ؟ »

سپن ډیری هیڅ محواب ور نه کړ ، محوان بیا خپله پوښتنه غبرکه

کړه، کله چی سپن ډیری داخل هم محواب ورنه کړ نو محوان دسپن

ډیری په اوږه لاس کیښود او پوښتنه یی وکړه: « با باجانده اولی زما پوښتنی

ته محواب نه را کوی ؟ »

سپن ډیری ورته وویل: « زه تاسو په پېژنم ، که چیرې دا

مخواب در کرم سمدستی راته وایی چی دکوم مخای یی ، چی خپل
استو گنځی درو پیژنم نوبیا راته وایی چی ستاد مخای صفت می او
ریدلی دی کاشکی ویی وینم . زه سچوړیم چی دخپل استو گنځی
پته در کرم ، لابه زه خپل کور ته نه وم رسیدلی چی ته به زما په
دروازه کی ولاړوی او کله چی زما لور وویښی هر و سړو
غووړځی وروسته دهغی دواډه له پاره سړکه رالېږی . ښه فکر وکړه
چی زه خپله لور داسی مخوان ته مخکته ورکړم چی هغه یوه کړی هم
نه لری ؟ »

د جاذبی قانون

دوه ملګرو په خپل منځ کی د زړه محواله سره کوله ، یوه وویل :
«غو کاله د مځه هوا دومره سړه وه چی سیري د شپول د دیوال څخه
توپ واچاوه اوله مخکی ته نه وه رسیدلی چی په هوا کی یغه او
مخوړنده پاتی شوه .»

بل وویل : «ستا دا خبره د جاذبی قانون نه ښی .»
لومړی مخواب ورکړ : «زما خبره رښتیا ده مخکته چی په هغووړځو
کی د جاذبی قانون هم یخ وهلی و او تر سیري لور په هوا کی
مخوړندو .»

جریمه

یو سړی ترافیک ته ورغی و رته ویی ویل : «بایسکل می وړک
شوې دی .»

ترافیکه د یاد داشت کتا بچه را واخیسته ویی ویل : «دچوکات
لمبری غومره و ؟»

- چوکات بی لمبر نه درلود .

- د ترافیکو نمبر غوو ؟

- نه بی درلود .

- زنګه او دینمویی درلودل ؟

- نه بی درلودل .

ترافیکه د یاد داشت کتا بچه کیشوده او د جریمی کتا بچه بی را واخیسته
ویی ویل : «چی داسی ده نولوبری جریمه را کړه .»

سورک ونیسه

یوه سړی د گاوندلی پیشو په سوتر ووهله او د عذر غوښتلو له
پاره د گاوندلی کورته ورغی ورته ویی ویل : «ستاسود پیشی په هکله
دیره پښه غواړم ، ددی خبری د بدلی له پاره چی هر کار راو سپاری
سرتنه بی رسوم .»

گاوندلی په سره سینه ورته وویل : «خیر دی هره ورځ یوځل
راشه او یوځل کان ونیسه .»

سینما ته تللی دی

یوه پوند گدایگر د سینما څنگ ته ناست و او یوه لاروی کوته
پسی ورکړی ، لاروی لاڅو گا پونه اخیستی نه وو چی پانده ورپسی
خپو کړ : «او وروره ! راشه خپلی کوته پسی دی بیرته واخه .»

لاروی ورته وویل : « هارندوی یم غسویتل سی په دی ډول
 معلوم کړم چی ته په رښتیا روندیې او کنه ؟ »
 گدایگر وارخطا شووی ویل : « ما سور صاحب وسی بڼه زه نه دخپل
 رانده ملگری په های ناست یم ، مخکه چی هغه سینما ته لاړ . »

خواب

ښونکی دز ده کو نکې مخه پوښتنه وکړه : « کله چی ښی -
 اسرائیل له دریاب مخه تیر شو بیایې هه وکړل ؟ »
 زده کو نکې خواب ورکړ : « خپل کالی یی وچ کړل . »

تو پنجه سی نه درلوده

قاضی دتورن مخه پوښتنه وکړه : « ولی دی دغه سړی په چا تو
 وهلی دی ؟ »
 تورن خواب ورکړ : « مخکه چی تو پنجه سی نه درلوده . »

دعا گانی

یوه ورځ ښو نکې خپلو زده کوونکو ته وویل : « دعا وکړی
 چی خدای دی باران وکړی . »
 دتولکی په کونج کی یو زده کوونکی پورته شو ویی ویل :
 « که د زده کوونکو دعا گانی قبیله ای ، اوس به یو هوونکی هم
 ژوندی نه وای هاتی شوی . »

روژه

یو کال روژه په دوی کي چي دلواو غوړل وخت و ، راو رنجه .
 د کلي سپين پيري ملاته راغلل ورته ويل ويې : «سرمایه دي دوه
 برا پره واخله خو سړکال سودروژي نه خلاص کړه .»
 ملا پوه شو چي دوی سړکال د پيري گرمي او مشغورتي له
 امله روژه نه نيسي ، لکه يي ورته وويل : «تاسو زاپه يي ؟»

- هو !

- ولاړ په خواړه يي ؟

- هو !

- چي خواړه نه وي نو سره يي ؟

- هو !

- چي داسي وي نو خوري يي .

کله چي د کلي هووانان په دي موضوع باندې خبر شول ، دوی
 هم ملاته راغلل ورته ويي ويل : «سودروژي پر اړه سر ما په
 درکوو ، خود روژي نه مو خلاص کړه .»
 ملا د دوی نه پوښتنه وکړه : «هووانان يي ؟»

- هو !

- تازه لکه کلان يي ؟

- هو !

- چي خواړه نه وي نو سره يي ؟

- هو !

- چي داسي وي نو خوري يي .

پوښتنه

زوی دخپل پلار خنډ پوښتنه وکړه : «پلار جاننه !زه تاسوته
 غومره پوزښت اړم؟»
 پلار ورته وویل : «ته ما ته تر سلو مایونو افغانیو زیات
 اړ وښت لری.»
 -چی داسی دمو نو دسلو مایونو افغانیو په بدل کی یوازی ما
 ته سل افغانی را کړه .

بدلون

یو سړی دغو ورځو له هاره سزار شریف ته تللی وکله چی
 بهر ته راهی سترگی یی په یوه دوکان باندی ونښتی چی ور باندی
 ایمل شوی وو : «همپ باد .» ده خپل ملگری ته وویل : «او هو!
 په داتغو ورځو کی دلته غومره بهر بدلون راغلی دی کله چی
 زه تلم دلته دمرده باده زند باد او جاوید باد خبری وی او
 اوس دهمپ باد .»

انتظار

دوه ملگری په لار سره روان وو، یوه وویل : «زما پلار دنړی
 اخر سر ته ورسیده ډیر ستړی شو کیست او دیوال ته یی
 تکیه وکړه .» بل پوښتنه وکړه : «ستا پلار ددیوال شاته وکتل
 او کته؟»

- ددیوال شاته یی نه دی کتلی، وولی دی داپوښته وکړه؟
- ځکه چی زما پلار ددیوال شاته ستا د پلار له پاره معطل و.

د سورت نهييت

سور یی کوتی ته ورننوته شیندی کل ته یی وویل: «شاباس شیندی
کله! ان دی په کار کړی دی چی دهکیو پو تکی دی دکوتی په
غولی باندی نه دی اچولی.»

شیندی گل خواب ورکړ. «هوا! ستا نصیحت سی ټپول کړ بل هی
سی پیدانه کړ ځکه سی هغه دخپل پلار د کورتی په جیب کي واچول.»

خبر نهموم

یوه سړی په لار کی دنصوار و کوتی بیا موند چی را پور ته
یی کړ خپل مخ یی دکوتی په آئینه کی ولید، سمدستی یی کوتی
بیر ته په خپل مخای کیښود ویی ویل: «ډیره پښه غواړم خبرونه
نه وم چی دا کوتی ستا دی.»

ریزش

- احمده! خیریت دی زن لور غه پل ډول را ته معلومیږی؟
- ډیر سخت ریزش یم دپزی خغه سه په لپو، لپو او بد راځی.
- هام وکړه چی ښاروالی دربان دی هپره نه شی او کنه سمدستی
به دی په پزه کی داوبو میتر کینوی.

په خپله ژبه

سیره خپلې بلځې ته سوغات ورکړ او بلځې ورته وویل: «نه پوهیږم
چی په کومه ژبه مینه درغځه وکړم ؟»
سیره یې ورته وویل: «په دغه ژبه چی په خوله کی یې اری.»

صبر وکړه

یوسری دغاڅو نوډا کتر ته ورغی او هیله یې وکړه چی خود غاڅان
یې وباسی ، کله چی دا کتر دده غاڅان وویست ، سړی ورته وویل :
«دا کتر صاحب دا خودی د خود غاڅان په ځای روغ غاڅان وویست .»
دا کتر ورته وویل : «صبر وکړه دهنی وار هم رار سیری .»

دغه د تله

یوه لیونی ، لیمه ته وویل : «زه غواړم چی تاشپون کړم»
لیمه دیری خو شالی څخه په توپونو پیل وکړ چی یې کړی :
«وخالکې چی نن دخوځنی او خنده ورځ ده .»
لیونی پوښتنه وکړه: «ولی څاندي ؟»
لیمه: «ځکه زه داریم چی پوښمان نه شی او که نه ما خود غښتن تعالی
هغه دده دنده هڅونه»

جنت

یوسری دخوبه راهه ایدو او هیلې سیرمنی ته یې وویل : «نن
ښه دی خوب لیدو چی په جنت کی یم ، لږدی سی له دیری خوشالي
څخه ژر دریدلي و .»

ډځی بیورته وویل: «چی دوسره خوشال وی نوهر و سروزه هم در
سره وم.»
سوره یی خوابور کړ: «نه، نه ازما خوشالی همداوه چی ته نه وی
را سره.»

پروانه لری

یوسندر غاری دخپل ملگری په کور کی بیلمه شو، ددولسو
بجو په شاوخوا کی کوربه دسندرو ویلو هیله ورڅخه وکړه سندرو
غاری وویل: «اوس خودیر ناوخت دی ټول گاونډیان ویده دی، په
تکلایف په شی.»
کوربه وویل: «پروانه لری ددوی سپی هم هرڅه غای.»

پانی شمیرم

یوسری دبل چا باغ ته ورووښت اودسپنی ونې ته ورپورته شو. په
دی وخت کی دېن څښتن راغی اودسپنو له غله څخه یی پوښتنه وکړه:
«اوه سپرید، دسپنی په ونه کی څه کوی؟»
غله په ډیره وارخطایی سره وویل: «کا کا جانده، هیڅ نه گوم
یوازی دونی پانی شمیرم.»

په هغه بیه

غوټنو غلود کور څخه سامانونه غلا کړل او بازار ته یی دخر
غلا وله پاره پورل، نورسلگری یی لری ورتنمود ریدل او یوه سامانونه

دو کاند ارته وروړل دو کاند ار پوه شو چې دا دغلا ساما نونه دی نوغل
 یی په چانواو خبر و بوخت کړ او ملگری یی ساما نونه و رغڅه هلا کړل
 کله چې په بیه سره چور نه شول دغله په څنک کي ساما نونه غلا شوی وو
 غل بیرته راغی او ملگری یی پوښتنه ورغڅه وکړه.
 «په غودی خرڅ کړل؟»

غله سور او ویلې و کښ او ویی ویل: «په کومه بیه سوچی اهیستی
 وو په هغه بیه می خرڅ کړل.»

لمر لویدل

دوه تنه ملگری دا انځور کړی بلورنځی ته ور ننوتل یوه انځور یی
 پام محانته واړوه. محمود دخپل ملگری څخه پوښتنه وکړه: «وگوره
 چي پسه دا انځور کسی لمر لویدل انځور شوی دی او که
 لمر ختلی؟» احمد ورته وویل: «دا خوشکاره خبره ده چي په دغه
 انځور کي لمر لویدل انځور شوی دی لکه زه دی تا بلوانځور کړ
 پېژنم چي هر سهار په لسو بجو راو پېښی»

مالیه

یوی ښځی د خپل سړي څخه پوښتنه وکړه: «مستقیمه او غیر مستقیمه
 مالیه څه توپیر سره لری؟»

سړي یی داسی ځواب ورکړ: «مستقیمه مالیه هغه ده چي زما
 څخه پسی وغوازی او زه یی درکړم. غیر مستقیمه مالیه هغه ده لکه زما
 د چپې څخه چي پسی اخلی.»

ناوړی اړیکې

یوې پېچې په خپل ستره باندي عرض وکړ چې د خپلې سکرترۍ سره ناوړه اړیکې لري .
قاضي پوښتنه ورڅخه وکړه : «ته څنګه پوهیږی چې ستره دی د خپلې سکرترۍ سره ناوړه اړیکې لري ؟» پېچې بحواب ورکړ «ځکه چې زه هم پخوا دده سکرتره وم.»

دری طوطیان

یوه سړی دری طوطیان یو په ځنګل ، بل په ست او دریم پخپل سر باندي کینولی و ، په بازار کی یو او بلې خوا ته تلل او د خرڅولو غږونه یې کول . یوه پیردونکی یې د بڼې پوښتنه ورڅخه وکړه ، پلورونکی ورته وویل : «ددغه طوطی بیه چې په ځنګل باندي سی ناست دی (۰۰) افغانی ده ، دبل طوطی بیه چه په ست باندي سی ناست دی (۱۰۰) افغانی ده او د دریم طوطی بیه چې په سر باندي سی کینولی دی (۱۰۰) افغانی ده .»

پیرودونکی پوښتنه وکړه : «دری واړه طوطیان یوډول دی نو بیه یې ولی توپیر لري ؟» .

پلورونکی داسې بحواب ورکړ : «اسومړی طوطی په دری ژبه خبرې کولی شی . دوهم طوطی په پښتو اودری ژبه خبرې کولی شی اودریم طوطی چې په... هم نه پوهیږی په دواړو باندي اسردي ځکه یې بیه جګه ده .»

ساتيری ته په مخم

دېوه محلمی مور ناروغه وه کله چی ډاکټر و کتله ورته ویی ویل : «وروره ، ستا مور روغه رسته ده بیا یی دسره دېرینی له امله خپلکان ورباندی زورور شوی وی ، لو مړای یی دساتیر یو لمباو نوتسه بولخه که روغه نه شوه نو مجبوری چی واده یی کړی .»
 لموان دخپلی مور مخه پوځتنه وکړه : «ادی ! د ډاکټر خبری دی واوریدی ؟ کوم لمای دی خویش دی چی غوورلخی دساتیری له پاره ورشو ؟»

مور یی داسی لمواب ورکړ : «ساتیری خو غصه وخت وی چی پلار دی ژوندی و زه هېچری دساتیری له پاره نه محم نوره دی خپله خوجه د.»

قومی

یوسری دشپی د بندیز په وخت کمی سز تیر و دریش کړ او پوځتنه یی مخی وکړه :

«دوست یی او که دېمن ؟»

سړی لمواب ورکړ : «په دوست او دېمن دی نه پوهیوم زه د...»
 قومی یم .

د دخولی پېښی

یوی پېښی چی لمان یی په بشپړ ډول سینکار کړی و او د ډاکټر په کتنه یی کمی په پرله پسې ډول دخولی مخه دسگریټو تسور

لوگي ایستل ډاکټر ته یی وویل : « زما دغه طوطی و گوره چی
ډیر سخت توخهیی. »

ډاکټر طوطی و کټ او ورته ویی ویل : « ستاسو طوطی هیڅ ډول
ناروغی نه لری ستاسو دخولی پوهی کوی غواړی چی ستا ډول
دخولی څخه د سگریټولوگی راوباسی. »

د غاړ کی بیه

یوه ښکلی جلی دخپلی نیا مړه دزر گردو کان ته ورغله اودسرو
زر غاړ کی د بیه پوښتنه یی وکړه، زر گردو ورته وویل : « ددی غاړ کی
بیه یوه ښکله ده. » جلی سمدستی غاړ کی خپلی نیاته ور په غاړه کړ
او زر گردو ته یی وویل « داده دیوی ښکلی په غاړ کی لیس ښکلی ورڅخه واخلمه »

رېښه ښی خبری

یوه پخوان خېله سور په شا کړی وه اود کعبی په چاپیره یی طواف
کساره . ملگری یی پوښتنه ورڅخه وکړه « دایڅه څوک ده ؟ په ستر
گوڅو تندرسته ښکاریږی په خپلو پښو لی طواف نه کوی ؟ »

پخوان داسی محو ابور کړ : « سور سی ده غواړم چی حق یی په غاړ کی
ملگری ورته وویل : « که رښتیا غواړی چی حق یی په غاړ کی
نوچاته یی په نکاح کړه. »

مخاف ډیر په قارشو ، سوری ښکته کړه او ورته ویی ویل :
« سور جانی ، ته لیر صبر وکړه چی زه ددی احمق خوله ووماته کړم »
سوری خپل زوی تینک کړ او ورته ویی ویل :

« زویه ، هام کوه په رښته ښی خبر و باندي دچا خوله ښه ساتوه. »

چه داسی ده

اته کلن زوی دخپلی مورخڅه پوښتنه وکړه :
 «مور جانې ، پرېښی الوتلی شی؟»
 سور ورتو ویل : «لوسړی د اراته ووايه چی د اډول پوښتنه څنگه
 په فکر کی دروگر مخیده ؟»
 - ځکه پرون شپه چی ته په کور کی نه وی پلارسی خدمتکاری ته
 و ویل : زما ځمکی پرېښی نن شپه زما کت ته راو الوزه
 - چی داسی ده راجه وگوره چی تر اووم اسمان بی هم لوړه درته
 والوزوم .

پورته شه

دیره سوده کیله چی ښځی اوسیره دخبر و نه کولوسیاالی سره پیل
 کړی وه . یوسا ډام مړی خپلی میرمنی ته و لیکل : «دیر ضروری
 کار لرم سهارسی په اوو بجو راوین کړه .»
 کله چی سړی سهار راوین شو ، تر لسو بجو هم تیری شوی وی ،
 هوښل بی چی خپله میرمن بی له دی چی خبری وکړی شه و ډوی
 په دی وخت کی بی په یوه کاغذ با ندی سترگی ونښتی چی وړ با ندی
 لیکل شوی وو : پورته شه اوه بجی دی .

جارو

یوی ښځی جارو خرڅوونکی ته ورناری کړی ! «اوه ! جارو خرڅوو
 نکیه ، جارو گانی د لته راوړه» کله چی جارو خرڅوونکی دروازی

تدراغی، پښی جاروگانی وکتی ویی ویل: «دیری پی جاروگانی دی
زموږ په گاو نده یی خرغی کړه.»

خرغو لکې پوښتنه وکړه: «پښی جاروگانی دی نو ولی یی
ته نه اخلی؟»

پښی بحواب وړکړ: «زه هر وخت جا روگانی د گاو نده یی
غځه غواړم او دهنه جاروهم زړه شوی ده.»

خپله افغانی دی واخله

سور خپل زوی ته (۲) افغانی وړکړی ورته ویی ویل: «یوه افغانی
ستا او بله یوه چاته د خدای په رضا وړکړه.»

هملکه به لاره کی و غورځیده او پیسی و رځخه ورکی شوی چی
پیدا یی نه کړی شوی نوی ویل. «ای خدایه، ته خو پوهیږی چی
پیسی چیرته دی خپله افغانی دی واخله او زما یوه افغانی را کړه»

زه نه خپله کیږم

یوی پښلی د چوښی غځه سنگی د کوه د پاس له خو اغځه یوه هملکه
لوړی پی پښه اوڅو شیبی وروسته کینه پښه داوبو په چینه کسی
کښوده. پښلی خپل سنگی بیرته داوبو غځه تش کړ.
هملکه پوښتنه وړځخه وکړه: «په دی خپه شوی چی مادو اړه
پښی په چینه کی کیښو دی؟»

پښلی داسی بحواب وړکړ: «اوس خودی دوی پښی په اوبو کی ایشی
دی که غلور واړه پښی هم پکی کیږدی زه نه خپه کیږم.»

تو کی کوو

د تېلفون د زنګه غږ پور ته شو، شریفی په ډیره بېړه د تېلفون
گوشکی پورته کړه، په لمدی چی یو پښتانه وکړی خپلی خبری یی داسی
پیل کړی :

«قدر ته! داسی خو غوک نه کوی، داشو شوی می ستاد جدایی له
امله خوب نه دی کړی، ډیره درېسی خپه شوې یم، نن شپه هرو مرو
د شهید زیارت ته راشه، کله چی زما مور، پلار بیده شی زه درحم، اخ
چی شو سره یی زه درته وچ دی.» دېلی خواخه پیغی شوی: «زانی!
زانی! داخه اورم؟ زه رحیم یم ستاسی «نامزد» داسی ده
واوړیدل، قدرت غوک دی؟»

شریفی د ډیری وار خطایی په لړکی داسی ځواب ور کړ: «قدرت
زموږ گاونډی دی کله، کله یو په تېلفون کی تو کی سره کوو.»

زه هم رښتیا درته وایم

یوی سیرمینی د واده په دوهمه شپه خپل مېړته وویل: «اوس
نوسجېوره یم چی رښتیا درته وایم، هغه دا چی زه پیغله نه یم
اکړی دی او ته می دریم مېړه یی.» مېړه یی ځواب
وی پخې لرم، ته می دریمه یی، «درا تلو نکي
ی د څلورسی پخې سره واده دی.»

ستابر کت دی

په یوه ستر چارکی یوازی یوډاکتر و، یوه ورځ دده مو رښه
شوه. دسړی پخولو غځه وروسته ډاکتر سړیستون کیند و نکي
ته وویل: «کاکا، ستا غځه ډیره ښه ده سړیستون دی کیند لی
و، اوس نو وایه چی خوافغانی درکړم.»
سړیستون کیند و نکي ورته وویل: «ډاکتر صاحب، ما هوډ
کړی دی چی ستا سود کورنی دسړیستونو نوکیند لوپیسی نه اخلم.
ځکه دا ټول ستا برکت دی چی زه هره ورځ څلور، پنځه سړیستو
نونه کینم او ډیری پیسی اخلم.»

دواړه رښتیا وایو

دکور به لور سیلمنو ته وویل: «زه لاشل کلنه هم خو تر سل
کلنوسی زیات شیان زده دی او په هر څه پوهیږم» خوشیوی
وروسته گوربه راغی د سترې مشې غځه وروسته یی سیلمنو ته وویل:
«زما لور دی خدای لری لاتر او سه پنځه ویش کلنه ده
ما سترې یی اخیستی ده، ډیره تکړه لیکونکې ده او دکور کارونه یی
په بشپړ ډول زده دی» یوه پوښتنه وکړه: «لور دی ځان هل کلن
گنې اوته وایسی چی پنځه ویش کلنه ده، سوږ د کوم یوه خبره
وښو؟»

کوربه سمدستی ځواب ورکړ: «ښه دواړه رښتیا وایو، ځکه
چی زما لور له پنځه کلنې غځه وروسته حساب زده کړی دی.»

دسپي کاسه

يوه لاروی هلمک ته وويل: «ډير تېری يم لري اوبه را وړه»
 هلمک په مښه کورته لار او په خاورينه کاسه کې يې شپو مې ورتنه
 راوړې، لاروی کاسه تشه کړه او هلمک ته يې وويل: «ډير خوندي يې
 و کړ، که نه خپه کېږي لري نورې هم را وړه.»

هلمک ورتنه وويل: «واي به خپه کېږم په کتو په کی سوو ک غور-
 محېدلی دی، بې له دی يې هم سونږ نه غږېو.»

لاروی په قار شو، کاسه يې په محکمه وويشته او ماته شوه.
 هلمک خپل پلار ته نارې کړې: «بابا! راشه چي دغي سپي زمونږ
 دسپي کاسه ماته کړه.»

عکس

يوه ښځه عکاسخانه ته ورغله چې عکس وباسي، کله چې عکاس
 کاسره ورتنه برابره کړه، ښځې کاسري ته سخت ورواړه او ورتنه
 وېي ويل چې په دی ډول عکس اخلي. عکاس پوښتنه ورڅخه وکړه:
 «دالوسې محل دی چې زه دا ډول عکس باسم، پوه نه شوم چې
 ولی دا ډول عکس اخلي؟»

ښځې ورتنه وويل: «سپره يې مجبورې کړې يم چې د عکس خپلې
 خواچې ته ورو لېږم.»

ګرانښت

يوه ښوونکي يوزده کوونکي چي سبق يي زده نه و، ووهلواو
دنوي درس له ورکولوڅخه وروسته يي ورته و ويل: «زه ستاسره
کومه ځانګړي د پښتني نه لرم د ډير ګرانښت او صميميت له مخي
دي کله کله وهم.»

زده کوونکي ورته وويل: «معلم صاحب، خداي دي ماته ددي
وس را کړي چي زه هم خپل ګرانښت او صميميت درو ګرځوم.»

د سينما پيسی

يوه ملګري دا احمد څخه پوښتنه وکړه:
«ته ولي دخپلي خدمتګاري څخه دومره خوشال يي» احمد ځواب
ورکړ: «ځکه داددي پر ګټه دي کله سي چي ورپه کور ګي نه وي پلارسي ماته
پيسی را کوي چي سينما ته لاړ شم.»

ته داسي فکر کوي

يوسړي ډاکټر ته ورغی او دخپلي ناروغي خبره يي ورته وکړه
ډاکټر ورته وويل:

«روغ رښت يي، ته داسي فکر کوي.»

سړي خپله خبره بيا غبر ګه کړه او ورته ويي ويل:

«زه دسا تيري له هاره نه يم راغلي په رښتيا ناروغ يم، ډاکټر په
خپله خبره باندي تينګار وکړ. کله چي سړي ورڅخه روان شو،

ډاکټر ور پسي غږ وکړ: «وروره زما فیس دی رانه کړ!»
سړی ځواب ورکړ: «ډاکټر صاحب، فیس مې درکړ، ته
داسې فکر کوی.»

په خپره و هل

دکورنۍ شخړې په لږکۍ سپړه خپله پخپله په خپره ووهله او
هغه دخپل پلار کورته سروره لاړه. کله یې چې دا خبره خپل
پلار ته وکړه، پلار یې هم دوی درنښدی خپری ووهله او ورته
ویي ويل: «ورشه خپل سپړه ته دی ووايه چې که تا زمالور یوه
خپره ووهله نو ما هم ستا سرمن دوی غچې ووهله.»

دوسره پوهیږم

پوونکي دخپل زده کوونکي څخه پوښتنه وکړه:
«احمد جان! څو کلن یی؟»
احمد داسې ځواب ورکړ: «معلم صاحب! یوازې دویمه
پوهیږم چې کله زه وزیریدم سورسې (۳۱) کلنه وه او، اوس (۲۰)
کلنه ده.»

شکرچی نه یم

ډاکټر د یوه سړي څخه پوښتنه وکړه: «ستا سو غیږه ډیره اشنا
راته ښکاری زما د پخوانیو ناروغانو څخه به نه وی؟»

سړی لخواه ور کړې: «شکر چی نه یم او کنه اوس به می
هلوکی هم خاوری شوی وای.»

منډی

یوه هملک خپلی سورت وویل: «سور جانی! هره ورځ می پلار
راته وایی چه گټور کارونه کوه مخکې می نن په گاډی پسی منډی
و کړی او تر خپله کوره بی پیسو راو رسیدم.»
سورپی لخواه ور کړې: «تر اوسه هم لا کم عقل بی او کنه په
سوټر پسی به دی منډی کړی وای چی په دی ټول به دی هم گټه
کړی وای او هم به ز کورته را رسیدلی وای.»

ته بی ولی نه وژلی؟

یوه هملک دخپلی سیلې سره ستورانته لاړ او هلته بی ددوی په وخت
کی داسې تریخ سرج وخور چی دسترگوڅخه بی اوښکی روانی شوی
جلی دهملک څخه پوښته وکړه: «ولی ژاری څه دربالدی وشول؟»
هملک داسې لخواه ور کړې: «خپل تره سی په یاد شوچی ز سونډ
دښمنانووویشته اوسې شو.» په دی وخت کی جلی هم سرج وخور
اوله سترگوڅخه بی اوښکی روانی شوی.

هملک پوښتنه ورڅخه وکړه: «زه خو په خپل تره پسی ژاړم ته ولی ژاړی؟»
جلی ورته وویل: «زه مخکې ژاړم چی د تره په محای بی ته ولی نه وژلی؟»

داسی سی و خوره

یوه سړی هلك ته پیسی وركړی چی ددوكان څخه بادرننگه ورته راوړی ، هلك بو بادرننگه په لار کی وخوړ او بل یی سړی ته وركړ ، سړی پوښتنه وركړه و كړه :

«په دومره پیسو یی بو بادرننگه در كړ ؟»

هلك سرو شور اوه ویی ویل : «دوه بادرننگه یی را كړل خو یو سی په لار کی وخوړ .» سړی په قارورته وویل : «څنگه دی وخوړ ؟»
هلك سمدستی دسړی له لاس څخه بادرننگه واخیست په خوړلو یی پیل وكړ . كله یی چی خلاص كړ وركړ ته ویسی ویل : «كا كا جانانه ! داسی سی وخوړ .»

زه مجبور یم

دوو مشهور وغوره كوونكو په خپلو کی خبری سره كولی یوه وویل : «تیره شپه سی دتوخی له اسماء شپږمنه مالګه وڅټله .»
بل ورته وویل : «زموږ اوش تیره شپه و نی ته ختلی دی ډیری زاری سوورته و كړی خو تر اوسه هم سروردی نه رابښته كیږی .»
اومړی غوره كوونكی وویل : «زما پلار په مزار کی كډو كړلی دی تراوسه یی لا (۱۰) ورځی نه دی تیری شوی چی تا نگونه (خیلی) یی لشكر گاه اوپل چرخي ته رسیدلی دی او هر كډو یی در لسو خروارو زیات دی .» دوهم په قارورته وویل :
«لكه چی په مادی دلیونی گوسان كړی دی چی دوسره سترد رواغ را باندي منی .»

لوسړی ورته وویل : که چیرې خپل اوبښ له ونې څخه را
پکته نه کړې نو زه مجبور یم چې د کدو تانگونه تر جلال آباد او
نیمروز پورې ورسوم . »

زه خورڅه کوم ؟

یوی امیند واری مورخپل کوچنی زوی ته وویل :
« محمود جان ، که په دی ورځو کې یووړو کې ورور او یا خور
درته وزیږوم خوشال یری ؟ »
محمود جان په ژرغونې او از وویل :
« نه ، نه زه ورور او خورڅه کوم ماته بایسکل و زیږوه ،
بایسکل . »

شل افغانی کمی دی

کله چې یوه پنځه حمام ته تلل خپل کوچنی زوی ته یې شل
افغانی ورکړي ورته و یې ویل : « هام کوه چې پلا ردی له
خدمتگاری مړه شه کوئی . »
زوی یې ورته وویل : « شل افغانی کمی دی لکه پرون شپه چې ته
په کور کې نه وی پلار یې ماته پنځوس افغانی را کړي اوراته وی
ویل ، سور ته دی ونه وای چې ما د خدمتگاری مړه شه و گړل . »

زه هم

یوی پنځی دشخړی په لږ کې خپل میره ته وویل : « ستا دغه بدی
په وړاندې زه نن ورځ کور ، نه جاړو کوم ، سبا ته کالی نه درته

سینځم، بل سبا ته چای اوډوډی درته نه پخوم اوڅاورمه ورځ دخپل
پلار کور ته مخم.»

میره یی په سره سینه ورته وویل: «زه هم ستا ددی ډول کړو،
دروسته وړاندی. پنځمه ورځ محکمې ته ورځم اوتا خلا صوم.»

پا تی مریا

کله چی داحمد مورد مریا بو تل ولید چی غه ناغه نیم خالی شوی
دی سمه ستی بی داحمد په دښخ باندی شپږی ورځنی کړی. دوی
کړی وروسته احمد دخپلی مورښخی ته ودریده او ورته ویی ویل:
«سور جانی دوی شپږی سی دښخ په یوه لوری ووهه او دوی په بل
لوری.»

موربی پوښتنه وکړه: «ولی دی ووهم دخله پاره؟» زوی
ورته وویل: «غواړم چی پاتی مریا هم وخورم.»

د زړه ځای

دطاسب یوه محصل خپل استاذ ته چی صفری وړ کړی و، وویل:
«ما سو گند کړی دی چی په داچا قودی زړه را باسم.» استاذ کت،
کت وخنډل او ورته ویی ویل:
«که چیری تا ته د زړه ځای معلوم وای نو ما به صفرولی درکاوه.»

لا پی

دوه تنه لایي وهوونکی سره ښاخ شول، دخبرو اترو په لړکی یوه
وویل: «موږ دومره ستره کوټه درلوده چی په غولی کی یی

دسوټر دځفاستی لوبې کیدې او په سرباندي یې الوتکې کیناستې. «
دوم وویل: «سونډو سره اوږد زینه اوناوه لروچې کله د ځمکې په ویاړلو
کې او په وچې شې په زینه باندي امان ته ورځیږ و د ناوې یو سر
دووالی په سوري کې کیږ دواوېل سړی په ځمکه کې، په دې ډول
خپلې ځمکې پنه کوو. »

که پنځه وی

یوه ډوو نکی په ټولګې کې دزده کوو نکو څخه یو پټینه وکړه :
« که چيري څوک په (۱۳۳۴) کال زیر بدلې وی نو اوس به په
(۱۳۶۹) کې څوکان وی ؟ »

پوټو کې زده کوو نکی پور ته شواو داسې ځواب یې ورکړ:
« که سړی وی اوس به (۳۰) کلن وی او که پنځه وی اوس به (۱۸)
کلنه وی. »

د غورو سیالۍ

دروتنو لاسټودر او غجنو دخلکو په وړاندي پریکړه وکړه چې
هر یو به یوه غوره کړی او دوه نور به یې هرو مرو مني .

نو ځکه یوه وویل: «سونډو ښکړیټی «شلغم» کرلې وی یوه ښکړیټه
دوسره غټه شوه چې دایستلو په وخت کې پنځو زرو تنو په یوه او
ونې کې د ځمکې څخه راوباسله « دوو نور و در وا هجنو دده غوره
وینله .

بل وويل : «ماچه خپله هندواني كړلې وې يوه سياست وروسته
 يې يوه هند وانه دوسره غټه شوه چې دحمكې يو څنگ ته يې رود-
 بند كړ او بل څنگ ته يې عمومي سړك بند كړ زموږ ټول قوم
 چې په (۱۳۱۷) كال كې نهه زره نارينه حساب شوي وو او، اوس
 يې شمير لكونو نارينه ووته رسيري ددو سياست «اشر» په لړكې
 يې رود او سړك ور څخه خلاص كړل اونما يې هندوانه لاتراوسه
 هم په پټې كې پرته ده .»

دواړو درواغجنو ورته وويل چې مونږ ستاغوره دسر په سترگو منو.
 دريم وويل : «مايو غوايي در لود هره ورځ سي د ايتما نه له
 غره څخه لرگي ورباندې راښكته كول او بازار ته يې وېل ديرو
 درندو بارونو له امله يې په ملا كې خو پرهارونه پيدا شول ، هره
 وزخ به سي اېي ، لږي خاوري ورباندې اچولې ترڅو دغوايي په
 هاباندې څه ناڅه غلور لويشتي خاوري كوټ شوې ، سمدستي يې
 دغه خاوري يوي كړې او غنم يې پكې و كړل هر چيري به چې
 وريځ وه غوايي يې بيوه او غنم يې په باران باندې پټول (اوبه
 كول) ، ترڅو غنم پاڅه شول . كله داچې د لو او غوبل څخه
 وروسته درې خرواره غنم پكې وشول او يو، يو خرواره يې پټا سو
 پلرونو ته پور وركړل . دادې اوس راغلي يم چې زما پور راكړي»
 دوه درواغجن غلې شول خو خلكو ورباندې غوږ كړ چې دپريكې
 سره سم دده غوره دمنلو وړ ده . تاسو هرو مرو دوه خرواره غنم
 وركړي .

په دې ټول يې هم دوه خرواره غنم و گټل او هم دهورو په
 سيالي كې لوسې شو .

لټ زده کوونکی

دوه لټ زده کوونکی یوه پلورنځی ته ورننو تل او سترگی یی په یوه لوحه باندی ولگیدی چی ورباندی لیکل شوی وو: «پلورل شوی شیان بیرته ، نه اخيستل کیږی»

یوه زده کوونکی وویل: «کاشکی زسویږ شوونکی هم د دی پلورونکی په شان هوښیار وای او دټولگیو پر تیځتو باندي یی لیکلی وای چی دلوسټل شو یو درسونو پوښتنی بیان نه کیږی»

خیرات غوښتل

یوه سلنگک یوه کورته دخیرات غو پتلولوږ و کړ، دکور سیرسڼ راغله او پوښتنه یی لحنی وکړه:

«څوک یی او څه غواړی؟»

سلنگک لمخواب وکړ: «سلنگک هم، خیرات غواړم.» دڅه شی خیرات؟
نهرشی چی لری لکه هیسې، زاړه شیان، غله، ډوډی او داسی نور.
- مونږ هېڅ شی نه لرو.

ددی خبری په اوریدو سره سلنگک کت. کت وځنډل. پریځی پوښتنه ور څخه وکړه: «ولی دی دوسره دزړه له کوسې وځنډل؟»
سلنگک لمخواب وکړ: «لمخک سی وځنډل چی تاته په دا دویره ستره زړی کی بل څوک نه پیدا کیده چی دهغه گدایي گر سره دی واده کړی دی؟»

هوایی ډگر ته

ښوونکی په ټولګی کی و ، چی احمد او محمود دواړو دروازه
وټکوله او ټولګی ته یی د ننوتو اجازه وغوښته .
ښوونکی لومړی د احمد څخه پوښتنه وکړه :
«ولی دوسره ناوخته راغلی ؟»
احمد لخواه ورکړ : «معلم صاحب ، خوبه یی لیده چی په الوتکه
کی هندوستان ته مخم ، لمکه را باندی ناوخت شو»
ښوونکی محمود ته یې ووايه ویل :
«ښه ، احمد خو خوب لیده چی هندوستان ته مخی ، ته ولی ناوخت راغلی ؟»
محمود ورته وویل : «معلم صاحب ، زه هم هوایی ډگر ته
تللی وم چی د احمد سره ښخه ښه وکړم»

که ډاکټران نه وای

ډاکټر د یوه (بستري) نا روغ څخه پوښتنه وکړه :
«که چیرې ډاکټران نه وای ، ناروغانو به څه حلې درلوداو
دنړی د خلکو حالت به ښکته وای ؟»
ناروغ لخواه ورکړ : «که چیرې ډاکټران نه وای دادوسره
زیات خلک به نه مړه کیدای او ، اوس به دنړی د خلکو شمیر دوه
برابره وای.»

سپړی تختوم

دو وليونيانو خبرې سره کولې ، يوه د بل څخه پوښتنه وکړه :
 «ته پوهېږي چې سپړی څو غاڅونه لري ؟»
 - هو ! پوهېږم .

- نو ووايه چې څو غاڅونه لري ؟
 لږ مېرو کړه ، لومړی سپړی تختوم چې وځاندي بيا يې غاڅونه شمېرم .

هغه تللی دی

يو سپړی رستو رانت ته لار ، د سينوله يخی يې ډوډی خوږه کړه ،
 کله چې پيشخدمت ډوډی راوړه دوسره يې خوننده وه چې د يوه
 څښو د څخه يې زياته ونه شوای خورې ، بيا يې د سينوله يخی بل ډول
 ډوډی راوغوښته هغه هم يې خوننده وه ، دريم ځل يې بيا راوغوښته او هغه
 هم دخوړلو وړ نه وه . ده پيشخدمت راوغوښت او ورته وېي ويل : «ورشه
 ا شپز دی او له چې زما په مخ کې داتوله ډوډی په خپله وخورې»
 پيشخدمت ورته وويل : «هغه تللی دی چې په بل رستوران کې
 ډوډی وخورې .»

غیر عادی

پلټونکي ټولگي ته ورننوت او د ډوونکي څخه يې پوښتنه وکړه : «معلم
 صاحب ، په دې ټولگي کې غیر عادی زده کوونکي شته ؟»
 ښوونکي بحواب ورکړ : «هو ! په دې ټولگي کې دوه تنه ښه اخلاق
 لري .»

یوازی فیس مه خوره

بوناروغ ډاکټرته ورغی کله بی چی نسخه و اخیسته بی له
دی چی فیس و رکسری روان شو، لادر وازی ته نه ورسیدلی، چی
بیرته را وگرځید او دډاکټر څخه بی پوښتنه وکړه: «زه څه شی و خورم اوڅه شی ونه خورم؟»
ډاکټر ورته وویل: «یوازی زما فیس مه خوره نور هر شی خوره.»

پوهیرم

ښوونکی د یوه زده کوونکی څخه پوښتنه وکړه: «د اراته ووايه چه دهندي او افريقايي پيلانوتر منځ څه توپیر دی؟»
زده کوونکی داسی جواب ورکړ: «هو! پوهیرم چی د دواړو
تر منځ څه ناڅه د پنځورزو کیلومتر وواتن توپیر دی.»

کومه چرگه

یوه ورځ دادم خان کور ته ډیری سیملنی را علی وی ددی
له هاره چی دده میرمن دخپل زوی له غال غال څخه ځان خلاص
کړی ورته ویی ویل: هله زویه لارښه، وگوره چی چرگی هگی کړی
ده او کنه»

زوی بی سمدستی پوښتنه وکړه: «کومه چرگه وگورم، هغه
چرگه وگورم چی بهلارسی دگاو نډی کلی څخه را پته کړی ده او که
هغه چرگه وگورم چی تاغلا کړی ده؟»

لوسپی پی باسی

یو گید ربه تیزه منله راغی، دلمنگل حیوا ناتو پوشتنه ور څخه وکړه: «ولی دوبره وار خطایی، څه در پیمبه ده؟»
 گیدر وویل: «هیات راغلی دی هر څوک چی دزی خوتی لری یوه ور څخه باسی.»
 حیوانا توور ته وویل: «نوولی دوبره وار خطا پی ته خودوی خوتی لری؟»

گیدر محواب ورکړ: «زه هم په دی خبره یو هیږم خودا، داسی هیات دی چی لوسپی پی باسی او بیایی شمیری»

لس لمری در کپی دی

ښوونکی خپلوزده کوونکو ته وویل: «نن شپه داسی ونی رسم کپی چی نوی هوتی پی کپی وی او د پسر لی لوسپی ورځ وښی.»
 ساته تولوز ده کوونکو خپل رسمونه راوړل، خوشیندی سپینه پانه راوړی وه. ښوونکی پوشتنه ورڅخه وکړه: «ما خود ونی رسم غوښتی و، نو تاد کاغذ سپینه پانه ولی راوړی ده؟»
 شیندی محواب ورکړ: «سعلم صاحب، بیگاه سی ونی رسم کپی وی خود شپی تولی ونی تر واورو لاندی شوی دی»
 ښوونکی تولوزده کوونکو ته نومبری ورکپی او شیندی ته پی صفر ورکړ. شیندی پوشتنه وکړه: «سعلم صاحب، ولی دی ماته صفر را کړ؟»
 ښوونکی ورته وویل: «مالس نوسری در کپی دی خو «یو» پی واورو لاندی کپی دی»

خبره دی په ډیره کی نښتی ده

یو سړی دخپل زوی سره دخپل دوست په کور کی میلمه و،
ددودی خور لویه وخت کی دسړی په ډیره کی خودانی ور یچی
ونښتی، زوی یی په ډیر نزاکت سره خپل پلارته وو یل: «پلار
جان، بلبلان یی ته راغلی دی او په کلا نو کی یی بشپار جوړ
کړی دی.»

سړی یوه هو په ډیره یی لاس تیر کړ او ویی ویل:
«پرېوده چه بیده شی دشوی به یوښکلی بلبل ورغځه ونیسو.»
دکور به دا خبره ډیره خوښه شوه، لځکه یی خپل زوی تشناب
ته وغوښت او ورته ویی ویل:

«یوه شوی چی ددی سړی زوی خوسره هوښیاره خبره وکړه؟
ته هم باید داسی هوښیاره خبری زده کړی.»

بله ورځ دوی دواړه دخپل دو ست په کور کی میلمانه
شول او ددودی په وخت کی دسړی په ډیره کی ور یچی ونښتی.
زوی یی په چیغو، چیغو ورته وویل:

«پلار جان، پلار جان، اکومه خبره دی چی په تشناب کی راته
کړی وه هغه دی په ډیره کی نښتی ده»

هغه به ډاکترو ی

په (۱۳۶۹) کال کی یوه سړی دخوست غځه خپل زوی ته چی
ددطب په پوهنځی کی ددوهم کال محصل و لیکه لیږه، ده دپاکت

په سر باندی ولیکل : « په کابل پوهنتون کی دی زما گران زوی
ډاکتر انجیر گل ته ورسیږی . »

بل زوی یی ورته وویل : « پلار جان ، انجیر گل تر اوسه محصل
دی ډاکتر پرنجای محصل ولیکه . »

پلار محبوب ورکړ : « زه هم په دی خبره پوهیږم خو ترڅو چی
زمونږ لیک وررسیږی هغه ډاکتر شوی وی . »

د یرش کلنه یم

یوسوداگر دیوی شکلی جامی سره کوزده وکړه او ددی د زېږیدلی
دشلمی کالیزی په ویارپی یواسیل د سوغات په توگه ورکړ ، ورته ویی
ویل : « تاسوته دشلمی کالیزی دنیکمرغی ورځی مهارگی وایم ،
دادی ستادغم سره سم د (۲۰) دانوسر غلر واسیل د رته وړاندی کوم . »
جامی ورو ، ورته وویل : « ډیره بشنه غواړم ساتاته خپل عمر کم
ویلی و ، نن زما دیرشمه کالیزه ده . »

پلار سجبور کړم

پلار خپل زوی د غلاله پار د کاو ندی باغ ته بوت . د باغ
خښتن راغی او هلمک یی ونیوه ، خودر ندی څپړی یی په سخ باندی
ورکړی ورته ویی ویل :

« پلاردی خو سره په سپی دی اوته داسی نا وړه کارونه کوی
که پلاردی په دی همل باندی خبر شی زړه به یی چا ود ، شی . »
هلمکه ورته وویل : « کا کا جان ! باور وکړه چی ما هیڅکله

دغلا هوډنه درلود خو پلار یې مجبور کړم ، هغه دی پلار می هم
په دایله ونه کی دی . »

دغلاستی لوبه

پلار جانم نن زه دغلاستی په لوبه کی او وم لمبر شوم .
پلار پوښتنه وکړه : «په دالوبه کی څو تنو گډون کړی و ؟ »
- پدی لوبه کی او و تنو گډون کړی وو .
- چی داسی ده که دغلاستی دی هم نه وای اووم لمبر کیدی .

زه ونه ژاړم ؟

یو ماسور په دفتر کی ناست و دسترگو څخه یی غټی غټی اوښکی
روائی وی اوژل یی ، بل ماسور هم دده په څنګ کی کیناست
او په ژړایی پیل وکړ ، څو شیبی وروسته لوسری ماسور دبل څخه
پوښتنه وکړه : « اوه ، ورور ه زه خو چی ژاړم چرکه می مړه شوی
ده ، نو تاته څه درپیشه ده ؟ »

دوهم ماسور ورته وویل : «زه ځکه ژاړم چی دیوه کلن زوی
می غاښونه شوی دی . »

لوسری ماسور کټ ، کټ وهنډل و یی ویل : « دا خو دژړا
څېره نه ده » دوهم ماسور ورته و ویل : « څو مړه بی انصافه
سړی یی ، ستا چی دهکیو چرکه مړه ده ورپسی ژاړی او زما زوی
چی په دی قیمتی کی غاښونه ایستلی دی او ډوډی ورباندی خوری
زه ونه ژاړم ؟ »

گتوره نسخه

ډاکټر صاحب ، ستاسو د گتوړي نسخې په هکله ډیره زیانده پښه
کوم ، زه یې ډیرې زیاتې شتمنې څښتن کړم .
ډاکټر پوښتنه ورڅخه وکړه : په دې پوه شوم چې ستا تندرستی
زما د نسخې برکت دی نو د شتمنې څښتن څنګه شوی ؟
سړی جواب ورکړ : « د نسخه د دې چې زه ستا د نسخې په درمل
پیل وکړم ، کاکاسی پوه کولی وځوړه ، سمدستی سرشواو توله شتمنې
یې ماته را پاتې شوه . »

نیکمرغي

پاخون دخپلې مور څخه پوښتنه وکړه :
« زموږ د گاونډیانو کوچنیان وايي که چیرې په کور کې د اوږو
څخه ډک لوښی مات شي کور ته نیکمرغي ورځي ، دا خبره رښتیا ده ؟ »
سپاهم دا خبره اوریدلې ده ، بیا یې رښتیا وی ؟
چې داسې ده نو زیرې دریا نډې کوم چې زما څخه داوږو چکه سات
شواو په دې ډول می نیکمرغي ته دخپل کور دروازه پرانېسته

زرراوڅه

وايي چې د (. . .) لمانځنې وپوښتو نکو بيا غلو « ښکيلاک اوباور »
د ژوبند د لوانو د ځانګړي اسرتړسختو او د غرض څخه ډک وپوښتنولاندې
ولپوه :

«چې ستادېې پرواېې له مخې يو ليوه سر شوى دى ، ددغه ليوه ليدو ته به هره ورځ گڼې څه ناڅه . . . تماشاچيان را تلل دهر يوه د تكت بيه . . . افغانى او ټولې . . . افغانى په يوه كال كې . . . افغانى په . . . كلونو كې . . . افغانى كيږي ، په دې ډول تادولت ته . . . افغانى زيان رسولى دى او په اختلاس محكوم يې . . . »

آمرکه هرڅوسره معقول او علمي دليلونه وړته وړاندې کړل چې: «د ژوبن د متخصصينو د تجربو له مخې د ژوبن د ليوانو عمر . . . کاله دى او دى ليوه تر ټاکلې وخت . . . کاله زيات ژوند کړې دى او لکه چې د ژوبن دوا کتر په راپور کې ليکل شوى دى د ليوه ناروغى په بې پروايي پورې اړه نه درلوده او همد ډول د ليوه د ناروغى په هکله په خپل وخت د ژوبن دوا کتر ته خبر ورکړ شوى دى او داسې نور زيات معقول دليلونه . . . »

خودده دليلونه ونه اوريدل شول لکه چې د ليوه څرمن واغوستله په دال بازي بې پيل وکړ خو په دې ډول دولت ته دور او پټېسي زبان پيسې وگټې . د دال بازي په لړ کې بې يوه ورځ پټېه وپوښېده او د زهرې پنجرې ته ورغوړخېد چې د غورځيدو له امله پيسې نيمابې بدن څرگند شو د ډيرى ويري يې په چينغو پيل وکړ ، زسرى ورته رانږدې شو ويى ويل :

«چينغې مه وه زه هم د زيريو د ځانگې آسريم د پلټونکو له ډاره سى د زسرى څرمن واغوستى ده . »

په دې وخت کې پټکيلاک چې د سکارى گيدې څرمن يې واغوستى وه د ځنگ له پنجرې څخه ورباندې غږ کړ : «گيوسى کړې اوس

نو ووايه چې غورا کوي؟ ژر راوځه لوستی زما دلته رور سرتس
توانکی او په بوټر کې بيلار دک کړه او بيا نو زموږ پوښتنو ته
محان ټينگه کړه او يا ...»

سرزوری وه

د يوه محوان مور او بوټی وه . په داسې حال کې چې خپل
گاوندیان يې سرستی ته رابلل د سيندېرې خواته يې منډې وهلې ،
خلکو پوښتنه ور څخه وکړه :
«څه پيښه شوی ده ؟»

محوان ورته وويل : (هله ابرسته وکړې چې مورس او بوټی ده .)

- چې او بوټی ده ته پورته خواولې منډې وهي ؟

- محکه چې زما مور ډيره سرزوری وه ، خسا سخابه په او بو کې

پورته تللی وی .

د بل چا کورتي

د حساب پوونکی د گل کریم څخه پوښتنه وکړه :

«که ستا ده کورتي په يوه جيب کې (۱۳۰) افغانی او په بلې

جيب کې (۶۰) افغانی وی ټولی څو کيږي ؟»

زده کوونکی محواب ورکړ : (معلوم صا حب ، دا ځوانو څر گنده

څېره ده چې ما د بل چا کورتي اڅومستی ده »

مه کوه

د يوه وروسته پاتې هيواد کيهان نورد ، د پرمخ تللی هيواد
د کيهان نوردانو سره هوا ته تللی و ، کله چې راپکته شو هغه
خبريال چې هوا ته د پورته کيدو په وخت کې يې سرکه ورسره
کړې وه بيا يې په ډيره چالاکي سره دده د نيمگړتيا د سوندولو له
پساره او ډډه سرکه ورسره وکړه خو کوم شي يې پيدا نه کړ ، د
سرکې په پای کې يې دده بې لاس ته پام شو ، پوښتنه يې ورڅخه وکړه
«کله چې هواته پورته کيدی دواړه لاسونه دی روغ رست
وخواوس دی دې لاس پوستکي شين شوی دی ، دا ولی ؟ »
څرنگه چې کيهان نورد په هوا کې سترې شوی و او د خبريال
پوښتنو لاسته راوړل کې نو ځکه يې پرته له هام څخه ورته وويل :
«ځکه چې ما به هريوه سويچ ته لاس وړاوه د کړنور و کيهان نوردانو
په لاس باندې و هلم راته ويل يې چې مه کوه . (۱۳۶۰)

ځناور خو نه يم

يو سړی چې په شرابوړوډی وډاکتر ته ورغی ویی ویل :
«ډاکتر صاحب ، د شراپو ډېر پېښود ولاړ راته وښايه»
ډاکتر ورته وويل : «ډيره ښه لار داده چې نور شراب ونه څښی .»
- دا ځو امکان نه لری .
- چې داسی ده نو دهر کیلاس شراپو سره یوه مڼه وخوره .
- ډاکتر صاحب ، څه ځناور خواره يم چې هره ورځ پنځوس
مینی وخورم .

خه و کرم

یوه سړی هندوانه دپوټکي او زړو سره خوړله ، بل سړی ورته وویل : « وروره ، هندوانه څوکه دزړو او پوټکي سره نه خوري ، هسی نه چی گیله دی و خوړیږی . »

سړی ورته وویل : « خه و کرمود کاند ا ر دزړو او پوټکي سره را باندي خرڅه کړی ده . »

دسمال

په پاگلټون کی لیونی خپل لاس په دسمال تړلی و ، دا کتر پوښتنه ورڅخه وکړه : « لاس دی تپی شوی دی ؟ »

- زما لاس جوړ دی خود احمد لاس خوړیږی .

- نو تا ولی لاس تړلی دی ؟

- مخکه احمد دسمال نه لری .

زده چاوسنم ؟

د تاریخ پوونکی په ټولگی کی د جنگ او جگری ، د بدی او د روغی جوړی دکټی په هکله اوږدی خبری وکړی او ډیر زیات مثالونه یی یاد کړل د خبرو په پای کی بی زده کوونکو ته وویل : « هغه څوکه چی په خپل هیواد کی دسولی طرقدار دی خپل لاسونه دی پورته کړی . »

پرت له یوه څخه نورو ټولو زده کوونکو لاسونه پورته کړل ،

ښوونکي دهغه زده کوونکي څخه چې لاس يې نه و پورته کړي
پوښتنه وکړه:

«تاسود جنګ اووينو به د لوطرنداري؟»

زده کوونکي ورته وويل: «معلم صاحب! زما پلار د قوسي کندنک
قوماندان دی، هغه هره شپه وايي چې دغه جنګ مونږ ته ډيره
ګټه راوړي او ته وايي چې جنګ زموږ په ضرر دی، زه حيران یم
چې ستاوسم او که دخپل پلار؟»

داد کوم؟

يوسړی په منډه پاگلتون ته راغی او رئيس ته يې وويل: «رئيس
صاحب! ستا سودا پاگلتون څخه پولیوني تشبیدلی دی، راځه چې زه
بې دروښتم» ريس د لیونیانو حاضرې واخيسته او سړی ته يې وويل:

: «زموږ لیونیان مو پوره دی.»

سړی وويل: «په دی چار کې بل پاگلتون شته؟»

رئيس وويل: «نه، نه شته.»

سړی سړوښور او وېس وويل: «چې داسې ده نو د لیونی
د کوم پاگلتون څخه تشبیدلی دی چې د... سره واده کوي؟»

پوه شوم

اوښ، غوايي او پسه سره ملګری وو، دوی به همیشه یوځای
سره ګرځیدل. یوه ورځ دخړه کور ته ورغلل ورته ویی ويلي:
زموږ په منځ کې ډېره پووا لې، سوه پخلتوب بشپړې دموګراسي، د یوه

هل حقو قوته ددر ناوی او دتو لود حقو قواو گتو غځه دسلان په بنسټ دملګر تیا
 اړیکې ټینګې دی ځکه راغلوچی ته هم زسونږ سره ملګری شی. خړه
 دوی په ډیردر ناوی سره خپلې ډیرې ته ډلر ګه کړل او په منډه
 یې دښتو ټنګیو وښو ګیلې ددوی مخ ته کیښوده ، در و سره ملګرو
 دښتو وښو ګیلې ته په مینه ناکه نظر وکتل ، پوه شول چی په دې وښو
 باندې ددرو، واړو خیتې نه مړیوی، اوښ د وښو ګیلې پورته کړه د وښو
 په ځانګو کې یې کیښوده او په خوړلو یې پیل وکړ، غوايي اوپسه
 ورته وویل : «ګرانه اوښه ! خپله برخه دی وخوره اوزسونږ حق
 رابښکته کړه .»

اوښ په مسخره ډوله نظر ورته وکتل اوویي ویل : «حق ؟ دڅه
 شی حق ؟ زورور همیشه حق لری چی هرڅه غواړی ویی کړی، زه
 هم زورویم ځکه سی ګیلې پورته کړه .»
 خړه دمسکې په حال کې وویل : «پوه شوم چی ستاسو ملګر تیا د
 کتې وټی تر ټکه پوری ده .»

په رښتیا لیونتی یی

دوولېونیا نودها ګلتون رئیس ته وویل :
 «مو نهر وځ ر ست یو پریوده چی خپلو کو رو اوتو ته لاړشو .»
 رئیس ورته وویل : «که په رښتیا روځ وه نولاړشی وګوری
 چی زه همداشپه په کورکی یم او کنه .» یوه لیونی په منډه پیل
 وکړ او بل ورپسې غږ کړ : «په رښتیا چی لیونی یی تیلغون دی مځی
 ته ایښی دی اوتو منډی وهی ، راهه کورته یی تیلغون وکړه .»

ډډنه يې خبره شى

يوه سړى په هميشه د نوى لنگى په منځ كې خپله زړه لنگى
كېښوده هر چا به چې ورته وويل : «سبارك دى شه .»
ده به ځواب وركاوه «ډډنه يې خبره شى .»

زه خم

وايي يوسافر دلري پټار څخه مسكوته و رغلى و، كله يې چې
سترگي د كريمين په ساعت بافدى ولگېدې ، ځاى په ځاى ودرېده
او په ځير ، ځير يې ورته وكتل . يوه سړى ورته وويل : «كه خوښ
شوى دى وى نودوه سوه روبله راكړه چې درته راكوزي كړم .»
ده سمدستي جيب ته لاس كړ او دوه سوه روبله يې وركړل .
سړى ورته وويل :

«دلته و درېره زه خم چې زيننه راوړم .»

كله چې تياره ما پټام شو مسافر هټل ته لاړ او سهار وختي بيرته
راغى ، پرونى سړى خپل ملگري ورته راويلېره او مسافرت يې وويل :
«لكه چې ډير دې خوښ شوى دى كه اخلي يې دوه سوه روبله راكړه .»
مسافر بيا دوه سوه روبله وركړل . كله چې سړى ورته وويل : «زه
خم چې زيننه راوړم .»

ده په ځواب كې وويل : «نه ، زما وس هو پټيا ر شوى يم ، ته دلته
و درېره زه خم چې زيننه راوړم .»

غوايان خونهدی

دري ليونيان دسيند په غاړه نامت وو ، يوه وويل: « که سيند
اور وا خای نودا کبان به چيرته غي ؟ » دوهم خواب ورکړ: « داخو
غرگنده خبره ده چي دوي به ونوته چگيري .
دريم کت ، کت وخنډل اوويي ويل : « کبان خوشه غوايان نه
دی چي ونوته وڅيړي . »

عجب په کور کی دی

يوسودخور شل کاله وروسته د هندوستان څخه کور ته راستون
شو ، سیرمن يی دخپل کشر زوی سره مخي ته ورغله ، دروغېر څخه
وروسته يی خپل سیره ته وويل : « دغه ستازوی رجب دی . »
سیره يی په حیرانتيا سره وويل : « عجب »
سیرمنی يی سمدستي خواب ورکړ : « عجب په کور کی دی ، دارجب
دی ، رجب . »

آخری

وايي چي يواوېن دمقر په کاريز و نوکی لويدي و ، ډيرو سړيو
په رسيو کی راپورته کړ ، اخرنگه چي اوېن د تخا په نه شو پوريدلی
نوځکه يی دغا رويو مستخصيص شاه گل ور ته راوست . کله چي
شاه گل دا وېن په ډيډی با ندی لاس کيښود په دې وخت کی
اوېن يواوېد ... واچاوه ، شاه گل خلکوته وويل :
« که خدای يی نه غبطه وی نودايی اخو ... دی »

داسی پادشاهی نه خواړم

وايي پخوا زمانه کي يو پادشاه قبض شوی و، ده اعلان وکړ چې هر څوک ماتداوی کړي نيمايي پادشاهی به ورکړم، يوه يوناني ډاکټر دېو تودارو، ورکړل او څوگړي وروسته پادشاه روغ شو، په دېا کتر څخه سته وکړه او ډاکټر سرو ټو راوه دخپل کور په لور روان شو، پادشاه ورپسې غږ کړ:

«اوه ډاکټر صاحب! چيرته روان ي؟ راشه چې دخپلي وعدی سره سم نيمايي پادشاهی دروېشم.»

ډاکټر ورته وويل: «زه داسی پادشاهی چې دقبضت په ما تولو سره لاس ته راځي نه خواړم.»

دسيوری سندرې

زمونږ په لځای کي يوليوني غوندي سړي و، ده به چې کله څوکه دخبرو اترو په حال کي وليدل سمدستي به يي ددوی خبري پرې کړي ويل به يي:

«اجازه را کړي چې زه دسيوری سندرې ووايم.» څوکه به چې دده په ځوی باندي بلدنه وونو خبره به يي دشخړي ترټکه پورې ورسیده او هغه څوکه به چې دده په ځوی باندي بلدو وژر به يي ځانونه ورڅخه خلاص کړل ورته ويل به يي:

«شاباس زرکوه خپله سندرې ووايه» دده په سندرې کي دسيوری په هکله هيڅ ډول مطلب خولاغه آن چې دوري او وړيو يادو نه هم نه وه شوی.

کله چا به دده غځه پو پټنه وکړه «چی ستا په مندره کی خود
میری په هکله هیڅ ډول مطلب نه شته .»

ده په جواب کی ورسه ویل: «که څو کی بی منی او کنه
دادسیری مند رده، څوک بی چی نه منی هغه د میری په مندر نه
پوهیری»

که خیرشی

زموږ په لځای کی یو سولوی و، ده په ډیری ښی مسالی کولی
لځکه به دده د ډینی مسالو داوړیدلو له پاره د جمعی په ورځ د ډیرو
لرو لځایونو غځه خلک راتلل خو کله، کله به د مسالو په لځای یوازی
دو سره وویل: «اوه خلکو! ښه کوی، بدیه کوی، تنګی دی
کورستان.»

لځنیو به ورته وویل: «سولوی صاحب، سونو ستا د مسالو اوړیدلو
له پاره د دوسره لری لځای غځه راغلو او تا سود مسالی په لځای
یوازی غوڅېری وکړی» سولوی صاحب په جواب کی ورته ویل:
«که ورته خیرشی اوښه فکر وکړی زما په دی لنډو خبرو کی هرغه
نغښتی دی»

خدا په شکر

په یوه سړی باندی خپل یو ازنی زوی احمد ډیر گران و، لځکه بی
د ځنګدن په وخت کی د خپل نصیحت ډوله وصیت په لږ کی ورته ویل:
«زویه ازه به هغه وخت تا ته در بشنډه شم چی دا پنځوس زره افغانی داسی

کم عقل سړی ته ور کړی چی بل داسی کم عقل سړی پیدا نه شی. «
 احمد دخپل پلارد پنځولواو خیر، حیرات څخه وروسته، پنځوس
 زره افغانی په سلا پوری وتړلی کالی، په کالی او کوڅه په کوڅه
 گریځیده ترڅو ډیر زیات کم عقل سړی بیا سوسی او دخپل پلار وصیت
 په لحای کړی. کله به چی نو سوړی یو کم عقل سړی پیدا کړ چا به
 ورته وویل چی دده څخه په هغه بل کالی کی ډیر کم عقل سړی شته،
 لنډه دا چی ډیر کم عقل سړی لټولو په لږ کی دهیواد مرکز ته ورسیده
 . په دی ښار کی ډولونه وهل کیدل، دلوی سپکرونوله لاری ډول، ډول
 سلی سندری خوریدلی، سوتراو لاری په گلابواو ټکرانو باندی پوښل
 شوی وی، رنگارنگ بیرغونه او هعارونه ر پیدل خلک لیکي، لیکي ولاړ
 وو. دځینو په لاسونو کی سپینی کوتری او پوکانی هم لیدل
 کیدی، دپریت پیل ته سترگی په لاره وو.

احمد هم په لیکو ورگه شو او ده غوڅو شالیو په هکله یی
 پوښتنه وکړه، یوه ورته وویل: «نن دنوی بادشاه په تخت بانندی
 د کیناستلو دورځی جشن دی»

په دی وخت کی پریت پیل شو او په لار کی یی غوښته ولیدل
 چی په پنځرو کی بند وو، چا به لاړی ورتو کولی، چا به څاښونه
 ورته چیچل او ډول ډول څیری به یی و رپسی جوړولی چا به په
 ډبرو ویشتل او چا به سپکی، سپوری ورته ویلی.

احمد بیاد دغو سړیو په هکله پوښتنه وکړه، یوه ورته وویل:
 «دلته داسی دود دی چی کله نوی بادشاه په تخت کینول کیږی
 که چیری زور بادشاه مخالفت وکړی وژل کیږی او که چیری

هوښياروي مخالفت ونه کړې نو د سرگ ترورځي پوري په دغو
پنجرو کې ساتل کېږي . »

کله چې احمد د نوي بادشاه د هر کلي ځای ته ور ورسیده ویی
لیدل چې بادشاه په لوړ تخت باندې ولاړ دی په ورین تندی او
د خندا څخه په ډکه خوله او د ډیري زیاتي خوشالي په څپوکي
خپل لاسونه د سني په ډول پوروي .

احمد سمدستي د لیکو څخه ور ووت په ډیره خوشالي سره یی د پنجوسو
زرو افغانیو غوټه د نوي بادشاه په وړاندې کیښوده ، په داسی
حال کې چې په لوړ او ازیي ناري وهلی : «خدايه شکر چې د پلار
وصیت می په ځای کړ .» دخپل کور په لوري روان شو .

چي وزگار شم

یوی ښکلی پیغلې چې په یوه اداره کې سکرتره وه خپل رئیس
ته وویل : «رئیس صایب ستا سومیرن غواړي چې په تېلفون کې دی سچ کړي
رئیس ورته وویل : «زه ډیر مصروف یم اوس دغه سچ ته واخله
کله چې وزگار شم زه به یی له تا څخه واخلم »

که ستا په ځای وای

دوه زده کوونکي ښوونځي ته تلل دخبرو اترو په لړ کې یو ه
ووېل : «وربه شپه می خوب لیده چې په یوه رستوران کې سی
دوه خوراکه کباب و خوړ کله می چې جیب ته لاس کړ یوه روپی
سی هم نه درلوده .»

دوهم پوښتنه وکړه : « بیا نو څنگه شوه ؟ »
 لومړی : په دې وخت کې له خوبه راویښ شوم .
 دوهم : ډیر کم عقل یی که زه ستا په لځای وای دوه چاپنکه
 چای سی هم غښلو .

په روغتون کې

یوه ډوونکی د زده کوونکي څخه پوښتنه وکړه : « که چیرې
 یو موټر د غزني څخه د کابل په لور په یوه ساعت کسی د (۱۲۰)
 کیلو مترو په چټکتیا او بل موټر په هماغه وخت د کابل څخه د غزني
 په لور د (۸۰) کیلو مترو په چټکتیا روان وی په کوم لځای کې
 به سره مخامخ شي ؟ »
 زده کوونکی په سره مینه لځواب ورکړ : « په روغتون کې . »

کرايه موندنه اخيستی

ښاري سرویس په تیزی روان و یوه تن موټر وان ته ورغړ کړي :
 « استاذ! صبر وکړه چی پوه زړه پښه وغورځیده . »
 موټر وان په بی پروایي ورته وویل : « پروا نلری تر او سه
 موکرایه نده ورڅخه اخيستی . »

شیشه ساتنه کړه

یوه نابلد سړی درهمستی په ورځ د څاروندی څخه هيله وکړه
 چی بند یطانی ته یی ورسوی . هغه ورته وویل :

«دډغه پلورنځی شیشه ساته کړه او سالونه یی په هوجی کسی
واچوه تر خوزه مجبور شم تا بنديخانی ته ورسوم او خپله دنده
تر مړه کړم.»

ادیسون ته درناوی

یوه خارجی د افغان څخه پوښتنه وکړه: «زموږ په هیواد کی
ادیسون ته د درناوی له امله په کال کی دوی دقیقې برق پارچاو
کوی ستاسو په هیواد کی څنګه کوی؟»
افغان داسی ځواب ورکړ: «زموږ په هیواد کی ادیسون ته د ډیر
زیات درناوی له کبله په شپږو میاشتو کی یو ازی د شپې په دوو
بجو دیوه ساعت له پاره برق چالان وی.»

په گناهونو کی

یوه سړی خپله ډیره خریلی وه کلیوالو ورته وویل: «نور گناه-
هونه دی کم ووچی ډیره دی هم وخریله؟»
سړی ځواب ورکړ چی: «له تیرو گناهونو څخه سی توبه کړه ډیره
سی هم په تیرو گناهونو کی لویه شوی وه لځکه سی وخریله»

هغه اوس

احمد موټر ووهلو اوږ شو کلیوالو محمود ته وظیفه ورکړه
تر هود احمد ښځه دخپل مېړه دمرګه څخه په داسی ډول خبره کړی

چی زړه یی ونه دریږی ، لځکه محمود دا محدود کورته ورځی دده دېځی
 څخه یی پوښتنه وکړه : « ډیره پښنه خوارم ستا سیرې چاڅ اوتیت و؟ »
 ښځی وو ویل : هو ! خووالی دی داسی پوښتنه وکړه ؟ » محمود
 ورته وویل : « لځکه چی هغه اوس اوږد او پلان شوی دی » .

بايد خوشال وی

کله چی دستر خوان و غوړیده او ډول ډول خواړه کیشو دل
 شول پلار خپل زوی ته ښځ ورواړوه ویی ویل : « مونږ پخوا ډیر
 غریبان وو ما په کوچنیوالي کی داسی خواړه نه دی خوړلی لکه
 چی ته یی خوری » .

زوی یی په داسی حال کی چی په ډوډی خوړلو لگیاو داسی
 بحواب ورکړ : « چی داسی ده نو اوس ته باید ډیر خوشال وی چی
 زما سره اوسیری او ډول ، ډول خواړه خوری »

هغه زه و م

دوو دروا غجنو پخپل ښځ کی خبری سره کولی یوه وویل :
 « درې اونۍ پخوازه په قادری بس کی کڼد هار ته تلم کله چی
 کلات ته ورسید وهاڼو نکو دتکتو نو کتلو په لړکی یو سړی چی
 تکت یی نه درلود ، دموږ څخه کښته کړ او سړی د کڼد هار په
 لور په داسی چټکه سوله پیل وکړ چی دستر گو په رب کی دنظر
 څخه ورکځ شوڅو گړی وروسته مو نږ کڼد ها رته ورسیدو په ډیره

حیرانتیا سره سوولیده چی نو سوړی زموږ د مخه ګندهارته رسېدلې و. «
دوهم ورته وویل: «ته رښتیا په هغه سرویس کې وی او هغه
سړی دې په خپلو سترګو ولید؟»
لودیږی: «هو! دارښتیا ده»
دوهم: «دیرینه کار و شو چی یو شا هد خوسی پیدا کړی مخکه
هغه منډه وهونکی زه وم.»

د بیا روالی له برکته

دجیا لوجی پېوونکی د تیلو او دېږو سکر و په هکله خبری کولی
ویل یی: «تیل او دېږو سکاره د چټلو او خواشایو شیانو څخه چی
یوه او یادوی پېړۍ پخای په خای پراته وی لاس ته راځی»
یوه زده کوونکی چی لاس یی زنی ته نیولی و سوز لاسویلی و کیش
وی ویل: «کاشکی چی مونږ دوی پېړی ژوندی وای.»
تواو هلکانو دده خبرو ته وڅنډل او پېوونکی په پسته ژبه پوښتنه
و کړه: «دا خبره دی څنګه په زړه کې درو ګرځیده؟»
زده کوونکی بحواب ورکړ: «معلم صاحب بېشنه غواړم ستا مو
د خبرو سره سم په زړه کې راو ګرځیدل چی کاشکی مونږ دوی
پېړی ژوندی وای ترڅو د بیا روالی له برکته زموږ په کوڅو کې
په زرکو نوټونه تیل او دېږو سکاره راوتلی وای»

که واوره اوږه وای

واوړه وریده، میوند دېږ اوږده فکر څخه وروسته چی واورې

ته می په خور مجر کتل دخپل پلار څخه پوښتنه وکړه: « پلار جانه
که چیری دواوړې په لځای اوږه راوړیدلې څه به شوی وای؟ »
پلاری داسې لځواب ورکړ: « هغه وخت به نور اها دخپل پام
اوږه زسونه کورته ، نه را اچول »

خپل بو تو ته

اصیل خان څو پرله پسې و رځې په بو تونو پسې گر ځیده خود
خپلو پښو له پاره بی ستر بو تونه نشول پیدا کولی یوه ورځ حکمت-
الله د لیلای بو تونو سرای ته بوتلو ده څه ناڅه دوه سوه بو تونه په پښو
کی وازمویل او په پای کی یې په ډیره خوشالۍ سره حکمت الله ته
وویل: « ددی دخپلو پښو په اندازه بو تونه می پیدا کړل » او بیا یې د
پلورونکی څخه پوښتنه وکړه: « دغه بو تونو بیه څوده؟ »
پلورنکی بسکې شو ورته ویی ویل: « دغه خوستا خپل بو تونه دی »

سپوږمی ده

یوه غرنۍ سړی په لاره کی د آس نال بیاموند ، اریان شو چی
دابه څه شی وی ؟ له ډیر چورت نه یې وروسته د جومات ملا ته ور چکاره
کړ ملا لومړی ښه وکوت وروسته یې ورته وویل: « سبحان الله ! په کتا بو نو
کی می لوستلی وو چی کله سپوږمی زړه شی نو ځمکی ته رالویږی خو
دادی اوس می په خپلو سترگو ولیده ، په رښتیا چی کتا بو نو هیش شی
پت نه دی پر یښی »

دانی ورته و اچوی

یوه ورځ غوټنو په غره کې داوېش جونګی پیدا کړ، چې کله یې راوست ټول ورپاندي راټول شول، چا به یوڅه ویل او چا بل څه اخیریې مصلحت سره وکړ چې شاه گل کا کا به راوړلو ګوندی هغه یې وپېژنی دوی د بل کلي مخه شاه گل کا کا چې ترسلو کلو نوی عمر زیات و، په کټ کې راوړ، شاه گل کا کا جونګی ته په بحیر، بحیر وکتل ویسی ویل: «دانی ورته و اچوی که ویی خوړی نودهره کفتر دی او کنه نو کله یې باروی چې خطرناکه بلاده»

زما دا ګوډه پښه حال وایی

دوه تنه دغلا له پاره د ګاونډی کورته ورواوځتل، کله چې دکور څښتن ورپسې راوېش شو څلوتښته کړه یوې د دیوال مخه ولویده او بل په شا کړ دکور څښتن ورپاندي خبر کړ: «پوهېږم چې دهمدی کلي غل یې که ملا دی نه وی ماته شوی، نولاس او پښه به دی هرو سرومات شوی وی سبا به دی په روڼه ورځ پیدا کړم»

غلام خپل ګوډ ملګری کورته ورسوه، موپری یې پښه ورپاندي وټپله، ایایی په خواشینۍ سره ورته وویل: «ګوره چې حال ونه وایی او کنه نو پزی به موپری شی.»

ملګری یې محواب وړکړ: «زه حال نه وایم خو زما دا ګوډه

پښه حال وایی»

په یادسی شول

یو ماسور به هره ورځ خپلې وظیفې ته د تڼک اوراتک په لاره کې کله چې درخت پلورنځی په ښځې تیریده ، دوکاندار به ور باندې غږ کاوه «خان صاحب ! څه شی دی په کاردی ؟»

سړی چې د دوکاندار له دی ډول پوښتنو څخه ډیر په تڼک شوی و یوه ورځ یې دراتک په وخت کې د دوکاندار همیشنی پوښتنی ته داسې ځواب ورکړ : «کله چې سهار له کوره راووتم کوم شی یې راڅخه وغوښته خو اوس رانه هیر شوی دی»

پلورونکی سمدستی غو تپونه توکور دده مخ ته واچول ، ماسور وویل : «نه ، دانه دی»

لنډه دا چې کله پلورونکی درخت ټول تپونه راښکته کړل ، ماسور ورته شوی ویل : «بس ، بس په یادسی شول ، سرج یې راڅخه غوښتی وو»

که داسې وشي

یوه سړی خپلې ښځې ته وویل : «ددومره اوږدې مودې په لږ کې مې ستا سره ګله ژبه پیدا نه کړې شوای او ژوند دی ډیر ا خراب کړی دی نو ځکه دعا کوم چې خدای دی ماسې کړی»

ښځې ورته وویل : «خدای دی نه کوی که ته مېشی لونه او زاین به مو بر باد شي ، خدای دی ماسې کړی»

سړی وویل : «که داسې وشي نو خدای دی ما بیرته ژوندی کړی»

د کونډی سره سامعرفی کړه

دوه ملگری په خپلو کی پیر سره گران وو ، د یوه بل له معاملات
 څخه پرته یی هیڅ کار نه کاوه یو ملگری یی دیوی میاشتی له پاره په سفر
 تللی و ، کله چی بیرته راغی ، ملگری یی ورته وویل : «په دی خو خبر
 یی چی زه په څخه پسی اگر مخیدم ، بالاخره سی یوه جلی پیدا کړه خو پلاری
 غریب دی او بله سی یوه کوټله پیدا کړه چی په پراخه محکمه بر سیره
 پیری پیسی هم لری نه پوهیږم چی دکوسی یوی سره و اده و کړم ؟
 ملگری یی لخوا ب ورکړ : «دجلی سره ته واده وکړه او دکونډی
 سره ما معرفی کړه»

په دوو کی ولایم

یو سوداگر په لمانځه ودریده ، غو غلی غلط شو او دهر محل
 سلام گرځو لو څخه وروسته به یی سور اسویلی و کین ، کله یی چی
 لومونځ خلاص کړ ملگری یی پوښتنه ورڅخه وکړه : «خیریت خودی
 ولی داسی شپږچاندی او ساره اسویلی باسی ؟»

سوداگر ورته وویل : «خدای دی زما له ورځی څخه بشیادم
 وساتی ، په دوو کی ولایم که وایم چی خدای دی باران ودروی
 نو دللمی غنمو کرونده سی خرابیږی او که پته خوله پاتسی که پرم
 نو دباران وریدل سی د هغو غنمو بیه را ښکته کوی چی د لسوی
 یی له پاره سی ساتلی دی»

خیرات می قبول شو

یو سړی په اوږده منزل رواه و، د ډیرو چورتونو په لږ کی دقبلې خواته ودریده، دواړه لاسونه یې پورته کړل او داسې دعا یې وکړه: «ای خدایه که په دی لاره کی مل افغانی را باندی بیا سوسی سمدستی په چاته دری افغانی خیرات ورکړم»
لایې شل ګامونه اخیست نه ووچی دپیسو ګڅوړه یې پیدا کړه کله یې پیسې وشمیولی (۹۷) افغانی وی نووی ویل: «که باوردی را باندی کړی وای زه به خوشال شوی وای خو اوس چی دی خپای دری افغانی اخیستی دی نو خیرات می قبول شو»

چا بک یې وبولی

یوه سړی خپل خپلوان راټول کړل چی په خپل اوسړی زوی باندی چی دده لداده څخه غلور میاشتی وروسته زیږیدلی و، نوم کبیر دی، هر چا دخپلې خوڅی نوم وویل او دورو سنی پریکړی له پاره یې په کاغذ کی ولیکل، یوسړی چی په چورتونو کی ډوب و، دڅنگ ته ناست ملګری له خوا وچور ول هوا ورتنه وی ویل: «وایه تا کوم نوم خوښ کړی دی؟»

سړی وویل: «که زمانه دچا بک نوم وربا ندی کېږدی ځکه چی د نهو میاشتونو لاری په غلورو میاشعو کی وهلی ده»

چی داسی ده

یوې څڼې په هرڅه دخپل سپړه دخورا ک لوبی په او بوکلی

جوشول زوی بی یوه ورځ پوښتنه ورځڅخه وکړه: «مور جانی، وای هره ورځ
دا لوبی په اوږو کی جوشوی ؟»

موری لځواب ورکړ: «پلاردی نری رنځ نیولی دی، ددی له
پاره چی دده نا روغی سوږته رانه شی ځکه بی دځوراک لوبی په اوږو کی
جوشوم چی سکر و ټونه بی سړه شی»

زوی بی ورته وویل: «چی داسی ده نو پلار سی ولی په اوږو کی نه
جوشوی ؟»

زه نه ورگله یوم

یوسری سیلاب وری و، دده د پخولو څخه څو ورځی وروسته په دیره
کی هر چا دده په هکله خبری کولی، خو یوسری چوپ ناست و، دکلیوالو
خبرو ته یی غوږ نیولی و، چا پوښتنه ورڅخه وکړه: «ته ځنکه غلی یی؟»
سری لځواب ورکړ: «ناسوتو لودده ستاینه وکړه خوزه وایم چی
نوموړی ډیر کم عقل سړی و چی اوږو یوږ، والله که دغه خوږ غنلای
په غنلای هم راشی که مایوسی»
بل تن پوښتنه ورڅخه وکړه: «ستا خولامیونه ده زده، نو ولی دی
نشی وری؟»

سری لځواب ورکړ: «ځکه چی زه نه ورگله یوم.»

ستره گناه

یوی بد رنگی ښځی له ملا څخه پوښتنه وکړه: «که چیری
خولک ماته و وایی چی ډیره ټکلی ښځه یی اوزه لځواب ورنکړم
کنه کاره کړم؟»

ملا خواب ور کړه : « هواددی ډول در واغوبه وړاندی پته
خوله غوره کول ستره گناه ده . »

سپڅوری

سهار وختی خلکو د خان سره د ښوونځی ملک کان هم د سپڅورو
لپاره را وستلی وو، د سپڅورو په پای کی مولوی خلکو ته ډاډ
گیر نه ور کړه، ویی ویل : « انشا الله چي نن په غښتن تعالی د ملک کان د دعا گانی
قبولی کړی او باران به وشي لکه چي د ملک کان د دعا گانی مستجاب
دی »

یوه ملک وویل : « که چیري زموږ دعا گانی قبولیدای اوس
به په نړی کی یو ښونکی هم ژوندی نه وای پاتی »

خیرات غوښتل

یو عالم دیوبندای کور ته ورغی ویی ویل : « خبر شوم چي تاسو
غریبا نو ته خیرات ور کوی ، زه هم ډیر غریب یم که خیرات
را کړی غښتن تعالی به یی قبول کړی . »

بلای داسی پلمه وکړه : « دا خبره رښتیا ده چي زه خیرات
ورکوم ، خو په دی نه یی خبر چي زه یوازی دندو ته خیرات ورکوم . »

عالم خواب ور کړه : « تر سابه بل روند چیري پیداشی چي
د خدای هیله سی پریښی ده اوس تا به خپل دروازي ته سی هیله
راوړی ده »

پورغوښتل

يوه تن له خپل ملگري څخه پوښتنه وکړه : « په دې خبره عقيده لري چې خلک له مرگ څخه وروسته ژوندي کېږي ؟ »
 - هو، په دې تينگه عقيده لرم .

چې داسې ده نو اوس ما ته دوه افغاني را کړه د سحر په ورځ به شل زره افغاني درکړم .
 - سمه ده . خو په دې شرط چې څه يې را کړي ترڅو ته د سحر په ورځ دڅه په غېره کې را څرگند نه شي . »

د ژړندې وار

يو ملنگ ژړندې ته غنم ور وېل ژړنده گړې ورته وويل :
 « نن وار نه در رسېږي ، سبا ته راشه . »
 ملنگ ورته وويل : « دملنگا نو سره چانوت کېږي دې زړې اوږه کړه او کنه خدای ته سوال کوم چه ژړنده دې ما ته شي . »
 ژړنده گړې په سره سينه ورته وويل : « لوسې خدای ته سوال وکړه چه ستا غنم اوږه کړي . »

بې له دارو گانودرمل

يوه مړې د ډاکټر سره د زړه خواښه وکړه ورته ويې ويل :
 « ډاکټر صاحب پر په خپله ميرمن باندې مې ډيرې زياتې مېوسې ولگولې ، زه ټ ډير پور وېر شوم ، هيله لرم ، داسې لار ښوونه

راته وکړی چی زما د سیرمنی د سرخوږ د دارو گانو څخه پرته نه شی .
ډاکتر محبوب ورکړ : « سمه ده ، سیرمنی ته دی ووايه چی
د څلوېښتو کلنو څخه پورته دستر عمر پخښی په طبیعی ډول د سر په
خوږ واخسته کړی »

پو پښتنه

یوه تن له خپل ملگری څخه پوښتنه وکړه : « په جنت کی خوښ
بی او په . وزخ کی ؟ »
ملگری یی محبوب ورکړ : « څه به والری زه په دواړو محابو
کی ملگری لرم »

پاگل

کله چی ډاکتر هاگلټون ته ورسیده درنڅور پال څخه یی پوښتنه
وکړه : « دشلمی کوتی ناروغ څنگه دی ؟ »
رنڅور پال محبوب ورکړ : « هغه غواړی کورته لارشی او خپله
سیرمن ووینی »
ډاکتر ورته وویل : « څرگنده ده چی هاگلټوب یی زیات شوی
دی . »

نصیحت

یوتن واعظ دېو تونوجوړو نکي ته وویل : « څرنگه چی زما دنده خلکو
ته وعظ او نصیحت کول دی ، ځکه هیله کوم چی دنورو خلکو په
پرتله ماته بوتونه په لږه بیه را کړی . »

بوت جوړونکي پوښتنه ورځښه وکړه : « دادوسره . وعظ او نصيحت چي خلکو ته کوي ، ته هم دهغو سره سم عمل کوي ؟ »
واعظ لمخواب ورکړ : « دادوسره پوښتنه چي جوړوي دا ټول په پخپله پښو کوي ؟ »

لاسونه يې په برکت کړي

يو کون دناروغ پوښتنی ته روان و ، په لار کي يې دلمان سره فکر وکړ چي کله زه پوښتنه ورځښه وکړم : « څنگه يې ؟ هغه به راته ووايي چي اوس تر پخوانه يم ، بيا به پوښتنه ورځښه وکړم چي څه شي خوري ؟ هغه به ووايي چي پلانی خواړه ، بيا به پوښتنه ورځښه وکړم چه ډاکټر دی څوک دی . هغه به ووايي پلانکي »
په داسي حال کي چي دناروغ مزاج ښه نه و او هيڅوک يې لمخان نه نږدی نه پرېښودل ، کون دده دکت په بازو کيناست او پوښتنه يې ورځښه وکړه : « څنگه يې ؟ هغی وويل : همدا اوس مرم ! کون وويل : شکر الحمد لله . بيا يې پوښتنه وکړه : څه شي خوري ؟ ناروغ لمخواب ورکړ : زه روز قوم ! کون وويل : نشوې جنان ، بيا يې پوښتنه وکړه : « ډاکټر دی څوک دی ؟ ناروغ په لمخواب کي وويل : عزرائيل ! کون وويل : خدای دی په لاسو نو برکت کړي ! »

لږ صبر وکړه

سرويس دجلال آباد خواته روان و يو سړی چي د دوو تنو په منځ کي ناست و او ډير خراب او اوزي درلود لوسړی يې د چي لاس

ته ناست سړی څخه دنوم ، د استوگنې محای ، زده کړې ، د نندې او ډیرې نورې پوښتنې وکړې بیا یې په بشپړ ډول خپل محان و روپېژانده وروسته یې وویل چې له وریځې ، باران ، اوبو او دریاب څخه یې ډیر بد راځي .

ده له ډیرو او ډوځبرو څخه وروسته د کین لاس ته ناست مسافر ته مخ ورواړوه او پوښتنه یې ورڅخه وکړه : « ستاسو نوم څه شی دی ؟ » د دی له پاره چې مسافر دده له ډیرو څېرو څخه محان خلاص کړي ورته ویی ویل : « زما نوم باران دی ، دپلار نوم دی څه شی دی ؟ د پلار نوم سی دریاب دی او د مور نوم سی وریځ ده ، نیکه دی څه نو میړی ؟ هغه سیلاب نو میړی ! چیرته او میړی ؟ دولاړو اوروانو اوبو په مینځ کې . » سړی لوسې ده ته په ځیر ، ځیر وکتل وروسته یې ورته وویل : « د خدای لپاره لږ مبر وکړه چې زه به یې پیدا کړم او کنه ستاسره به یو محای په اوبو کې ډوب شم . »

دعا کول

یوه بلوای سړی ملاته داسې کوتی ورکړه چې غمې یې نه درلود او ورته ویی ویل : « ددی کوتی په بدل کې ما ته د منبر په سر دعا وکړه . »

ملا دم دما ځام دما نځه څخه وروسته داسې دعا ورته وکړه : « لاس پورته کړی چې خدای دی په هغه نړۍ کې بلوای صاحب ته یې چته جنت ورکړی . »

کله چې بید یاته را ووتل . بلوای د ملا څخه پوښتنه وکړه : « ولې دی دې پوښه جنت دما راته وکړه ؟ »

ملا خواب ور کړې : « که چرې ستا کوتی لمی درلودی نومابه
هم دچت لرونکي جنت دعا درته کړې وای . دادی نه دی اوریدلی
چی وایی : لکه څنگه چی غردی داسی یی کړبولی دی . »

خواب

یوه سړی ډیر مشهور لیکوال ته وویل : « ډیر ستر او نامتو
لیکوال یی خوافسوس چه یو عیب اری . »
لیکوال په سره سینه پوښتنه و کړه : « څه عیب اری ؟ »
- په پیسو پسی ډیر گرځی .
- نوته په څه شی پسی گرځی ؟
- زه په عزت او شرافت پسی .
لیکوال مسکي شو وی ویل : « هر څوک په هغه شی پسی گرځی چی نه یی اری . »

ډاکټر خونه یم

یوه ځوان چی غوښتل یی ډاکټر دلور سره کوزده وکړی . ډاکټر
پوښتنه ورغځه و کړه : « کله ، کله درواغ وایی ؟ »
- نه ، هیڅکله نه .
- تراوسه دی څو ځای څلا کړی ده ؟
- څلا ، سی نه ده کړی .
- څوک دی وژلی دی ؟
دهلک رنگ لومړی مور شو او بیای ورته وویل : « نه ، صاحب ،
څه ډاکټر خونه یم »

د خبريال پوښتنه

يوه خبريال د سيا متمدار څخه پوښتنه وکړه : « ستا په نظر چاته
په سيا متمدار ويلی شو؟ »

هغه ځواب ورکړ : « په سيا متمدار هغه دی چی تور په مومین
اوسپن په تور بدل کړای شی ، په خوله عا دل او په زړه ظا لم
وی ، په څرگنده په ټولو باندی باوری ، سپیڅلی اودهر چا په وړاندی
خند ان وی خو په حقیقت کې په ټولو باندی شکمن ، کینه کښی او
خپل ځنګ بی ډېر وځخه ډک وی ، خپل سيا لان په خوږه ژبه له
منځه یوسی ، په دسیسوچوړولو کی تکره نووښتګرو ی اوداسی نور ... »

روژه

د روژې د لمړی ماښام له لمانځه څخه وروسته د جومات ملا
وویل : « ډروسو کال موسوماته ګوده روژه و نیوله او په ډیرخپګان
مورخصت کړه ، سو کال کوښی و کړی چی په بشپړ ډول بی ونیسی
او په خوشالی بی رخصت کړی . »

یوه تن وویل : « ډروسو کال روژه په ډیری خوشالی سره تللی
وه داځکه سو کال بیرته راغله اوکنه نوڅه پزه خویی نه وه پری
شوی چه بیرته راتله . »

د څړځولو وخت

يو سودا ګر د سيند په غاړه پروت و، د سا لو نودېلو رلواو پيردلو
په چورتونو کی ډوب و. دده موټروان ورته پام شو چی د سيند

اوبه وار په وار زیا تېری ، غوړی وړباندی وکړ: «هله زرکوه ددی
مخای غنډه راو لاړشه چی سیند تو پانی شوی دی او به یی لوری
شوی دی!»

سودا گړه وروځواب ورکړ: «ډیر ښه ، همدا یی دخر خواو
وخت دی .»

اصل اونسب

یوه عالم سړی څو تنوته چی په قمار او چر موغکو لو باندي
بوخت وونصیحت و کړ او دوی ته یی د قمار او چر مو ضرر و نه -
ور په گوته کړل .

د قمار با زانو مشورته وویل: «ته دکوم اصل اونسب له معنی
ماته چی غه ناغه داوو پښتوراهه دی خواخانان یو نصیحت کوی .
لومړی دی خپل اصل اونسب راته ووايه او بیا ماته نصیحت وکړه»
عالم ورته وویل: «زما اصل اونسب زما غنډه چی دخپلی کورنی
مشریم پیل کیږی اوستاد کورنی اصل اونسب په تا باندي چی د
خپلی کورنی وروستی مشریم پای ته راسیږی نوځکه ته دخپلی کورنی
ننگه او شرم یی او زه دخپلی کورنی ویاړ او شرف یم .»

«د کمیسونو اغوستل»

یوه ښځه دکالو پلورنځی ته ورننو ته له خرښه یی دکمیسونو
په اغوستلو پیل وکړ ، یو کمیس یی ایستلو او بل یی اغوستلو ، پلور -
ونکی پوهېته ورغډه وکړه: «خورجانی غه نا غه دوه گړی کېږی

چی له یو سر نه اکیسو نه اغوندي او دبیی پوښتنه یی نه کوی،
خوښیږی دی نه او که څنگه ؟
پځی ورته وویل : «دوسره لوری بی په وړاندی زه یوازی
دوسره کولی شم چی هر کمیس یوځل واغوندم».

دانځورگری مودل

یوانځورگر په ناڅاپی ډول له خپل ځای څخه پاڅیده او هغه پیغل
یی چی دانځورگری مودل وه ښکل کړه ، پیغل په قار شوه ورته
وی ویل : «ته هر یو مودل ښکلی ؟»
انځورگر ځواب ورکړ : «نه ، ته لوسری مودل یی چی ښکل می
کړی ، نه پوه یم چی څنگه می په ناڅاپی ډول احساسات راو پریدل ؟»
پیغلی پوښتنه وکړه : «تاسو نور مودلونه هم درلودل ؟»
انځورگر ځواب ورکړ : «هو ، درلودل می ، یوه کوزه وه ، یوه
بزو وه ، یو طوطی واویو د گنله لوماشین .»

زیارت

واپی پخوا زمانه کی دری تنه زیارت ته لال چی یوی غریب
و او دوه تنه نوری بلایان وو. کله چی زیارت ته ور ، ورسیدل
یوه بلای د دروازی مخیر وښور او ویی ویل : «ستاد شکرانی له
پاره زه خپل دوه غلامان احمد او هوسی ازادوم .»
دوهم بلای هم د زیارت د دروازی مخیر وښور او ویی ویل :

«زه هم ستا دشکرانی له پاره خپل دوه غلامان گل رنگ او سپوږمى
ازادوم.»

غريب مړى هم دزيارت ځنځير وپورا وويي ويل :
«زه خوښه احمد او هوسى لرم ، نه گل رنگ او سپوږمى خو ستا
دشکرانی له پاره خپله مېرمن په درى کاني طلاق ازادوم.»

د پلار نصيحت

د تاريخ ښوونکى د خپل زده کوونکى څخه پوښتنه وکړه :
«احمد شاه بابا څنگه پادشا و ؟»
زده کوونکى چى هر څوسره کوپښ وکړ د ښوونکى سوال ته يى
مخواب ورنه کړى شو ، نو ځکه يى ورته وويل :
«ما ته خپل پلار نصيحت کړى دى چى په مړ يو پسى خبرى ونه کړى.»

د گيدړى پوستکى

پنجى خپل مېړه ته وويل : «هنه د گيدړى پوست چى لس کاله
پخوا دى را ته اخیستى و ، اوس زوړ شوى دى لکه چى غواړى
دژوند تر پايه پورى هنه واغوندم ؟»
مېړه مخواب ورکړ : «هو ، همداسى ده ځکه چى گيدړى هم
دژوند تر پايه پورى خپل پوست آغوندى.»

توپير

يوه ليکوال دېل ليکوال څخه پوښتنه وکړه : «دچورتى ، ليونى
او اروا پوه ترمنځ څه توپيردى ؟»

هغه خواب ورکړ: «چورتی دخيالونو په نړۍ کې ماني جوړوي، لیونی پکې او سپړی او اروا پوهیې کرایه اخلي»

د انسان لوړیدل

چاد ملا نصرالدین څخه پوښتنه وکړه «ستا په عقیده د انسان بدن له ښکته څخه لوړیږي او که له پورته څخه؟»

ملا نصرالدین خواب ورکړ: «په دې هیکله زیما او زیما د سپړنې تر منځ د نظر مخالفت موجود دی، زیما سپړنې وایي چې انسان د ښکته څخه لوړیږي، دلیل یې هم دادي چې کله د شلو کلونو دمخه هر توک آغوندی تر څنگنو پورې یې رسپړی ځکه انسان د پښو له خوا لوړیږي. خوزه یې وینم چې کله خلک په واتونو کې روان وي د ځمکې پر مخ یې پښې برابرې وي خو سرونه یې له یو بل څخه لوړ او ټیټ وي. نو ځکه زه وایم چه انسانان د سر له خوا لوړیږي!!»

د ښو د شکو لووخت

د کرنې په ساعت کې ښوونکي له زده کوونکي څخه پوښتنه وکړه: «د ښو د شکو لو له پاره کوم وخت ښه دی؟!»

زده کوونکي خواب ورکړ: «هغه وخت چې سې په باغ کې نه وي او باغوان هم بید یا ته تللی وي.»

اعتراض

وایی چی د مشروطیت هوښتلو په وخت کی یوی زری پښی
او یوی ځوانی جلی له یوه سړی څخه پوښتنه وکړه: «مشروطیت
څه شی دی؟» سړی ځواب ورکړ: «د نو یوتوا نیتو منځ ته راتگه.»
د مثال په ډول یعنی څه؟

سړی د تو کو په ډول ورته وویل: «د مثال په ډول د پخوانو
جلیکو، د زرو سړیو سره واده کول او د زرو پښو د پخوانو سره
واده کول.»

جلی وویل: «ددی کار ګټه څه ده؟»
زری پښی پری راوړد انګل ورته ویی ویل: «چې د پښو ایشری
جلی اوس غواړی چی په مشروطه قوانینو باندی اعتراض وکړی!!»

علم به دی که پیسی

یوه سړی له ښوونکي څخه پوښتنه وکړه: «علم به دی او که پیسی؟»
ښوونکی ورته وویل: «علم به دی.»

سړی وویل: «چی داسی ده نو پوهان ولی د پلایانو په خدمت کی دی او
پلایان ولی د پوهانو خدمت نه کوی؟»

ښوونکی داسی ځواب ورکړ: «دا ځکه چی پوهان د علم له مخی
د پیسو په قدر پوهیږی او پلایان د جهل له امله د پوهانو په قدر
له پوهیږی.»

جایزه گټونکي!

کله چې په یوه ښار کې دانځورگری نندارتون پرانیستل شو او په یوه انځور کې چې ښځې او سپر هېرې سره ورکړې وې د جایزې وړو گڼل شو، نو د جوړی هیات رئیس دیوې لنډې وینا په لږکي د ټولو هنرمندانو انځورنه وستایل او هغه یو انځور یې لکه د جایزې وړو گانه چې د ښځې او سپر هېر په غېږ وورکولو کې ددوی گرانښت او سپیڅلتوب نغښتی دی.

په دې وخت کې د جایزې گټونکي انځور گروویل: «ستا سوددی ډول استنباط له مخې زه د جایزې وړ نه یم، لکه ما په دې انځور کې د ښځې او سپر هېر د ښځې ښائې انځور کښلی دی چه یو یې دلته پاتې کېږي او بل یې هغې خواته روان دی.»

سړه کټونکي

یو کره کټونکي دانځورگری نندارتون ته ورغی دانځور وړنو کتلو په لږکي یې په هنداره کې خپله څیره ولیدله. سمدستی یې د کټوونکو په کتاب کې خپل یادداشت داسې ولیکه: «په نندارتون کې می د دغه نیشه سړی انځور د یرزیات خوښ شو، په دوسره طبعی ډول انځور شوی دی چې انځورگری د ډیری سترې ستاینې وړ دی، خو داسې را ته گرگندېږي چې دغه انځور د کوم بل انځور څخه کاپی شوی دی، لکه فکر کوم چې دغه څیره می په گوم محای کې لیدلې ده.»

ما نه وی پیژ ند لی

یوسړی دم ته ورغی دخپلې پیری ویشنان یی کم کړل کله چی
تیاره ما پام خپلې دروازی ته راوړسیده پوه شو چی کونجی یی
هیره شوی ده مخکې یی ددروازی زنګه تنګ کړ کله چی دده بیرمنی
دروازه پرانیستله سمدستی یی په خپل سیره باندي غیړبد له کړه په
ډیره سینه یی دده په ټکلولو باندي خپله تنده ماته کړه. سړی چی
دخپلې بیرمنی دغه بی ساری او ناها بی سینه ولیده ویی ویل :
« کاشکی پخوا خبروای چی ته ډیری دویشنا نو په کمولو سره دوسره
خوشا لیری اوس چی پوه شوم سبا ته خپله ډیره کلام »
ښځی چیغی کړی: « وای خاوری سی به سرشوی ، ساخونه وی پیژ ند لی. »

زه یی موریم

پوځوان په روغتون کی بستری و یوه ټکلی چلی یی پوښتنی ته
ور غله او په ډیره سینه یی دگلانو کیلوی ورته وړاندي کړه. دپوښتنی
څخه وروسته یی یوی زړی ښځی ته پام شو، چی دناروغ کت ته نږدی
ناسته ده او چلی ته په محیر ، محیر گوری ، چلی په پیری و او خطائی
ښځی ته وویل : « بینه غواړم ، زه دناروغ خوریم ، مخکې سی داسی
تودهر کلمی ورسره وکړ »
ښځه مسکی شوه ویی ویل : « ستاسود پیژ ند کلامی څخه ډیره سینه
زه هم دناروغ موریم. »

تا درواغ وويل

يوه ښځه په لاره تلله يو ښي با که ځوان ورپسې شو ، ښځې پوښتنه ورغځه وکړه : «څوک ئې اوغه غواړي ؟»

ځوان ورته وويل : « دا ډيره موده گټيرې چې په تا باندې مين يم ، نه مې خوب شته او نه مې خوراک ، هيله کوم چه په ما باندې ورچيرې . »

ښځې ورته وويل : « ښايې زما په خور باندې به مين شوي وي چې په ښايست کې مې ساري نشته او په همدې لاره په ما پسې راروانه ده . »

ځوان سمدستي هلته معطل شو ، څه موده وروسته و پوهيده چې درواغ يې ورته ويلی دی . په منډه يې ځان په ښځه پسې ورور ساوه ورته وئې ويل : « واي دی درواغ راته وويل ؟ »

ښځې ځواب ورکړ : « ځکه چې تا درواغ وويل که چيرې په ما باندې مين واي نو زما خور ته ولي معطايدي ؟ »

جايزی

دلوی اختر په شپه دکانټي ننټل هوټل په بال روم کې کنسرتا پو ، مېدی شپه لوسې دوازي هغه تما شاچيان کنسرت ته ورتلی شول چې دخپلو سیرمنو سره راغلي وو ، دکنسرت په نیمایي کې دهوټل منجر سټیج ته راغی اوویي وويل : « گرانوسيلمنو ، کانټي ننټل هوټل ته چه راغلاست ! موږ نن شپه دلوی اختر په وياړ په کنسرت سر بيره ستاسي له پاره دري جايزي هم لرو ، دغه جايزي هغو جاغلو

ته ور کول کپړی چی سو گندیا دکړی او ووایی چی د واده څخه وروسته یی دېلی پېڅی سره مینه نه ده کړی ! »
 هیڅوک دجایزی داڅه ستلو له پاره پیدا نشول . لو سړی پېڅو خپلو میړونوته وکتل بیائی په خپلو پېڅو کی پسپسی پیل شول .
 وروسته یی غړونه لوړ شول او په پای کی لو سړی پېڅی او بیای میړونه دبال روم څخه ووتل . په دی ډول دمجر دانسو تماشا چیا نووار را ورسید .

هو !

وایی دیوه ستر هیواد استازی دیوه میا مستمدار څخه پوښتنه وکړه : « ستا سوپه نظر په دی هیواد کی روغه جوړه راتلی شی ؟ »
 میا مستمدار لږ خواب ورکړ : « هو ، راتلی شی خو فکر کوم چی ستا مو له پر کته به دصلحی څخه دمخه دغه هیواد ټکک ، رچ ، او په گند واله بدل شی »

دډاکتر مشوره

یو سړی ډاکتر ته ورغی ویی ویل : « ډاکتر صاحب ! غه ناغه (۱۲۰) کا له کپړی چی زموږ په کورنی کسی دهیچا لورنسه ده زیږیدلی که چیر ی زه پېڅه وکړم او هغه لور وزیر وی پزه به سی پری شی هیله ده مشوره راکړی . »
 ډاکتر دلیر فکر څخه وروسته ورته وویل : « دداسی جلی سره واده وکړه چی سوری تول زامن زیږولی وی . »

باورته لړل

يو سړی ډاکټر کتنځی ته ورغی ویی ویل : « که څه هم زه په ډاکټر باندی هیچ ډول باور نه لرم ، خو نن می سر ډیر سخت خوږیوی ځکه مجبور شوم تاته راغلم . »

ډاکټر په محواب کی ورته وویل : « خیر دی ! ژوی هم په بهر څار باندی باور نلری خو هغه بی درمل کوی . »

د ان پېشه

يو سړی ډاکټر ته ورغی ویل یی : « ډاکټر صاحب سهر بانی وکړه ماوگوره چی دخپل پلار په شان سل کاله ژوند کولی شم اوکنه ؟ »

ډاکټر هغه وکوت او بیایی پوښتنه وکړه : « پښه او ماشومان لری ؟ »

- نه ، نه یی لرم .

- سیاحت ، سپورت او په پښو گرځیدل دی خوښیږی ؟

- نه ، هیڅکله می نه خوښیږی .

- کتابونه لولی ؟ موسیقی اوری ؟ او دخپلوانو سره ناسته او ولاړه لری ؟

نه ، صاحب نه کتابونه لرم او نه یی لولم ! موسیقی می نه خوښیږی او دهیچا سره راشه درشه نه لرم .

ډاکټر په قار سره ورته وویل : « زه حیران یم چی تراوسه څنگه ژوندی پاتی شوی یی ، ډیره پښه ده چی همدا نن ورځ دی ښځ ورک کړی او مړ شی . »

زه سوگند یا دهم

دیوه بخیل سړی څخه خپل ملگری پوښتنه وکړه: «په دوسره اوږدی
ملگری تیا سربیره دی یوه ورځ هم زه میلمه نکړم، داوای؟»
بخیل سړی ځواب ورکړ: «ځکه چې زه ستا د پیری اشته څخه
خبریم چې یو شیخو ند دی لاخولی ته نه وی رسیدلی، بل شیخو ند پورته کوی.»
ملگری یی ورته وویل: «زه سوگند یادوم چې دهر شیخو ند په
منځ کی به دوه رکعت لمونځ وکړم خو چې ته می میلمه کړی.»

دمشوری حق

یوه ښځه دارالوکالی ته ورننو ته او دوکیل څخه یی پوښتنه
وکړه: «که چیری یو هملک دچا بشپنه چی دوه سوه افغانی بیه لری
په ډېره ماته کړی، تاوان یی څوسره کپری؟»
وکیل محسوب ورکړ: «د هملک پلار مجبور دی چی دوه
سوه افغانی ورکړی»
ښځی ورته وویل: «چی داسی ده نودوه سوه افغانی را کړه ځکه
دا کار ستازوی کړی دی.»
وکیل مسکي شو ویی ویل: «وېښه خورجانی، ته باید دوه
سوه افغانی را کړی ځکه زما دمشوری حق څلور سوه افغانی دی.»

نا روغی دی سخته ده

یوه ښځه زیارت ته ورغله ددعا څخه وروسته یی دزیارت منجور
ته دوه افغانی ورکړی او ورته ویی ویل: «زما دروغیا او تندرستی
په پاره دعا وکړه.»

منجور لوسړی دوو افغانپوته او بیایې ښځې ته په ځیر، ځیر وکتل
او بیایې ورته وویل: «ناروغی دی ډیره مخته ده ددو افغانپو
په دعا باندې نه شی درمل کیدای.»

په قضاوت

وایی پخوا زمانه کی دوی ښځې چی په یوه کوچنی ملک باندې
یی سره دعوه وه حضرت علی «رض» ته راغلی. دواړو ویل چی دغه
ملک زما زوی دی.

حضرت علی «رض» وفرمایل: «زما ذوالفقار راوړی چی ملک
دوی ټوټی کسرم اوهری یوی ته یوه ټوټه ورکړم ترڅو دغه دعوه
موپای ته ورسیدی.»

ددې خبرې په اوریدلو سره رښتینی موږو ویر یده چی زوی یی
وژل کیږی ځکه یی دژړا څخه په ملک اواز وویل: «ای اسیرالمومنین
زه اه دعوه څخه تیره یم، ملک دې ښځې ته ورېښم.»

حضرت علی ورته وویل: «زه پوه شوم چی ملک ستا زوی دی
واخله دلمان سره یی یوسه.»

پیسې بیرته ورکړه

وایی پخوا زمانه کی یوی ښځې قاضی ته شکایت وکړ چی:
«یوه سړی په زوره زما په عزت تیری وکړ.»

قاضی سړی راوغوښت او ورته ویی ویل: «ولی دې داسی ناوړه
عمل کړی دی؟»

سړی منکر شو.

قاضي سړی ته وويل: «مهدستی دې پښخې ته پنځه زره افغاني ورکړه.»

سړی د قاضي د حکم سره سم پښخې ته پنځه زره افغاني ورکړي. کله چې پښخه بيد ياته ووتله قاضي سړی ته وويل: «ورشه خپلې پيسې دې له پښخې څخه بيرته واخلي.»

سړی په مټلېدو لمان په پښخه پيسې ورساوه خو ويی نه شول کړای چې د پښخې څخه خپلې پيسې بيرته واخلي، دزياتي شخړې څخه وروسته پښخه بيرته قاضي ته راغله اودسړي څخه يې بيا شکايت وکړ. قاضي ورته وويل: «دغه سړی چې ونشول کړی ستا څخه خپلې پيسې په زور وراخلي، نو ستا درضا څخه يې پرته څنگه ستا په هزت تيري کړی دی؟ څرگنده شوه چې درواغ دی وويل، زردده پيسې بيرته ورکړه.»

دوزخ ته

يو سړی په ډير قار سره په تکسي کې سپور شواو سوتروان ته يې وويل: «مخامخ اوتېز لار شه!»

سوتروان پوښتنه وکړه: «چيرته مخي؟»

سړی په قار سره مخواب ورکړ: «درته ويني ويل چې مخامخ لار شه.»

سوتروان وويل: «مخامخ خوروان يم داراته ووايه چې کوم لمخاي ته مخي؟»

سړی په خوب کې ورته وویل: «خوسره خبرې کوی دوزخ ته
 هم، دوزخ ته!»
 سوتروان تکسی ودراره ورته ویی و یل: «بېښه غواړم دا تکسی
 دی، ته باید هلته د جنازی په سوتر کې لاشی.»

زه خو نه یم مړه

وايي یوه پنځه دسری میاشتی اداری ته ورغله او سوظف
 ماسورته یی وویل: «پنځه کاله دسرخه سی سیره ح. آ. وژلی دی واره
 ماشومان را پاتی دی هیله ارم چی سرسته را سره وکړی»
 د سرستی ماسور پوښتنه ورڅخه وکړه: «خوما شومان لری؟»
 - دری .

- څو کلن دی؟

- یوکلن، دوه کلن او دری کلن .

دسرستی ماسور ورته وویل: «تاخو وویل چی مړه دی سړدی»
 پخې خوب ورکړ: «هو! ساوویل پی سیره سی سړدی، زه خونه یم مړه.»

وحدت

وايي اوښ او لیوه ددیر واوړ دوخبرو څخه وروسته داسی پر
 پکړه وکړه: «دنن ورځی څخه وروسته دواړه یوه کورنی یو، زموږ
 دماشوما نوډرمینځ هیڅ ډول توپیر او زموږ په منځ کې زما وستانه شته.
 یوه ورځ اوښ دپتی ته لاړ، لیوه دده زوی وخور او ځملا ست.

کله چې اوبه بیرته راغی لیوه د ده مخ ته ورسیده کړه او په ژړغونۍ اواز یې ورته وویل :

«په ډیره خواشینۍ سره باید و وایم چې زموږ له زامنو څخه یو وړک دی .»

اوبه په ډیره وارخطایۍ سره پوښتنه و کړه : « زما له زامنو څخه یو وړک شوی دی او که ستا له زامنو څخه ؟ ! »
لیوه ځواب و رکړ : « ای بی وفا ملگری په ! هیادی زما ووستا وویل ؟ ! دگر دا وپان پښیو څخه یوه شته ! »

ظلم

کله چې یو سړی دواکداری لورې شو کي ته ورسید هغه ښوونکی چې دی یې په ښوونځۍ کې محو رولی و، راوغوښت ورته ویی ویل : « ولی دی دزده کړې په وخت کې په ماباندې دوسره ظلم کاوه ؟ »

ښوونکی ځواب ورکړ : « زه پوهیدم چې ته لوی واکدار کیږی مخکه سی ظلم درباندي کاوه چې دظلم په بد گړه پوه شوی او دواکدارۍ په وخت کې په چاباندې ظلم ونه کړی . »

د پلار نښه

یو سړی دخپل ملگری کورته ورغی اولس زره افغانی پورې ورڅخه وغوښت ، ملگری ورته وویل : « ستا په لاس کې دالما سو کوته څه ناڅه اته لکه افغانی ارزښت لري ، ښه ده چې دغه کوته

خرڅه کړی او خپلې ټولې اړ تیارۍ دی پوره کړې»
 سړی وویل: «دا ګوته زما دپلار نښه ده لکه هغه نه شم
 خرڅولی»
 ملګری ځواب ورکړ: «پسې هم زما دسور نښه ده لکه پور
 نه شم درکولی.»

د بادار غوری

یوه مزدور ته چې څیری، څیری کالۍ یې اغوستې وواو د نسوارو
 پسې یې نه درلودې، خپل بادار وویل: «خدای دی ژوندی لره
 که چیرې مړ شوی به به زما مېړانه ووینی»
 مزدور پوښتنه وکړه: «که چیرې زه ستا پر مزدوری کې مړ شم
 نو ته به څه را سره وکړې؟»
 بادار ځواب ورکړ: «زه به تاته کفن درکړم، په ډیر عزت
 سره به دی خاورو ته وسپارم، پریمان خیرات به درپسې وکړم
 او داسې نور.»

مزدور ورته وویل: «همدا اوس په ژوند ونی یوه جوړه
 نوی کالۍ راواغونډه، خوښه وربځي، دوه درې سنده غوړي، درې،
 څلور کیلو غوښه را کړه چې خپلو ماشومانو ته یې هڅه کړم.
 کله چې مړ شم بې کفنه می ښخ کړه او خیرات هم مه را پسې کوه.»

هیلې

دروتنو د خپلو هیلو او غوښتنو په هکله خبرې کولې په دی
 وخت کې پوتن پیدیا ته ووت، کله چې بیرته راغی ویی ویل:

« داسی راته څرگنده پوری چی نن د شېقدر شېبه ده راځی چی خپلی هیلی
و وایو ، گوندی غښتن تعالی بی قېولی کړی . »
یوه وویل : «زه هیله لرم چی داسمان دستور و هو سره پیسی
و لرم چی هرستوری بی یو میلیون افغانی وی . »
پل و ویل : «زه هیله لرم چی لس زره جر یبه محکمکه ، اوه زره-
لنګی غوا وی ، د آسانو ستره پاده او د ځمکې کر لوازو اسانو د ساتلو
په اندازه مزدوران ولرم . »
دریم وویل : «زه هیله لرم چی تاسی دواړه سره شی او سیراث
مو ساته راپاتی شی . »

گل پلورونکی

یوسپری د ګلا نودوکان ته ورننوت پوښتنه یی وکړه :
«دغه ګلان په خودی؟»
گل پلورونکی ورته وویل : «یوه څانګه یی په شل افغانی»
سپری ورته وویل : «خو په دی وپوهیږه چی زه دغه ګلان دخپلی
خواجې له پاره اخلم . »
گل پلورونکی وویل : «هیله ده هغه لیکل ولولی . »
هلمته په دیوال باندی داسی لیکل شوی وو : «زه په بی شوقه
خلکو باندی ګلان نه پلورم . »

سل کلنه لور

یو دلور وزده کړواو پوه ځوان یوه پدای سپری ته دده د لور سره د
کوزدې لپاره ورغی ، کله چی پدای دده په زده کړواو پوهه باندی

سلاکار ورته وویل : « په دی ډاریرم چی د پاد شاه صاحب
به ځینی نوسو نه خوش نه شی . »

پادشاه وویل : « هیڅ پروانلری ، هرڅوک چی ستا په فکر کم
عقل وی نوسو نه یی ولیکه . »

سلاکار لو سړی د پاد شاه نوم ولیکه . پادشاه دخپل نوم په لیدو
قارجن شو او ویی ویل : « که چیری دی زما کم عقله توب ثابت نه کړ
جزا در کوم . »

سلاکار ورته وویل : « تاد وه زره ډالر پلا نکې ته ور نکړل
چی باندنی هواد ته لارشی شیان واخلی اورایی وړی ؟ »
هو! ورسی کړل .

سلاکار ورته وویل : « زه هغه سړی ښه پوښتم چی ددی هیواد سره
هیڅ ډول مینه نلری ، باور لرم چی هغه بیرته نه ر اخی ځکه می
لوسړی ستا نوم ولیکه . »

پادشاه وویل : « که چیری هغه شیان واخلی اود ځان سره یی را
وړی نو هغه وخت به ته څه وکړی ؟ »

سلاکار ځواب ورکړ : « هغه وخت به ستاد نوم په ځای دهغه
نوم ولیکم ! »

ازمویینه

وایی یوی ښځی خپل بله ای سپړه ته کیله و کړه چی : « ته
زا ښو تر ښځ فرق کوی تر « احمد » محمود ډیر دربان دی گران دی .
بله ای ورته وویل : « په ما با ندی هر پوز وی دهغه د پوهی او
هوښیاری په اندازه گران دی ، څرنگه چی محمود تر احمد هوښیاردی
ځکه ډیر را باندي گران دی . »

دېلای پځی وویل: « داڅېره سمه نه ده دواړو هو ښیاری
یوډول ده. »

مخکې یې ددوی دازسویښی لپاره خپل مزدورلومړی احمد ته ورو لېږه
ورته ویی ویل: « خدای دی پلار زرسره کړه چی خپلوسزو اوچرچو ته
خلاص شو. »

احمد ورته وویل: « خدای دی خوله په برکت کړه، که داسوال
دی قبول شی درې لکه افغانی انعام درکوم »
بیا محمود ته ورغی او داڅېره یې ورته وکړه .

محمود یوسو لکه خولی ته ووهه او په اکتویې دخپلې کوتی مخه
واسته ورته ویی ویل: « که بله ورځ داسی بی با که خبری
و کړی وژنم دی! زه خپل گران پلار دتولی نړی په شتوهم
نه ورکوم »

دازسویښی مخه وروسته دېلای خپل مخ میرمنی ته وراړوه ویی
ویل: « اوس یوه شوی چی زه دهر یوه دهو ښیاری سره سم کړه وړه
کوم ؟ »

که ته غیرتی وی

یوسړی دا اعدام کید وپه وخت کی ډېر وار خطاو، بل سړی
ورباندی غم کړ: « ولی دوسره بی غیرتی کوی، سړی خو په یوه
ورځ پیدا کیږی او په یوه ورځ سړی! »

سړی ورته وویل: « یو وخت ما هم ستا په شان خبری کولی
که چیری ته غیرتی یی، نوراشه زما په مخای کینه، چی زه ستا په
مخای کونم »

سړشو چی سړشو

په یوه کلی کې سړی شوی و، پنځو ورځې وړاندې ژړل، یو ملنګه ورغی خلکو ته یې وویل: «که چیرې ماته شکرانه را کوی نو به یې درته ژوندی کړم»

هریو چېب ته لاس کړ، کله چې ملنګه خپل جیبو ته ډک کړل سړی ته ورغی او پوښتنه یې وکړه: «د کومې طبقې څخه و؟» خلکو ورته وویل: «د غریبې طبقې څخه و!»

ملنګه خپل سړو پشورا وه ویی ویل: «که د لورې طبقې څخه وای ماژوندی کولی شو، خود غریبې طبقې څخه چی و، سړ شوچی سړشو.»

د توت پانې

دوه تنه قاضی ته ورغلي، یوه ورته وویل: «قاضی صاحب دی سړی ته سی دری لکه افغانی پور ورکړی و، اوس ورباندې سترګې نه یې را کوی.»

قاضی د پور وړی څخه پوښتنه وکړه، هغه سترګې ورتې وې ویی ویل: «قاضی صاحب زه دا سړی هیڅ نه پیژنم او هیڅ کله یې ماته پیسې نه دي را کړي.»

قاضی د پور ورکونکي څخه پوښتنه وکړه: «په کوم لځای کې دی پیسې ورکړي دي؟»

پور ورکونکي ورته وویل: «په پلانکي لځای کې سی د توت ونې لاندې دری لکه افغانی ورکړي.»

قاضی پورور کوونکی ته وویل : « ورشه دهغی توت څخه دوه -
پانی را وړه چی زه پوښتنه ورڅخه وکړم . »

سړی دتوت په پانوپسی لار او قاضی خپل ځان په کاغذ وټوکی
بوخت کړ څه ناڅه یو ساعت وروسته یی دپور وړی څخه پوښتنه
وکړه : « اوس به توت ته رسیدلی وی ؟ »

هغه ساعت ته وکتل ویی ویل : « لس دقیقې وروسته به ور -
ورسپړی . »

قاضی سړی ملائت کړ ورته ویسی ویل : « اوس نو باید اقرار
وکړی که چیری بی پیسی نه دی در کړی نوڅنگه پوه شوی چی هغه
به لس دقیقې وروسته ونی ته ورسپړی ؟ »

په دی ډول پور وړی اقرار وکړ . کله چی پورور کوونکی د -
توت پانی راوړی قاضی ورته وویل : « ستا درار سیدو څخه دڅخه
پانو ماته وویل چی پیسی دی ور کړی دی ، ورځه ورسره لار شه چی
پیسی در کړی . »

پل صراط

یو منگل په غوښت کی دبرد خیلو کلی ته تللی و او تر ماژدیگر
پوری شو ځله دبرد خیلو د څولو په یولو ، و غورځیده ، دما خستن لمانه -
نځه څخه وروسته دجومات ملاو غږ وکړ ویی ویل :

پل صراط دویښته څخه نری دی اودتوری څخه تیره دی دقیاست
په ورځ به ټول خلک په دی پله باندی تیریری ... »

منگل په قار سره پورته شو دسلاخبری یی پری کړی او ویی

ویل: «تاسو مرد خیلو ته دی در سبارك وی سوږ دشو لو په هو لو
باندي نشو تیریدای نو په پل صراط په څنگه تیریږو؟ والله که د سینگلو
خوچر گه هم ور باندي تیره شی»

حوره

یوسړی چی پخه بی حوره نومیده د پروږها گند و تر تاثیر لاندی
جنگ ته لاړ، کله چی د جنگ په د گسړکی په حقه وقت پوه شو په پیره
پشیمانی سره دخپل کور په خوا روان شو یوه ورپسې غوږکې: دوی
دې هغه دنیا خرابوی که دوی دې سره کړل غازی کپړی او که ته
سړ شوی شهید کپړی او په هغه دنیا کی به د حورو غښته شی.»
سړی ورته وویل: «زه په خپل کور کی حوره لرم، نه غواړم
دهغه لپاره ځان سړ کړم.»

د سپړی کباب

احمد د سپړی د کباب په خوړ لو بوخت و. چی ملگری یی راوړ-
سیده او په خپل سر په دستر خوان باندي کیناست، د کباب دخوړلو
په لړکی یی هلوکی هم په غاښونو باندي ساتول.
احمد ورته وویل: «داسی یی هلوکی ساتوی لکه چی په ژوند-
وانی کی یی په گرگیچو وهلی وی؟»
ملگری یی ځواب ورکړ: «ستا د بهر بانی څخه داسی غوړ گند پړی
لکه چی په ژوند کی یی ستا پلارته شیدی ورکړی وی»

بیرته راحم

چرګ او سپی سره ملګری وو، دوی په یوه اوږد سفر لار ل او په دېته کې ور باندې شپه شوه، چرګ په ونه کې او سپی دونی لاندې بیده شول دهمیش په شان سهار وختی چرګ اذان وکړ. کیدل چې دچرګ آواز واوریده سمدستی یی ځان دونی لاندې ورساوه او چرګ ته یی وویل: «راښکته شه چې دجمعی لمونځ در پسی وکړم.»

سپی چې دګیدل خبری واوریدی یوتیز بریدیی ورباندې وکړ. کیدل ځان بچ کړ او په تېښته یی پېل وکړ، چرګ ورپسی غوږکړ: «چیرته تښتی؟ راحه چې دجمعی لمونځ وکړو!»

کیدل محو اب ورکړ: «زه لارم چې اودس وکړم بیرته راحم»

ستا خبره رښتیا ده

وايي پخوا زمانه کی دبادشاه او وزیر ترمنځ بحث شوبادشاه ویل چی: «تربیت په طبیعت باندی بریالی دی» وزیر ویل چی: «طبیعت په تربیت باندی بریالی دی.»

بادشاه وزیر ته ویل: «سپا شپی ته زما میلمه یی.» کله چی وزیر دبادشاه کورته ورغی ویی لیده چی پیشوگا نوشمعی په لاس کی نیولی دی او د دسترخوان چا پیره ولاړی دی. بادشاه وزیر ته ښځ ورواوه ویی ویل: «وگوره چی ددی پیشوگا نوکړه وړه دتربیت له امله دانسانانو دکړو، ورو سره هیش ډول توپیر نه لری محکه زه وایم تربیت په طبیعت باندی بریالی دی.»

وزیر وویل : « هیله لرم چی نن شپه ساته وخت را کړی ، سبا به دلته په همدی وخت ستاسو په وړاندی خپل جواب وړاندی کړم. »
 وزیر یو موړک پیدا کړ او بلی شپي ته د بادشاه کورته ورغی چی پيشوگا نو بياشمعی په لاسونو کی نیولی دی او د دسترخوان چا پیره ولاړی دی . وزیر بادشاه ته وویل : « اوس یی وگوره چی طبیعت بریالی دی او که تربیت ؟ » ده موړک له جیب څخه راویوست او د دسترخوان په سر یی پرېښود ، ټولو پيشوگانو شمعی وغورځولی او په موړک باندی یی ټوپونه ورواچول د دسترخوان په سر دودۍ یوی اوبلی خواته تیت شوه او ددوۍ لوی سات هول ، ټولی پيشوگانی په موړک پسې پیدا ته ووتی ، وزیر خپل بسج بادشاه ته ورواړوه ، لاسونه یی په سینه باندی کیښودل اول څه تیت شو ، لایې محمله خبره نه وه کړی چی بادشاه ورته وویل :
 « ستا خبره رښتیا ده طبیعت په تربیت باندی بریالی دی . »

د پنځشنبی پوری

دخړه د لښکران په وخت کی کیدړه راغله او هرته یی کینا حته خړه پوچتنه ور څخه وکړه : « ولی دلته کینا ستی ؟ »
 کیدړی وویل : « ستا سرگ ته سعطله یم چی خوبی دی وخورم ! »
 خړه ورته وویل : « بیا یی زه د چارشنبی تر ورځی پوری سپناشم »
 کیدړی جواب ورکړ : « هر وانه لری زه د پنځشنبی تر ورځی پوری هیچ کار نه لرم ! »

ستا خبره رښتيا ده

دوودېمنا نوداری څخه ناری وهلی په یوه او بل باندې یی
په اچوله، یوه ورته وویل: «سوزې ستا سو په وړاندې د ننگه
اوناموس دسا تلوله پاره جنگیرو او تاسو سونډ سره دمال او پیسو
دچورله پاره جنگیرو!»

بل ورته وویل: «ستا خبره رښتيا ده هرڅوک چی هر شی نه لری
دهنی دلاس ته راوړ لوله پاره جنگیرو.»

وصیت

دوودېمگرو په خپلو منځو کی توکی سره کولی، یوه ورته وویل:
«زور شوی بی مایې تر یوی میاشتی پوری هر شی، څکه په ده چی
همدا اوس پی خپل وصیت وکړی.»

بل ورته وویل: «زما وصیت ددی چی ستا د هر یستون کېن
اړخ ته می دی ښخ کړی.»

ژوندی دی وی

یوه کورته چی د پولیسو ماسوریت ته نږدی و، د
شپې په د و وېجو غله ور غل، د کورڅښتن ډیری ناری سوری
وکړی چی: «هلی پولیسو مرسته وکړی، غله دی، غله!»

خو پولیس دده سر سستی ته ور نغلل، سړی یوه شیبه غلی شو،
 بیایې په زوره ناری کړې چې: «ژوندی دی وی ح.آ.»
 لایې درې واړه دغه شعارنه وویلې چې پولیس را ورسیدل او
 لاسونه یې وروټپل.

دبښمن ته ووايه

دولس تنه سر تیری دسورچل خواته روان وو. ددوی پولندوی
 ورپسې غږ کړ: «اته تنه بس دی، ملورتنه راوگره!»
 دلکې مشر ورته وویل: «ښه ده خو دښمن ته هم ووايه چې
 زموږ په وړاندې دا تو تنو څخه زیات راونه لیري.»

کټ، مټ

یوه غریب دواکدارۍ په وخت کې دیوه بلای څخه ټول-
 شته واخیستل، خو میاشتي وروسته یې پخوانی بلای را-
 وغوښت او پوښتنه یې ورڅخه وکړه: «ژوندی څنګه دی؟»
 ده داسې ځواب ورکړ: «زما ژوند کټ، مټ داسې دی لکه
 چې تا سود واکدارۍ څخه دښخه درلود.»

ځانونه حق ته سپارو

یوه ښا فرد کلیوال څخه پوښتنه وکړه: «متاسو په میمه کې
 ټکړه ډاکټر څوک دی؟»
 کلیوال ځواب ورکړ: «زموږ په میمه کې ډاکټر نشته.»

سافره حیرانتیا سره پوښتنه وکړه: «که څوک ناروغ شي نوڅه کوي؟»

کلیوال په سره سینه ځواب ورکړ: «څرنگه پی سر که څق دی نو یا به طبیعي ډول جوړیږي او یا خپل ځانونه حق ته سپارو.»

خوش باوري .

زده کوونکي له خپل ښوونکي څخه پوښتنه وکړه: «دخوش باوري بشپړه معنی څه ده او چا ته خوشبا ورويلی شو؟»

ښوونکي ورته وویل: «دخوشبا وری بشپړه معنایې پروایی ده او خوش بین هغه چا ته ویل کیږي چی دټو لونا وړو او بدو پیښو په وړاندې ندي تر هغه بی پروایي چی خپله ورپېښه شي او خوش بینی خپل دوهم پړاوته چی واقع بینی نو میږي ور میږي»

زما پېښی.

یوی جلی خپلی شپېته کلنې مور ته وویل: «هروخت چی ښکلی ځوان ووينم، ناڅا په می زړه په درزا می پېښی می مستی می اوور نو نه می په ارزیدوشی.»

مور یی په قار سره ورته وویل: «پام کوه چی بل ځل زما پېښی ونه کړی!»

داگزاو داسیدان.

یوه زده کونکى پلټوونکو ته رښتیا خبره وکړه ویی ویل:
 « کله چې مو لومړى کال د فلسفې په لوست پیل وکړم چو ننګى
 پوهیده او هم سوې زده کوونکى پوهیدو. په دوهم کال پوونکى
 داسى څرگند وله چې کتنى نو سوری پوهیږى خو موږ نه پوهید و
 سړکال موچې دریم کال دی نه پوونکى پوهیږى او نه سوې پوهیږو،
 او که نه نو داگزاو داسیدان. »

ځورول

ناوى اوزوم دواړه ددود، دستور څخه وروسته کله چې ورو،
 ورو دسوتر خواته روان ووددو، هاکا نوچې په لاره تیریدل ورته
 پام شو. محمود خپل ملگری ته ویل:
 احمد! تکړه سى بولى چې زه دغه ناوى اوزوم وځوروم ؟ احمد ورته
 وویل: « هو، تکړه دی بولم، خو غه ډول یی ځوروی ؟ »
 داده ویی کوره، وروسته یی د زوم خواته ورسیده کړه ویی ویل:
 « پلار جان، پلار جان! موږ همدا اوس خبر شوچې تا بله بڼه کړې
 ده، زما سور، وروڼه او خویندې به دى خبره ډیر خپه شول چې موږ
 دى نه یو خبر کړى »

ورځواب

یوه پوونکى خپل گاونډي ته ویل: « خبرشوم چې د یسرښه
 کتابتون لری، زه کولی شم چې کله کله ستا د کتابونو غځه
 استفاده وکړم ؟ »

ګاو نډی ځواب ورکړ :

« دازماله پاره ډیرویار دی خو ما داسی پریکړه کړی ده چی هیچاته د کتابتون څخه بید یا کتاب ور نه کړم ، ځکه کولی شی په کتابتون کی دننه له کتابونو څخه ګټه واخلي . »
څه سوده وروسته ګاونډی د ښوونکی کورته ورغی ورته ویسی ویل :

« غواړم ګلان وکړم هیله کوم چی خپل یوم را کړی .
ښوونکی ځواب ورکړ : « دازماله پاره ډیرو یار دی ، خوداسی پریکړه سی کړی ده چی یوم بید یا ته نه ورکوم ځکه کولی شی چی په هغه باندی زما په کور کی ګلان وکړی . »

غوری

یوه غورتن سړی خپل سلګری ته وویل : « پروسر کال چی په مسافرت تلمی وم ، دسها رچای سی په پاريس کی ، دغرمی دود سی په نیویارک کی اودشپی دود سی په بسکو کی وڅوړه »
سلګری یی پوښتنه ورڅخه وکړه : « تاسو نقشه لیدلی ده ؟ »
غورتن سمدستی ورته وویل : « هو ، لیدلی سی ده ډیر ښکلی ځای دی ، څو ورځی سی هلته هم تیری کړی »

تاریخ تکرار شو

شپاړس کلن زوی خپل پلار ته وویل : « پلار جان اوساته یاددی چی ویل دی : د پلار سوتر سی په پټه بوت ډیر سخت سی تکر کړ ، سوتر چیت

هیت شو، خودخداي فضل و چي زه ژو ندي پاتي شوم؟
 -هو، زويه په يادسي دي .
 -دپرښه ، نن يو محل بيا تاريخ تکرار شو.

هیرجن

دروتنو پښخو په خپلو کي خبري سره کولي يوي وويل :
 «زما سپره دوسره هيرجن دي چي کله سوداواخلي و پي پيسی يي
 دوکاندارته ورهيري شي»

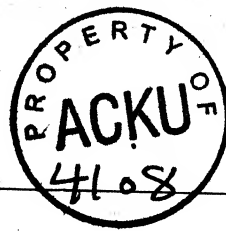
بلي وويل : «زما سپره دوسره هيرجن دي چي کله سوداواخلي
 و پي پيسی خولاڅه چي سودا يي هم دوکاندار ته ورهيره شي.»
 دريمي وويل : «زما سپره دوسره هيرجن دي چي د سودا له پاره
 بازار ته لاړشو، کله، کله ساته ښخ راواړوي وايي چي خور جاني!
 چيرته خوشي ليدلي وي!

نور بيا

د گرانوالو ستونکو څخه هیله کپړی چی دلو ستلو څخه دمنځه

لاندی تیرو تنی سمی کپړی :

منځ	کرښه	سم	ناسم
۱	۱	هر	هـ
۲	۵	نوټونو	قوتونو
۶	۱۴	یوه	یو
۷	۱۶	وژلی دی	وړلی
۷	۱۴	ویی ویل	وویی ویل
۱۵	۵	نیک بختی	تیک بختی
۱۶	۹	وټه لگوم	وته لگوم
۲۰	۱۳	هغه	هغه
۲۱	۲۰	ولیده	ولید
۲۴	۱۹	نار	کر
۲۷	۱۵	بخښنه	بخښند
۲۸	۲	پسلار	هـلاری
۲۸	۲	ښوونځی	ښوونځی
۳۰	۵	یوه	یو
۳۲	۱۶	یو	یوه
۳۴	۵	واه، واه	واهوا
۳۴	۱۸	ملگری	ملگری
۳۵	۸	ستا په نوم	ستا په په
۳۶	۸	تیل	نیل
۳۷	۱۶	دروازی	ددوازی
۳۹	۱	په سترگو	په سترگو

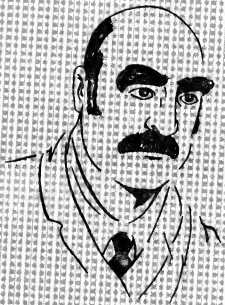
دټو کوڅوړ چین

(ب)

نوم	سم	کړښه	مخ
وايي چی	وايي چی	۹	۳۹
کلنکی	کلنکی	۱۰	۳۹
ور کړی	ور کړی	۱۰	۴۲
ډیر	ډیر	۰	۴۳
چرتنه	چیرته	۱۷	۴۴
ناوان	تاوان	۱۷	۴۶
ښکای	ښکاری	۱۱	۵۷
چی	چی	۷	۵۹
ته یم	نه یم	۱۰	۶۰
بوټو ته	بوټو نه	۱۶	۶۰
ویل	وویل	۱۸	۷۳
د گډاو	د گډاو	۱۰	۸۸
یوسری	یوسری	۱۷	۸۸
اکا	گله	۱۰	۸۹
لښی	نښی	۱۲	۹۰
نودخمکی	نودخمکی	۱۱	۱۰۱
یا ندی	با ندی	۰	۱۰۳
خاوندانو	خاوندانو	۱	۱۰۳
هیڅکله	هیڅکله	۱۰	۱۰۳
چی	چی	۱۶	۱۰۳
رخت	وخت	۱۸	۱۱۰
انځور گرړه	انځور گرړه	۱۰	۱۱۸

نوم	سم	کرښه	مخ
سر پر شو	سر پر شو	۱۰	۱۱۹
درواز	دروازه	۰	۱۲۲
بیای	پیا	۰	۱۲۲
یوه پو ند	یو پو ند	۱۸	۱۳۱
د سور نصیحت	د سور نصیحت	۳	۱۳۰
پانی	پانی	۱۱	۱۳۷
رستوران ت لار	رستوران ت لار	۱۱	۱۴۹
خاوخت	ناوخت	۹	۱۵۶
راغلی وی	راغلی وی	۱۴	۱۵۸
یه وخت کی	په وخت کی	۳	۱۶۰
د طب	د طب	۲۰	۱۶۰
وکا دندار	دوکا دندار	۰	۱۶۷
کو	کور	۶	۱۷۲
وشمیرلی	وشمیرلی	۷	۱۷۴
د عگانی	د عا گانی	۹	۱۷۶
وزخ	دوزخ	۷	۱۸۸
تکره	تکره	۹	۱۹۲
کسرت پو. په دی شپه	کسرت وپه دی شپه	۱۷-۱۶	۲۰۰
نه پاره	له پاره	۲۱	۲۰۳
ته زامنو	ته د زامنو	۱۹	۲۱۱

ميرزا عالم «حميدى» د عبدالحميد
 زوى. د خوست ولايت د اسماعيل خيلو
 قوم اوسېدونكى دى.
 د زېږېدلو نېټه نه ده ورته دالومه،
 خو د رسېدې دفتر له مخې يې تر اوسه
 پنځوس سپرلسى، پنځوس اوږى،
 پنځوس غنى، او پنځوس ژمى نېسر
 كړى دى. اوږه دى نيمه پيرى عمر كې
 يې زړه يوازې په دى هيله په سينه كې
 ټوپونه وهل چې دځمكې پر مخ دغه
 لړزنده اوسر گرځانه مخلوق «انسانان»

ليکمرغه ژوند وکړى او دڅو نېسي موسكايي په نومونو خپره وى.
 د ميرزا عالم «حميدى» يو شمېر نورالار هم د ډېډوال، کليوال او
 نېکارنډوى په نومونو خپاره شوي دي. داسې بريښي چې هغه وخت يې
 خپله اصلي لاره بريښي وه. خو چې کله يې د ترکي پياوړي ليکوال عزيز
 نسين د طنزونو مجموعه ((دسرى لار)) په نوم وژباړه او خپره شوه، نو خپله
 اصلي لار يې هم ورسره وموندله چې په توهم گام کې يې په نورو اوډرنيو
 آثارو باندې د پېښمانۍ په توگه خپل د زړه پر اس د «ژوبڼې» کتاب
 په خپرو او سره وويست چېسى: دلوستو نکونه خوايې ديزيات هرکلى
 وشو او ميرزا عالم «حميدى» يې دى نه وه ځاوه څو داخل خلکو ته پسه
 وريښمېن خورجين کي خدا وړاندې کړى.
 نوموړى په يو شمېر نورو ليکنيزو ژباړو باندې بوخت دى هيله ده،
 څو د خپريد وپه وخت کې گوټسى ورسره ماتي نه کړي.